

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره ی روشنیبری

*

خاوهنی ئیمتیان: شهوکت شیخ یهزدین

سهرنوسهر: بهدران شههمه دهیب

ناوونیشان:

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ناراس، گهرهکی خانزاد، ههولتیر

مه کبیس

ویلیام شیخسپیر

مه‌کبیس

وه‌رگپرانى له ئینگلیزییه‌وه:

عه‌بدو‌لخالق یه‌عقووبی

کتیب: مه‌کبیس

نووسینی: ویلیام شیخسپیر

وه‌رگپرانى له ئینگلیزییه‌وه: عه‌بدو‌لخالق یه‌عقووبی

بلا‌وکراوه‌ی ئاراس - ژماره: ٤٢٦

ده‌ره‌تانی هونه‌ریی ناوه‌وه: ئاراس نه‌کره‌م

سه‌ریه‌رشتیی چاپ: ئاوه‌همانی حاجی مه‌حموود

چاپی یه‌که‌م، هه‌ولیر - ٢٠٠٦

له کتیب‌خانه‌ی گشتیی هه‌ولیر ژماره (٦٦) ی سالی ٢٠٠٦ ی دراوه‌تی

ناونیشانی ئەسلیی کتیبەکه:

**This is a kurdish translation
of
“Macbeth”**

by
william shakespeare

Edited by
kenneth Muir

The Arden shakespeare, Methuen, London

Translated by
Adbolkhalegh Yaghoobi

پێشگهشه:

به ئاشقی گهورهی مرۆفایه تی، شاعیری مهزنی کورد «مهحوی» که
فهرمووویه تی:

عه جییم دئ له عهقلی ئەو کهسه وا تیدهگا مهرده
کهچی وهک خان و خانم دائیما دلخۆش و بی دهرده
به پیری مه رگه وه فرسه خ به فرسه خ رۆیون مهردان
ئهو ی باکی له مردن بی دیاره بلخ و نامهرده
ده بینم ئەهلی دل یا سهنگه ساره، یا له سه ر داره
دیاری عیشق، ئەگه ر ساغت دهوی، هه ر داره، هه ر به رده
- وه رگیتر -

کورتە پێناسە یەکی ئەم وەرگێڕانە

پێویست بەشاردنەوە لە خۆتەر ناکات کە ئەم وەرگێڕانە دەسکەوتی نو مانگی ڕەبەق لە ئەزموونی ژبانی نیو دۆزەخی دەستەوێخەبوون لە گەڵ دەقیکی هەتا بلیتی قورس و پڕ گرتوگۆڵ و بە پێچوپەنا و هەزار بەهەزار بوو، دەقیکی کە بۆ وەرگێڕانی، وێرای زانایی لە زمان و توانایی لە نووسین، پێویستی بە پشوو یەکی درێژ و تاقە تێکی فراوان هەیە. هەر لەبەر ئەمەش جاری وابوو سێ حەوتە ی بەسەردا تێدەپەری و نەمدەوێرا هەمیسان خۆ لە قەرە ی وەرگێڕانە کە بدەمەو و تێهەلبچمەو. ئەو ی راستی بیت چێژی زالبوون بەسەر تەگەرە و کەند و کۆسپەکانیدا بەیەک لە سەدی ئەشکەنجە ی تێگە یشتن لە دەقە کە و دارشتنی سەرلەنوێی بەزمانی کوردی نەبوو، بۆیە دواجار کە سەرلەبەری ئەم دەقەم وەرگێڕا لە بری خۆشحالی تاسا بووم، تاسان لەو ی ئەم هەموو هەوراز و زەرد و ماھەم چۆن چۆنی بربو، کەچی هێشتا بەتەواوی بڕستم لێ نەبراو و لە پێ نەکەوتوو مە.

بۆ بەبیت و پێزکردنی دەقی کوردی ئەم تراژیدیە هەرمانە ی شیکسپیر، جگە لە دەقە ئینگلیزییە کە دەستە و داوینی دوو ژێدەری دیکەش بووم کە بێ گومان بەبێ ئەوان بەردەوامی کارە کەم بەردی دەکەوتە سەر ی. یەکیکیان ئەو شەرح و تەفسیر و شیکاری و شەرۆقانە بوون کە لە پەر اوێزی دەقە سەرەکییە کە دا لە بەردەستم بوون و بەردەوام وەک سەرچاویەکی ڕوونکەرەو ی مانا شاراوەکان دەگەر امەو سەریان و کە لکم لێ وەر دەگرتن، ئەو ی تریان دەقی وەرگێڕانیکی فارسی ئەم شانۆیە بوو بەقەڵەمی وەرگێڕی گەرە ی فارس داریوش ناشووری کە ئەمیش لە هەندێ جێ دەستی گرتم و ڕێی پێ نیشاندام.

لەم وەرگێڕانە دا هەوڵم داو تا دەتوانم کێش و ئاھەنگی ڕستەکان و شێو ی هەلبێژاردنی واژەکان و شێوازی ئاخفتنی کەسەکانی شانۆکە لە دەقی سەرەکی نیزیکی بکەمەو، بەجۆرێک کە خۆتەری کوردیش هەست بەو بکات کە دەقی شانۆنامە یە ک دەخوێتیتەو کە سەر بەسەر دەمانیکی تاییە تە کە تیییدا زمانی جەنگاوەری و قارەمانیتی زمانی باوی ڕۆژانە بوو و، بەکارهێنانی وشە ی سەنگین و دەستەواژە ی ڕەنگین و ڕستە ی ڕیکوپیکی ئاھەنگین بۆ سەرداران و سپاسالاران و بارەگان شینانی ئەو کات سەنگی مەحەکی شارەزایی و شانەری زانایی ئەوان بوو.

هەر وەر تر پێویستە ئەمەش بلیتیم کە زمانی کوردیی ئەم دەقەم بە شێو یە ک دارشتۆتەو کە بۆ

کاری شانۆیی و دا بەزاندنی لەسەر سەکو ی شانۆش خۆ بە دەستەو بەدات، بەجۆرێک کە ئەگەر هات و کەسیک ئەم شانۆیە ی لەسەر سەکو بەزمانی کوردی بینی، هەست بەگێروگرتییکی ئەوتۆ لە ناستی تێگە یشتن و چێژ وەرگرتنی نەکات. بۆیە دەکرێ ئەم دەقە هەم وەک دەقیکی ئەدەبی نیو کتیب، هەمیش وەک دەقیکی شانۆیی سەر سەکو چاوی لێ بکری.

هەر وەر ها بۆ هێشتەو ی دەرفە تی توێژینەو و دەرە تانی بەراوردکردنی دەقی کوردی ئەم شانۆیە لە گەڵ دەقی سەرەکی بۆ ئەو کەسانە ی خوازیاری ئاوردانەو لەم بابە تانەن لە هەمەبەر هەر لا پەر یە کە دەقی کوردی ڕیک دەقە ئینگلیزییە کە یشم هیناوە تەو. ئەم کارە هەلێکە بۆ ئەو کەسانە ی کە دەیانەو ی لە ڕیگای هەلسەنگاندن و بەراوردکردنی دەقیکی وەرگێڕا لە هەمەبەر دەقی ئەسلی هەم بە توانایی و نەزۆکیی دوو زمانە کە بزانی، هەمیش لە ڕادە ی توانایی و نەزۆکیی وەرگێڕە کە ئاگادارین.

لێرە دا دەمەو ی سپاسی هەموو ئەو هاوڕێ و هاو قەڵەمە خۆشەو یستانە ی دوور و نیزیکی بکەم کە زۆر جار بۆ تاقیکردنەو ی ڕیتیم و کێش و هەواو ئاھەنگی دەقە کە بەدەنگی بەرز بۆم خوێندوونە تەو و گوییانم ئازار داو. دیارە لە سۆنگە ی میهرەبانی ئەوانەو ئەم کارە کۆتایی پێهات، بە تاییە ت کچۆلە ی هێژام، هۆنیا، کە گەرچی لە مەکیس نەدەگە یشت بەلام لەسەر داوای خۆی بۆم دەخوێندەو و ئەویش گویی بۆ شل دەکردم و هیوای پێ دەبەخشییم.

عەبدو لخالق یە عقوقوی

بوکان، پاییزی ۲۰۰۴

Lords, Gentlemen, Officers, Soldiers, Murderers, Attendants, and Messengers

تا پۆی به نکوو و تا پۆکانی تر

The Ghost of Banquo, and other Apparitions

شوتین: ئیسکاتله ند، غهیره ز کۆتایی په رده ی چواره م که ئینگلیستانه .

Scenes In the end of the fourth Act, in England, through the rest of the play, in Scotland.

کهسانی شانۆنامه ی مه کبیس

دانکن Duncan، پاشای ئیسکاتله ند

(دانلین Donalbain، مه لکۆلم Malcolm) کوره کانی

(به نکوو Banquo، مه کبیس Macbeth) سه ردارانی

مه کداف Macduff

لیناکس Lenox

راس Rosse

مینتیس Menteth

ئانگوس Angus

که سنیس Cathness

نه جیمزاده کانی ئیسکاتله ند

فلینانس Fleance، کوری به نکوو

سیوارد Siward، سه ردارای سپای ئینگلیستان

سیواردی لاو Young Siward، کوره که ی

سیتن Seyton، پاسه وانی مه کبیس

کوره Boy، کوره که ی مه کداف

پزشکی ئینگلیسی An English Doctor

پزشکی ئیسکاتله ندی A Scottish Doctor

A Soldier سه رباتیک

A Porter درگاوانیک

An old man پیره پیاونیک

Lady Macbeth خاتوو مه کبیس

Lady Macduff خاتوو مه کداف

Gentlewoman attending on Lady Macbeth ژنیکی هاودهنگی خاتوو مه کبیس

Hecate هیکات

سه خوشکی جادووباز Three Witches

گه وره پیاوان، نه جیمزاده کان، نه فسه ران، سه ریزان، پیاوکوژان، ده ستوپیتوه ند و قاسیدان

دەقى شانۆيىي مەكبىس

ACT I

پہر دہی یہ کہم

SCENE I.
A desert place.

Thunder and lightning. Enter three Witches

First Witch

When shall we three meet again
In thunder, lightning, or in rain?

Second Witch

When the hurlyburly's done,
When the battle's lost and won.

Third Witch

That will be ere the set of sun.

First Witch

Where the place?

Second Witch

Upon the heath.

Third Witch

There to meet with Macbeth.

First Witch

I come, Graymalkin!

Second Witch

Paddock calls.

Third Witch

Anon.

ALL

Fair is foul, and foul is fair:
Hover through the fog and filthy air.

Exeunt

دیمه نی یه که م

(گرمه ی هه وره تریشقه دئ. سئ خوشکی جادووباز دینه ژووری.)

جادووبازی یه که م: داخۆ ئیمه که ی بۆ جارێکی تر به یه که ده گه یه وه؟

له نیبو تۆف و باپوسکه دا، یاخۆ بۆران و ره شه با؟

جادووبازی دووهم: له و کاته یدا که که فوکوئی ئاژاوه داده مرکی،

مهیدانی شه به سه رکه وتنی تا قمیته و هه ره سه یتهانی تا قمیته تر چۆل ده بی.

جادووبازی سێیه م: بهر له وه ی هه تاوی زێرین کۆشکی ئاسۆ به جی بیلێ.

جادووبازی یه که م: داخۆ ده بی شوینه که مان کامه شوین بی؟

جادووبازی دووهم: درکه لانه.

جادووبازی سێیه م: له بۆ دیداری مه کبیس بی.

جادووبازی یه که م: نه وه دهنگی پشیله بۆره ده بیبیس.

جادووبازی دووهم: نه وه ش وادیاره قیره ی بۆقه. ئا، وایه.

جادووبازی سێیه م: که وایه زۆری پی ناچی.

هه موو پیکه وه: ئه ری چهند دزیه جوان و ئه ری چنده جوانه دزیه.

ده با خول بخۆین به ناو ته م، به ناو دووکه لی پیسی و جنیه.

(له مژدا ون ده بن.)

SCENE II.
A camp near Forres.

Alarum within. Enter DUNCAN, MALCOLM, DONALBAIN, LENNOX,
with Attendants, meeting a bleeding Sergeant

DUNCAN

What bloody man is that? He can report,
As seemeth by his plight, of the revolt
The newest state.

MALCOLM

This is the sergeant
Who like a good and hardy soldier fought
'Gainst my captivity. Hail, brave friend!
Say to the king the knowledge of the broil
As thou didst leave it.

Sergeant

Doubtful it stood;
As two spent swimmers, that do cling together
And choke their art. The merciless Macdonwald--
Worthy to be a rebel, for to that
The multiplying villanies of nature
Do swarm upon him--from the western isles
Of kerns and gallowglasses is supplied;
And fortune, on his damned quarrel smiling,
Show'd like a rebel's whore: but all's too weak:
For brave Macbeth--well he deserves that name--
Disdaining fortune, with his brandish'd steel,
Which smoked with bloody execution,
Like valour's minion carved out his passage
Till he faced the slave;
Which ne'er shook hands, nor bade farewell to him,
Till he unseam'd him from the nave to the chaps,
And fix'd his head upon our battlements.

DUNCAN

O valiant cousin! worthy gentleman!

Sergeant

As whence the sun 'gins his reflection
Shipwrecking storms and direful thunders break,
So from that spring whence comfort seem'd to come
Discomfort swells. Mark, king of Scotland, mark:

دیمه نی دووهم

(هۆردووگایهک، دانکه نی پاشا و مه لکۆلم و دانلبین و لیناکس وه ژووور ده که ون.
دهستو پیتوه ند دوا به دوا یان دینه ژوووری. چاویان به جهنگا وه ریکی سه روگوتیلاک خویناوی
ده که وی.)

دانکه ن: ئەم پیاوه نوقمی خویناوه ده بێ کچی بێ؟ بهم حالوایه ناله باره یدا ده رده که وی که
ده توانی دوا یین دهنگو یاسی شه رو شو پیمان پیترا بگه یه نیت؟

مه لکۆلم: ئەم سه ره په له هه ره ئه و پیتشه مرگه بویر و نازایه یه که مه ردا نه شه ری کرد و پیتگه ی
نه دا به دیلی بکه ومه دهستی دوژمنه وه. بژی بو تو برای دلیر! عه رزی جه نابی شا
بکه له مه یدانانی شه ری چت دیوه، له سه ره تا وه تا ئه و کاته ی له مه یدان گه راپه وه.

سه ره پل: مه یدانانی شه ری شه رزه بوو. هه رتک به ره وهک مه له وانانی شه که ت ناوقای یه کدی
بوونه ته وه و ده ره قه تی یه کتر نایه ن. مه ک دانوالدی دلره ق که خراپه ی سه ربه شتی
نامرۆفانه ی شه ری لیده سوون و هه ره له م سۆنگه به وه شایانی یاغیگه ریتیبیان
کردوه. له چه ربه گه کانی رۆژاوا وه پیا ده ی چه کدار و سواری خاوه ن چه کی
قورسی هاوردوه و بووکی به خت، وهک قه حبه یه ک، له ئامبیزی ئه و پیاوه
شه رانه خوازه دا به ده م درنده ییبه که یه وه پیتده که نی. به لام ئه مانه هه موو پووچه ل
ده بینه وه له و شوینه ی مه کبیتسی دلیر، که به راستی شایانی ناوی خو به تی، به ده م
به خته وه بزه ی دیتتی و به خه نجه ری ده بان، وهک بلتی ده سترکردی خودا وه ندی
جه نگی بێ، سنگی دوژمنان هه لدری تا رووبه رووی ئه و نامه رده روو سیایه
بیته وه و بێ سلا و مالاوایی خه نجه ره به دللی دابکا و له نیتوکه وه هه تا چه ناگه ی
هه لدری و که لله ی سه ری له بان دیواری قه لامان هه لبواسی.

دانکه ن: بژی بو تو ئه ی نامۆزای هه ره دلیر، هیترای جوامیر!

سه ره پل: له و لایه وه که خو ره هه موو ولات تیشک پرۆین ده کات، ره شه با ی پاپۆرشکین و
هه وره تریشقه ی ترسه تین وا به رتبه ون. وهک تو بلتی له و کانگا پیت و پیرۆزه،
لایه ی به دی و به لا بیت.

No sooner justice had with valour arm'd
Compell'd these skipping kerns to trust their heels,
But the Norway lord surveying vantage,
With furbish'd arms and new supplies of men
Began a fresh assault.

DUNCAN

Dismay'd not this
Our captains, Macbeth and Banquo?

Sergeant

Yes;
As sparrows eagles, or the hare the lion.
If I say sooth, I must report they were
As cannons overcharged with double cracks, so they
Doubly redoubled strokes upon the foe:
Except they meant to bathe in reeking wounds,
Or memorise another Golgotha,
I cannot tell.
But I am faint, my gashes cry for help.

DUNCAN

So well thy words become thee as thy wounds;
They smack of honour both. Go get him surgeons.
Exit Sergeant, attended
Who comes here? *Enter ROSS*

MALCOLM

The worthy thane of Ross.

LENNOX

What a haste looks through his eyes! So should he look
That seems to speak things strange.

ROSS

God save the king!

DUNCAN

Whence camest thou, worthy thane?

ROSS

From Fife, great king;
Where the Norway banners flout the sky
And fan our people cold. Norway himself,
With terrible numbers,
Assisted by that most disloyal traitor

ئاگاداربه، ئەى پادشای سكاتله‌ند، ئاگاداربه كه هه‌قانه‌ت و راستى له‌سه‌ر
ده‌ستى جه‌نگاوه‌رىكى دلير و پيشمه‌رگه‌يه‌كى بو‌ير به‌نيازبوو هيتى پياده‌ى
تيژره‌وى دووژمن له مه‌يدان رامالئ، كه زورى پينه‌چوو پاشاى نۆروئيز دهره‌تانى
ئه‌وه‌ى هه‌بوو به‌چه‌كى تازه و جه‌نگاوه‌رانى ناوازه هيرشيتى ديكه‌مان بكاته‌وه
سه‌ر.

دانكهن: داخۆ ئەم هيرشه ترسى نه‌خسته نيتو دلى جه‌نگاوه‌رانى نيمه، مه‌كبئس و به‌نكوو؟
سه‌رپه‌ل: به‌لئ، به‌لام وهك ئەو ترسه‌ى چۆله‌كه ده‌بخاته دلى هه‌لۆيه‌كى به‌رزه‌فر و
كه‌رويشك ده‌بخاته دلى شيرىكى در. له راستيدا ده‌بى بلئيم كه ئەم پياوه
مه‌زنانه ئاگر بارينىك بوون دوو هينده‌ى خه‌لكانى ديكه كه هه‌رجاره و چوار
هينده‌ى جارانى پيشوو ئاگر به‌سه‌ر دووژمناندا ده‌بارين. له ده‌ستم نايات چۆن
پيتان بلئيم ئەوان چيان ده‌کرد. ويده‌چوو ده‌يانخواست له‌نيتو زه‌رباى برينه‌ خوئين
پژينه‌كاندا نوقم بن، يان به‌سه‌رهاتى كوشتارگه‌ى جولجوتايه‌كى (*) تر له‌سه‌ر دلى
ميژوو تو‌مار بكهن. به‌لام هه‌نووكه من هينزم تيدا نيبه و به‌جاريك هه‌ناسه‌م
سواره. برينه‌كانم هاواربانه بو به‌هانا هاتنيان.

دانكهن: قسه‌كانت ئەوه‌نده‌ى برينه‌كانت شايانى شانى ئەتۆنه. هه‌رتكيان هيماي شه‌ره‌فن.
بيبه‌ن و به‌برينه‌كانى رابگه‌ن. (ده‌بيبه‌نه‌ ده‌رى) (راس و ئانگوس دينه‌ ژوورى)
ئه‌وه كيبه كه‌وا به‌ره‌و ئبیره‌وه ديت؟

مه‌لكۆلم: سپاسالارى به‌ريزمان، جه‌نابى راس.

ليناكس: له چاويدا ئاگرى گه‌شى به‌له‌ز بوون هه‌لگيرساوه! ئەم ئاگره له چاوى ئەو
كه‌ساندا هه‌لده‌گيرسى كه خودان بابه‌تى سه‌ير و سه‌مه‌ره‌ن بو گيرانه‌وه.

راس: خودا پشت و په‌ناهى خاوه‌ن شكۆ بيت!

دانكهن: له‌كوپوه ديبت، ئەى سپاسالارى به‌ريز؟

راس: پاشاى مه‌زن له فايه‌وه (Fife) (**)، له‌وينده‌رى كه ئالاكـانى نۆروئيزى سه‌ر
له ئاسمان ده‌سوئين و بايه‌كى سارد و له‌ش ته‌زين زلله له په‌ناگوئى خه‌لكانى
مه‌ ده‌دات. له‌وى پادشاهى نۆروئيز له‌سه‌ر ده‌ستى سپايه‌كى فراوان و
به‌يارمه‌تى ناپيـاوترين خه‌يه‌انه‌تكار، كوودۆرى

(*) ته‌پۆلكه‌يه‌كى نيزيك ئورشه‌ليم، كه وهك ده‌گيرنه‌وه، شوئنى كوشتنى مه‌سيح بووه.

(**) يه‌كيتك له ويلايه‌ته‌كانى ئيسكاتله‌ند.

The thane of Cawdor, began a dismal conflict;
Till that Bellona's bridegroom, lapp'd in proof,
Confronted him with self-comparisons,
Point against point rebellious, arm 'gainst arm.
Curbing his lavish spirit: and, to conclude,
The victory fell on us.

DUNCAN

Great happiness!

ROSS

That now
Sweno, the Norways' king, craves composition:
Nor would we deign him burial of his men
Till he disbursed at Saint Colme's inch
Ten thousand dollars to our general use.

DUNCAN

No more that thane of Cawdor shall deceive
Our bosom interest: go pronounce his present death,
And with his former title greet Macbeth.

ROSS

I'll see it done.

DUNCAN

What he hath lost noble Macbeth hath won.
Exeunt

SCENE III A heath near Forres.

Thunder. Enter the three Witches

First Witch

Where hast thou been, sister?

Second Witch

Killing swine.

Third Witch

Sister, where thou?

First Witch

A sailor's wife had chestnuts in her lap,
And munch'd, and munch'd, and munch'd:--
'Give me,' quoth I:

سپاسسالار، شه پتیکی توند و مالکاولکه ری ده سپیتکردبوو. هیندهی نه برد،
مه کبیس، هاوسه ری بیلونا (خودای ژنی جهنگاوهری) زری له بهر، له بهرامبه ری
راوهستا و تاوقای بووه، شیربان به شیرری یهک دادا، باسکیان له باسکی یهک
هالاند، ههتا سه ری سه ربزوی به بهردی سه رشوری دادا و دواچار سه رکه وتن بوو
به خهلاتی نیمه.

دانگهن: به سه رهاتیتیکی زور خوشه و هه ر پیروز بی!

راس: سه رکه وتنیتیکی له و جوهری که وائستا پاشای نورویتژ داوای ناشتیمان لی دهکات،
بو به تاوه که ده هه زاری نه خسته نیو خه زینه ی گشتیمانوه ریگای نه وه مان پی نه دا
له چیزه ی سینت کولم (*) مردووه کانی به خاکی سیا بسپیری.

دانگهن: وا کودوری سپاسسالار چیدی بو یی نیمه هه لئه تینی. برۆن و جار لیده ن له
بو مه رگی بی نامانی کودور. نازناوه که یشی به خه نه پال ناوی مه کبیس دلیتر
تاپیتی شادی بی.

راس: ملکه چی ده ستوری پاشام.

دانگهن: نه و شته ی کودور دۆراندی، مه کبیس له بو خوی رفاندی.

دیمه نی سییه م

(درکه لان. گرمه ی هه وره تریشقه. سی جادووبازه که دینه ژووری)

جادووبازی یه که م: نه وه له کوئی بووی خوشکی گیان؟

جادووبازی دووه م: راوه به راز.

جادووبازی سییه م: نه دی خوشکی، تو له کوئی بووی؟

جادووبازی یه که م: ژنی بابایه کی پاپوره وانم دی که کوشی خواردن پی بوو. که هه ر
ده یخوارد و هه ر ده یخوارد و هه ر ده یخوارد.

گوتم: «ناده ی به شی نه منیش».

(*) saint- colmes- inch چیزه که یه کی بچووک که ناوی له که نیسه ی سینت کولومبیاوه (سه ده ی
شه شه می زایینی) وهرگیراوه و هیشتا ش شوتنه واری ماوه.

'Aroint thee,
witch!' the rump-fed ronyon cries.
Her husband's to Aleppo gone, master o' the Tiger:
But in a sieve I'll thither sail,
And, like a rat without a tail,
I'll do, I'll do, and I'll do.

Second Witch

I'll give thee a wind.

First Witch

Thou'rt kind.

Third Witch

And I another.

First Witch

I myself have all the other,
And the very ports they blow,
All the quarters that they know
I' the shipman's card.
I will drain him dry as hay:
Sleep shall neither night nor day
Hang upon his pent-house lid;
He shall live a man forbid:
Weary se'nnights nine times nine
Shall he dwindle, peak and pine:
Though his bark cannot be lost,
Yet it shall be tempest-tost.
Look what I have.

Second Witch

Show me, show me.

First Witch

Here I have a pilot's thumb,

ئەو جندەيە زىقاندی و جوابی دامەوہ: «برۆ، لاچۆ لە بەرچاوم ئەتۆ ئەی
پیری جادووبازا!»

بەلام خۆ من دەزانم مێردەکەى کێیە. دەزانم لێخوڤی پاڤۆڤی «بەورە» و
روو بەرەو زێدی حەلب دەروات.

دەبێ پراکەم بەرەو نیتجیر بەقەستى پراو، وەکو مشکى کلک قرتاو.
سەرى تێدابچى، تێدابچى هەر وا لەناکاو.

جادووبازى دووہم: ئەمن با-یەک دەنێرم بۆت بېتتە چارى تەنگانە.

جادووبازى یەکەم: سپاس بۆ مېهەبانیت خوشکى جانانە.

جادووبازى سێیەم: منیش با-یەکی تر گیانە.

جادووبازى یەکەم: منیش خۆم با-گەلێکی زۆرى دیکەم هەن لەژێر دەستا.

کە نارێکی جیهان نینە نەچووبیتن بەسانایى.

لە هەر پێچوپەنای پاڤۆڤەوانى شارەزای رێگەن بەزانایى.

وہا گیانى بسینم، شەرتە وا پشتى لە عەرزى دەم

کە رۆژ و شەو لە نیوان خەون و ھەستان ژین بباتە سەر بەرپارایى.

ژيانى تێکەلاوى لەعنەت و نفرینى ھەر مان بێ.

وہەوتە حەوت شەو شیبوی شەوى نۆ جار نۆ ژان بێ.

ئەگەر چى دەسخەرۆى سەرپەنجەکانى پیتلە پاڤۆڤیش.

بەلام کەى نوقمى زەریابە

دەبا خۆتان بزانی چى لە ھەمبانەى ئەمن داىە.

جادووبازى دووہم: دە زووکە پێنیشانم دە، دە زووکە دە!

جادووبازى یەکەم: ئەو قامکە کەلەى ئەو لێخوڤی پاڤۆڤ، ئەو پیاوہ

Wreck'd as homeward he did come.
Drum within

Third Witch

A drum, a drum!
Macbeth doth come.

ALL

The weird sisters, hand in hand,
Posters of the sea and land,
Thus do go about, about:
Thrice to thine and thrice to mine
And thrice again, to make up nine.
Peace! the charm's wound up.

Enter MACBETH and BANQUO

MACBETH

So foul and fair a day I have not seen.

BANQUO

How far is't call'd to Forres? What are these
So wither'd and so wild in their attire,
That look not like the inhabitants o' the earth,
And yet are on't? Live you? or are you aught
That man may question? You seem to understand me,
By each at once her chappy finger laying
Upon her skinny lips: you should be women,
And yet your beards forbid me to interpret
That you are so.

MACBETH

Speak, if you can: what are you?

First Witch

All hail, Macbeth! hail to thee, thane of Glamis!

Second Witch

All hail, Macbeth, hail to thee, thane of Cawdor!

Third Witch

All hail, Macbeth, thou shalt be king hereafter!

BANQUO

Good sir, why do you start; and seem to fear
Things that do sound so fair?

که ئەو کاتەى له زەرباوه نيازى هاتنەوهى بۆ ماڵ له سەردا بوو
شکا پاپۆرەکەى يەکجى بە دەم باوه.
(دەنگى دەهۆل)

جادووبازى سێبەم: ئەرى دەنگى دەهۆلە دى
ئەوه مەكيبس دەگاتە جى.
هەمووبان پێكەوه (بە دەم سەماوه):

خوشکەکان، خوشکانى شوومى پر له فرتوفىلى جادووباز
قاسىدانى بەر و هەرى هەلگى سەد راز
دەس لەناو دەستى وەفای يەکتر گرىدەن
هەر بسـووـرپـىن و بسـووـرپـىن و بسـووـرپـىن
سـى لـە بـۆ مـن، سـى لـە بـۆ تـۆ
ها ئەوه سـى پـى هـە کـى دیکە، سـە رلە بەر نۆ

وست بن ئىستا! که سىحرى ئيمه سەردەگرى هەنوکه.
(مەكيبس و بەنکوو دینه ژوورى)

مەكيبس: پيشتر هەرگيز رۆژىكى وا دزىو و جوانم نەديبوو.

بەنکوو: تا فۆريس (Forres) چەندە رى ماوه؟ ئەمانە چىن هيندە شپىرپىو و شپىرزن! بەم
جلە كۆن و فەرتووتانەيانەوه! لە خەلگى گۆى زەوى ناچن كەچى بەسەر گۆى
زەويدا هەنگاو دەنن. ئەرى ئىوه گيانلەبەرن؟ وا هەيه پرسىارىكى لەم بابەتەتان
لئى بکرىت؟ وئىدەچى لە قسەم دەگەن كەوا هەرسىكتان دەسبەجى قامكى
قەلەشاوى خۆتان بەلئىوى وىشكەوه دەنن. دەشى ژن بن كەچى رىشتان وام لئى
دەكات لەم قسەم پاشگەز بيمەوه.

مەكيبس: پيمان بلين، گەر دەتوانن پيمان بلين كە ئىوه چىن؟

جادووبازى يەكەم: بڑى مەكيبس! بڑى بۆ تۆ، سپاسالارى گلاميز (Glamis) !

جادووبازى دووهم: بڑى مەكيبس! بڑى بۆ تۆ، ئەى سپاسالارى كودۆر (Cawdor) !

جادووبازى سێبەم: بڑى مەكيبس! كە لەمەودوا ئىتر ئەتۆ دەبىتە پادشای مەزن.

بەنکوو: گەورەم، بۆچ واقت ورمەوه و بەم قسە خۆش خۆشانە رەنگت گۆراوه؟

I' the name of truth,
Are ye fantastical, or that indeed
Which outwardly ye show? My noble partner
You greet with present grace and great prediction
Of noble having and of royal hope,
That he seems rapt withal: to me you speak not.
If you can look into the seeds of time,
And say which grain will grow and which will not,
Speak then to me, who neither beg nor fear
Your favours nor your hate.

First Witch

Hail!

Second Witch

Hail!

Third Witch

Hail!

First Witch

Lesser than Macbeth, and greater.

Second Witch

Not so happy, yet much happier.

Third Witch

Thou shalt get kings, though thou be none:
So all hail, Macbeth and Banquo!

First Witch

Banquo and Macbeth, all hail!

MACBETH

Stay, you imperfect speakers, tell me more:
By Sinel's death I know I am thane of Glamis;
But how of Cawdor? the thane of Cawdor lives,
A prosperous gentleman; and to be king
Stands not within the prospect of belief,
No more than to be Cawdor. Say from whence
You owe this strange intelligence? or why
Upon this blasted heath you stop our way
With such prophetic greeting? Speak, I charge you.

Witches vanish

(پرووهو جادووبازان) بهرۆحی راستی و دروستی سویندوو ددهم که پیم بلین تایا
ئیوه زادهی وههمن یا ههر ئهوهن که بهروالته دنوین؟ هاوپتی ههره بهرپیزی من
بهنازناوی ههنوکهیی خوی بانگ دهکن، کهچی دواجار مژدهیهکی هینده خوش و
هۆمیتدیکه هینده گهرهه له بو له نامیزگرتنی بووکی میری و پاشایه تی خهلات
دهکن که ویدهچی له خوشییان ناگای له خوشی برابیت، کهچی وشهیه کیش چیه
من نادوین. گهر ئیوه توانایی ئهوهنده تان هه بی له مندالدانی زهمانه وردبهنه وه
بلین ئه م دایکه دووگیانه دواجار کوری ده بی یا کچ، ده بدموین، من بدوین، من
که نه خوازباری خوشه ویستیتانم، نه برینداری دهستی رقی پیستانم.

جادووبازی یه کهم: بژی!

جادووبازی دووهم: بژی!

جادووبازی سیهیم: بژی!

جادووبازی یه کهم: ئه ی نزمتر له مه کبیس و مه زنتر له و.

جادووبازی دووهم: نهک به قهده ئه و به خته وهر و کهچی به خته وهرتر له ئه و.

جادووبازی سیهیم: ههرچی شایه له تووی تو ده که ونه وه، گهرچی تو خوت نابی به شا.
که وابه بژی بو ئیوه.

مه کبیس و به نکووی خاوهن ریز!

جادووبازی یه کهم: مه کبیس و به نکوو ههر بژین!

مه کبیس: بمتنه وه که مدموینان! ده با پترم بدوین. من ده زانم به مردنی (باو کم) سینیل

(Sinel) ئه وه دهیم به سپاسالار گلامیز. به لام سپاسالار کودور ئیتر بوچی؟

چونکی سپاسالار کودور خوی هیشتا که ههر ماوه و گه وره پیاوکی به ریز و
کامه رانه.

یا شایه تیش شتی که له وه هم و خه ونیشدا ناگوچی، وهک چون سپاسالاری
کودور باسی که رتی تیناچی. ده پیم بلین ئه م هه واله سهیره تان له کوئی
هیناوه؟ یا خود بوچی له ده شتیکی ئاوا قاقر و ویشکا به مژده ی پیشبینی
نامیز پیشتان پی گرتوین له نا کاو؟ زوو پیم بلین، ئه وه ئه مره و نابی بی
جوابی به یلن.

(جادووبازان له بهرچاو ون دهن)

BANQUO

The earth hath bubbles, as the water has,
And these are of them. Whither are they vanish'd?

MACBETH

Into the air; and what seem'd corporal melted
As breath into the wind. Would they had stay'd!

BANQUO

Were such things here as we do speak about?
Or have we eaten on the insane root
That takes the reason prisoner?

MACBETH

Your children shall be kings.

BANQUO

You shall be king.

MACBETH

And thane of Cawdor too: went it not so?

BANQUO

To the selfsame tune and words. Who's here?
Enter ROSS and ANGUS

ROSS

The king hath happily received, Macbeth,
The news of thy success; and when he reads
Thy personal venture in the rebels' fight,
His wonders and his praises do contend
Which should be thine or his: silenced with that,
In viewing o'er the rest o' the selfsame day,
He finds thee in the stout Norweyan ranks,
Nothing afraid of what thyself didst make,
Strange images of death. As thick as hail
Came post with post; and every one did bear
Thy praises in his kingdom's great defence,
And pour'd them down before him.

ANGUS

We are sent
To give thee from our royal master thanks;
Only to herald thee into his sight,
Not pay thee.

ROSS

And, for an earnest of a greater honour,

به نكرو: ویدهچی خاکیش وهكو ئاو بلقی هه بئ. ئەمانه بلقی سهر خاك بوون؟ له بو كوی
چوون؟

مه كبتیس: چوونه نیو نامیزی ههوا. ئەوهی ویدهچوو جهسته بئ، بوو به شنه و رۆی له گه
با، خۆزگه لیتره مابانهوه!

به نكرو: به راستی تو بلقی ئەوان ههه ئهوه بن كهوا ئیمه باسیان دهكهین؟ دهنه نه
ئالقه تیس-مان(*) (insane root) خواردییت كه كۆت ئەخاته پای عهقل؟

مه كبتیس: كورانی تو دهبنه پاشا.

به نكرو: ئەتو خۆت دهبیته پاشا.

مه كبتیس: ههروا سپاسالار كودۆر. مه گین ههه ئەمه یان نه گوت؟

به نكرو: به لئ، ههه رێك بهم ئاههنگه، ههه له سهه دهستی ئەم كیش و وشه و دهنه.
ئەوه كتیبه؟

(راس و ئانگوس دینه ژووری.)

راس: گه وهره مه كبتیس! مژدهی سهه كهوتنی تو یان به جه نابی پاشا داوه. ئەو كاتهی پاشا
چیرۆکی جهنگاوه ریت له شههه دهسته و به بهخه له گه ل دوژمن به وردی دهخوینیته وه،
سهه سووپمان و په سنكردن مملانیی به كتر دهكهن كه كامه یان به خویشی تو بكاته
وشه ی سهه زار و كامه ی دیکه به خویشی خو ی بكاته نهینی نیو دل. له بۆیه بیدهنگه
ئیسنا. لهو كاته شدا كه شوین پیی به سهه هاته كانی رۆژانی شهه له ده گری، چاوی
لییه تو له نیوان ریزه كانی پتهوی نه رویجیت كاندرا وهستاوی، بی ئەوهی ترس
به ئاستهه ته لی دلت بهه رزینی لهو روانگه سههیر و سهختهی مهیدانی مهههگ و
تیاچوون كه وا خۆت خوشت كردهو. قاسید له دوا قاسید دیت و وهكو ته رزه
به سهه ماندا داده باری و ههه ركام رووباریك ئاوی روون له ستایش و پیداهه لگوتن
بو تو لهو بههه رزییه مههه رزیهه ی له پیناوی زیدی پاشات كردهوه دهكه نه ژیر پای
پیرۆزی.

ئانگوس: گه وهره! ئیمه یان ناردوه تا سپاسی خیتی خۆمان ئاراسته ی جه نابت بکهین.
ههروه تر داوات لیته كهین به خزمه تی پاشا بگهن. پاداشی تو له توانای ئیمه
به دهره.

راس: له سۆنگه ی شههه فی سهه بهه رزییه کی مههه زنتر له مههش، دهه ستووریان به ئەمن داوه

* گیایه كه مرۆف بیخوات پیی شیت دهی.

He bade me, from him, call thee thane of Cawdor:
In which addition, hail, most worthy thane!
For it is thine.

BANQUO

What, can the devil speak true?

MACBETH

The thane of Cawdor lives: why do you dress me
In borrow'd robes?

ANGUS

Who was the thane lives yet;
But under heavy judgment bears that life
Which he deserves to lose. Whether he was combined
With those of Norway, or did line the rebel
With hidden help and vantage, or that with both
He labour'd in his country's wreck, I know not;
But treasons capital, confess'd and proved,
Have overthrown him.

MACBETH

[Aside] Glamis, and thane of Cawdor!
The greatest is behind.

To ROSS and ANGUS

Thanks for your pains.

To BANQUO

Do you not hope your children shall be kings,
When those that gave the thane of Cawdor to me
Promised no less to them?

BANQUO

That trusted home
Might yet enkindle you unto the crown,
Besides the thane of Cawdor. But 'tis strange:
And oftentimes, to win us to our harm,
The instruments of darkness tell us truths,
Win us with honest trifles, to betray's
In deepest consequence.
Cousins, a word, I pray you.

MACBETH

[Aside] Two truths are told,
As happy prologues to the swelling act
Of the imperial theme.--I thank you, gentlemen.
Aside
Cannot be ill, cannot be good:

لهسه دهستی پاشا خویان، وهکو سپاسالار کودۆر ناوت بیتم. ئەم نازناوه هەر
شایانی شانی تۆیه. بژی بۆ تۆ ئەی پیشهنگی سپاسالارانی ولات!

بهنگوو: ئەوه چیه! ئایا ئیبلیسش بۆی ههیه قسهی راستی بهدهم داویت؟

مهکبیس: خۆ کودۆری سپاسالار خۆی ههروا زیت و زیندوووه. بوچی بهرگی بارمته
بالا پۆشم بێ؟

ئانگوس: بهلێ راسته، سپاسالار کودۆر هیشتا نه مردوووه. بهلام گیانی بارمتهی
حوکمیتی تونده و ژیانی شایانی کۆتایی پیهینان. ئەوهی گۆیا لهبنهوه
یارمهتیدهری لهشکری نهرویج بوویت، یان بهدزی دهستی لهگهڵ پیلانی یاغی
تیکهڵ بێ، یان شان بهشانی ههترکیان دهستی کردبیت بهکارکاری خاکی
نیشتمانی چ نازانم. بهلام ئەوهنده دهزانم ههموو ئەو خهپانهتانهی که کردوونی
کهوتونهته سهه زمان و سههله بهر سهملیندراون تهختی ژینی بهراوهژوو دهکهنهوه.

مهکبیس (له بهرخۆیهوه): سپاسالار گلامیز و کودۆری سپاسالاریش. نازناوه هههره
گهوره که هیشتا ههروا بهرپۆیه. (رووهو ئانگوس و راس) من سپاسی ماندوو
بوونی ئیوه دهکهم. (رووهو بهنگوو، بهدهنگیتی نزم) ئاواتی ئەوه ناخواری
پۆله کانت پۆژتیک ببنه پاشای ولات؟ له کاتیکدا ئەوانه ی بهرگی نازناوی
سپاسالار کودۆریان به بالام بری، مزگینییه کی بچووکت له مهیان به ئەوان نه دا.

بهنگوو: ئەم مژدهیه ئەگهه بیت و وه راست گه ری، لهوانه یه پتر له سپاسالاری کودۆر،
ئاگری تامه زرۆیی تاج و تهختی پاشایه تی له نیو دل و دهروونتانا داگیرسینی.
بهلام سهیره! هه لده که وی جاروباره کاربه دهستاتی شه وه زهنگ و تاریکی رازی
راستیمان پیده لیتن تا له دوارۆژ مائی بوومان کاول بکهن. (رووهو راس و
ئانگوس): تکا ده کهم پتر قسانمان بۆ بکهن.

مهکبیس (له بهرخۆیهوه): ئەوه تانی ئەوه دوو راستی گوتراوه، وهکو بهرکولیتی به پیت بهر
له ئەو دیمه نهی شانۆ که چیرۆکه که ی چیرۆکی شیرینی پاشایه تییه، (بهدهنگیتی
بهرز) پر به دل سپاستان ده کهم برابینه، (له بهرخۆیهوه) ئەم که لکه له یه که خهلاتی
عالمی غه بیانییه نه بۆی ههیه خراب بیت و نه چاکیش بیت. گهر خراپه

if ill, Why hath it given me earnest of success,
Commencing in a truth? I am thane of Cawdor:
If good, why do I yield to that suggestion
Whose horrid image doth unfix my hair
And make my seated heart knock at my ribs,
Against the use of nature? Present fears
Are less than horrible imaginings:
My thought, whose murder yet is but fantastical,
Shakes so my single state of man that function
Is smother'd in surmise, and nothing is
But what is not.

BANQUO

Look, how our partner's rapt.

MACBETH

[Aside] If chance will have me king, why, chance may crown me,
Without my stir.

BANQUO

New horrors come upon him,
Like our strange garments, cleave not to their mould
But with the aid of use.

MACBETH

[Aside] Come what come may,
Time and the hour runs through the roughest day.

BANQUO

Worthy Macbeth, we stay upon your leisure.

MACBETH

Give me your favour: my dull brain was wrought
With things forgotten. Kind gentlemen, your pains
Are register'd where every day I turn
The leaf to read them. Let us toward the king.
Think upon what hath chanced, and, at more time,
The interim having weigh'd it, let us speak
Our free hearts each to other.

BANQUO

Very gladly.

MACBETH

Till then, enough. Come, friends.

Exeunt

بۆ له سهر دهستی دهربرینی ههقیقه تهوه دهستی پێ کردوو و هیز و هانهی
بهخته وهری به من داوه. منم سپاسالار کوردۆر. گهربش چاکه نهی بۆچی دڵ
دهخه مه بهردهستی نهو خولیا به مهترسی هینه ره ی که پرست له مرۆف دهبرئ و
دلئیکی نهوهنده نازا و چاونه ترس و لئیده کات که دژی یاسای سربشستی خۆی
راوهستی و خۆی به دیواری سنگی بهردینم دادات؟ ترسی ئیستا له چاو خولیا و
خه یالی دله خورپه هین ههر هیچ نییه. هزر و بیرم که جه نایهت هیشتا تئیدا
خه یالیکی کال و کرچه و دلم دهخاته له رزه که به جیهیتانی ئهم ئهرکه پیروزه
دهکاته بلقی سهر ئاوی.

بهنگوو: لهو هاو پئیه مان پروانن که چۆن نوقمی تئیفکرینه.

مهکبیس (له بهر خۆیه وه): نه گهر بهخت به نیاز بیت بکاته شا، بئ ههولئ منیش بۆی ههیه
تاج و تهختی پاشایه تئیم پئ بهخشیت.

بهنگوو: کۆمه لئیک شانازی تازهی پئ پراوه، وهک بهرگی نوئ که دواي نهوهی چهند جار
تاقی دهکرتنه وه، ئینجا قهه و بالایی پئ ده پرازیتنه وه.

مهکبیس (له بهر خۆیه وه): چی دهقه ومی با بقه ومی! زه مانه به نیو پوژانی ههره تووشا
تئیده په ری.

بهنگوو: ئه ری نهی مه کبیس هیژا، چاوه پروانین پشووتان بئته وه سه رخۆ.

مهکبیس: لئیم ببورن. کۆمه لئیک شتی له باد چوو له نیو مئشکی کولدا بووژابونه وه.
گه وهه پیاوانی بهر تئیم! ئهرک و ماندوو بوونی ئیوه له سه ره په ره ی یاده وه ریم تو مار
بووه و هه موو رۆژئ دئیر به دئیر پئیدا ده جمه وه. با بچینه خزه مه ت پاشا. (رووه و
به نکوو) سه به رته به و با به تانه ی باسما ن کردن تئیفکره، و ئه و کاته ی ره وتی
رۆژگار هه موویانی سه نگو سووک کرد، وه ره هاو بییر و هاو پروا له ته ک به کدا
قسا ن بکه ی ن.

بهنگوو: له دله وه پئیی خوشحالم.

مهکبیس: تا ئه و کاته ههر ئه مه و با بپرتنه وه. با پوژین گه لی هاو پئیان.

(ده چنه ده ری)

SCENE IV.
Forres. The palace.

Flourish. Enter DUNCAN, MALCOLM, DONALBAIN, LENNOX, and Attendants

DUNCAN

Is execution done on Cawdor? Are not
Those in commission yet return'd?

MALCOLM

My liege,
They are not yet come back. But I have spoke
With one that saw him die: who did report
That very frankly he confess'd his treasons,
Implored your highness' pardon and set forth
A deep repentance: nothing in his life
Became him like the leaving it; he died
As one that had been studied in his death
To throw away the dearest thing he owed,
As 'twere a careless trifle.

DUNCAN

There's no art
To find the mind's construction in the face:
He was a gentleman on whom I built
An absolute trust.

Enter MACBETH, BANQUO, ROSS, and ANGUS

O worthiest cousin!
The sin of my ingratitude even now
Was heavy on me: thou art so far before
That swiftest wing of recompense is slow
To overtake thee. Would thou hadst less deserved,
That the proportion both of thanks and payment
Might have been mine! only I have left to say,
More is thy due than more than all can pay.

MACBETH

The service and the loyalty I owe,
In doing it, pays itself. Your highness' part
Is to receive our duties; and our duties
Are to your throne and state children and servants,

دیمه نی چوارهم

(فۆریس، ژووریککی ناو کۆشک)

(دهنگی شه پیپوور. دانکه نی پاشا و مه لکۆلم و دانلبین و لئناکس و دهستوپیوه ند دینه
ژووری)

دانکه ن: ئه ری سپاسالار کودۆر له دار درا؟ داخۆ ئه وانه ی بریار بوو ئه م ئه رکه جیبه جی
بکه ن گه پانه وه؟

مه لکۆلم: جه نابی شا! هیشتا نه گه پانه ته وه. به لām من له ته ک ئه و که سه ی شاهیدی
مه رگی ئه و بووه گه لی به وردی دوام. ئه و پی گوتم که کودۆری سپاسالار
به راشکاوای دانی به خه یانه تی خۆی داناوه و گه لی داوای لیپوردنی له جه نابی شا
کردووه و له ئاکاری ناله باری گه لی هسه رته ی خواردووه. له ژبانی کودۆری
سپاسالاردا هیچ شتی که شایانتر له دهس شوشتنه وه ی له ژبان نه بوو. گیان دانی
له گیان دانی ئه و که سه ده چوو که به وردی ئاگاداری ئه وه بوو بیته که له
سه ره مه رگی خۆیدا خۆشه و یستترین شتی خۆی وه کو بی به هاترین شت توور
هه لدا بیته.

دانکه ن: هیچ ریگایه ک به دی ناکریت که له ویوه بشیت مه به ست و نیسه تی مرۆف
به رو خساریدا ده رکه ویت؟ ئه و که له پیاو یک بوو که من ته و او پشتم پی به ستبوو.
(مه کبیس و به نکوو و راس و ئانگوس دینه ژووری.) کوره پووری
خۆشه و یستم! ئه رکی به جینه هینانی سپاس بیژیت قورساییه کی زۆری خستبووه
سه رشانم. به لām ئه تو له راپه راندنی ئه رکه کانی خۆتدا ئه وه نده تیژ تیده په ری که
به رزه فترین پاداشتی جیهانیش ناتگر نه وه. خۆزگه ئه وه نده شایانی ریز نه ده بووی
تا کو منیش لیته وه را له خه رمانی پاداشدان و سپاس بیژی به شتیکی چوو کم پی
ده برا. چیدیم بۆ گوتن پی نیسه، ته نیا هه ر ئه وه نده نه بی چیت خه لات که م که
شایانی شانی تو بی!

مه کبیس: نایابترین خه لاتی من هه ر دوو شتن: به جیهینانی کاری خزمه تگوزاری و
وه ئه ستۆگرتنی ئه رکی ئه مه کداری. ئه وه ی له خاوه ن شکۆ ده وه شیتته وه سه لماندنی
ئه رک و خزمه تی ئیمه یه. ئیمه ش هه موو ژیره ده ست و په روه رده ی ئاسانه ی ئیوه ی تا کو

Which do but what they should, by doing every thing
Safe toward your love and honour.

DUNCAN

Welcome hither:
I have begun to plant thee, and will labour
To make thee full of growing. Noble Banquo,
That hast no less deserved, nor must be known
No less to have done so, let me enfold thee
And hold thee to my heart.

BANQUO

There if I grow,
The harvest is your own.

DUNCAN

My plenteous joys,
Wanton in fulness, seek to hide themselves
In drops of sorrow. Sons, kinsmen, thanes,
And you whose places are the nearest, know
We will establish our estate upon
Our eldest, Malcolm, whom we name hereafter
The Prince of Cumberland; which honour must
Not unaccompanied invest him only,
But signs of nobleness, like stars, shall shine
On all deservers. From hence to Inverness,
And bind us further to you.

MACBETH

The rest is labour, which is not used for you:
I'll be myself the harbinger and make joyful
The hearing of my wife with your approach;
So humbly take my leave.

DUNCAN

My worthy Cawdor!

MACBETH

[Aside] The Prince of Cumberland! that is a step
On which I must fall down, or else o'erleap,
For in my way it lies. Stars, hide your fires;
Let not light see my black and deep desires:
The eye wink at the hand; yet let that be,

ئەو دەبەھەمانە بەجێ بێن. ئەو دەبەھەمانە لە سۆنگەى خۆشەوېستى بى
سنوورى ئېوھە و لە پېناوى مەزنايەتى ئېوھەدايە.

دانكەن: بەخېرھاتى. تۆ تازە نەمامى منى و تېدەكۆشم ئەوھندە باش پېت را بگەم تا
ھېندەى شايانى تۆبە چرۆ دەرکەى. بەنکووى مەزن! كە تۆش كەمتر لە مەكبېس
نيت و بەقەد ئەو شايانى رېز و سپاسى، وەرە لە ئامېزت بگرم و بەسنگمەوھ
بتگوشم.

بەنکوو: ئەگەر بەروبوومېك لە مندا شك دەبەى، ئەوھ بى شك لە سايەى سەرى تۆوھە.

دانكەن: خۆشېى لە رادەبەدەرم، كە پراوپرى ھەناومە، دەخوازى لە بارانى فرمېسكى
چاودا خۆى لە من بشارتتەوھ. كۆرەكانم! خزم و كەسوكارى بوئىر! سپاسالارانى
دلېر، ئېوھ كە ھەموو نېزىكتىن كەسانى من، ئەوھ بەراشكاوى رايەدگەيەن كە
كۆرە گەورەكەى خۆمان، مەلكۆلم دەكەينە جىگرى تاج و تەختمان. لەمە بەدوا
بەمېرى كامبېرلەند (Cumberland) ناوى دەزېنېن. ئەم شەرەفەش ھەر تەنيا
مالى ئەو نېيە پېى براپېت، چونكە ھېماى بەرزە فرى مەزنايەتى، وەك ھەسارە،
لە ئاسمانى دوا رۆژانى ھەر مەرۆقتىكى شاياندا ولات تېشكپېرژېن دەكات. دەبا
لېخوړېن (بەرەو مالى مەكبېس) لە ئېنوئېرئېس (Inverness) تا خۆمان زياتر
بەئېوھە گرى دەين.

مەكبېس: ھەسانەوھەك لە پېناو شادا نەبېت، مەينەتە نە ھەسانەوھە. من خۆم دەبە
پەيكى پېشەنگى جەنابتان تاكو مزگېنى ھاتنتان بەھاوسەرەكەم بەدەم، و
خۆشھالى كەم.

كەوايە خاكەرايانە لە ئېوھ جودا دەبەوھە.

دانكەن: برۆ سپاسالارى بەرېز كودۆر!

مەكبېس (لەبەرەخوھەو): بەلئى، ئەمېرى كامبېرلەند! ئەوھە لەمپەرى سەر رى كە يا
دەشېت لېى ھەلكەوم و لەسەرى سەرم تېاچى، ياخود پازدەم بەسەرىدا و رېزگارم
بى. لەگەل ئېوھە ئەى ئەستېرەى ئاسمان! تېشك و پېشكە و پېشنگان
بشارنەوھە تا ھېچ تېرېژېك بۆى نەبى چاوى بەئەو خواستە رەش و شاراوھەى من
بكەوئى. باكۆتېر بى چا و لە حاند ئەو دەستەى دەخوازى دەسبەركارپېت. بەلام كە كار

دهستی پښې كرد، با چاو بکړیته وه له حاند نهو شتانه ی به دیتنیان سرسام
ده بیت.

(ده چیتنه ده ری.)

دانکهن: به لڼې به نکووی به ریزی من! مه کیس جهنگاوهریکه تا بلڼې بویر. ستایشی نهو
خوړاک و خوشی منه. با به دوایدا برۆین که بو میوانداری پیشتر که وتوته ری تا
به ره و پیرمان بی. چ خزمیکي تا قانه یه.

(دهنگی شه بیوور. ده چنه ده ری.)

Which the eye fears, when it is done, to see.
Exit

DUNCAN

True, worthy Banquo; he is full so valiant,
And in his commendations I am fed;
It is a banquet to me. Let's after him,
Whose care is gone before to bid us welcome:
It is a peerless kinsman.

Flourish. Exeunt

SCENE V.

Inverness. Macbeth's castle.

Enter LADY MACBETH, reading a letter

LADY MACBETH 'They met me in the day of success: and I have
learned by the perfectest report, they have more in
them than mortal knowledge. When I burned in desire
to question them further, they made themselves air,
into which they vanished. Whiles I stood rapt in
the wonder of it, came missives from the king, who
all-hailed me 'Thane of Cawdor;' by which title,
before, these weird sisters saluted me, and referred
me to the coming on of time, with 'Hail, king that
shalt be!' This have I thought good to deliver
thee, my dearest partner of greatness, that thou
mightst not lose the dues of rejoicing, by being
ignorant of what greatness is promised thee. Lay it
to thy heart, and farewell.'

دیمه نی پینجه م

(ئینوئریس، به ردهم کوشکی مه کیس، ژنی مه کیس به ته نی دیتنه ژووری، نامه یه کی
به ده سته وه یه.)

خاتوو مه کیس (نامه که ده خوئیتنه وه): «لهو رۆژهیدا که سرکه وتین چاوم پینان کهوت و
هر زوو بهم راستییبه وردهم زانی که زانایی و زانستی وان له ئی مرۆقان
پتره. لهو ساته وه خنده که من له نیو ناگری به تینی تامه زو بییدا ده سو تام
هه تا پتر له کیسه که بکۆلمه وه، له ناکاوئ بوون به با-یهک و سهربان
هه لگرت و ون بوون. له کاتیکدا سهرم له رووداوئیکي ناوا سوورما بوو،
هینده پیته چوو قاسیدانی جه نابی پاشا هاتنه لام و به ناوی سپاسالار
کودۆر بانگیان کردم، ههر به هه مان نهو ناوه که پیشتر خوشکانی جادوو باز
بهو ناوه بانگیان کردبووم، جا له دواي نهو ناماژهیان به شتیک کرد که له
دوا رۆژ دیتنه سهر ری و ناویان گوت: بژی بو تو که دوا رۆژ ده بیته پاشا!
به چاکم زانی نه نه تینییهت له لا بدرکینم (تو هیژترین هاویه شی
که وره بیمی)، تا ناگاداری نهوه بی که مژده ی مه زنا یه تیپان به تو داوه و له
سوئگه ی پیته زانینت بهم هه واله له شیرنایی و خوشییه که ی بیبه ش
نه مینتی. نه م قسه یه له دلتهدا هه شار بدهو مالت ناوا(*)»

* نه م به شه و دیمه نی درگوان (پهرده ی ۲، دیمه نی ۳) و دیمه نی به ده م خه وه ره یشتنی خاتوو مه کیس
(پهرده ی ۵، دیمه نی ۱) ته نیا به شگه لیکن که به شیوه ی په خشان (نثر) نووسراون.

Glamis thou art, and Cawdor; and shalt be
 What thou art promised: yet do I fear thy nature;
 It is too full o' the milk of human kindness
 To catch the nearest way: thou wouldst be great;
 Art not without ambition, but without
 The illness should attend it: what thou wouldst highly,
 That wouldst thou holily; wouldst not play false,
 And yet wouldst wrongly win: thou'ldst have, great Glamis,
 That which cries 'Thus thou must do, if thou have it;
 And that which rather thou dost fear to do
 Than wishest should be undone.' Hie thee hither,
 That I may pour my spirits in thine ear;
 And chastise with the valour of my tongue
 All that impedes thee from the golden round,
 Which fate and metaphysical aid doth seem
 To have thee crown'd withal.

Enter a Messenger

What is your tidings?

Messenger

The king comes here to-night.

LADY MACBETH

Thou'rt mad to say it:

Is not thy master with him? who, were't so,
 Would have inform'd for preparation.

Messenger

So please you, it is true: our thane is coming:
 One of my fellows had the speed of him,
 Who, almost dead for breath, had scarcely more
 Than would make up his message.

LADY MACBETH

Give him tending;
 He brings great news.

Exit Messenger

The raven himself is hoarse
 That croaks the fatal entrance of Duncan
 Under my battlements. Come, you spirits

ئەتۆ سیاسالاری گلامیز و کودۆر و، ھەر دەبیته ھەمان کەسێ کە مزگێنییان
 پێداوی. بەلام دەترسم لە زات و سریشتی تۆ، کە ھیندە پرە لە شیرێ میھرەبانیی
 مەرۆقنە کە شک دەکەم نیزیکتەترین رێگای ئەم ئامانجە ئیتمە بگرێتەبەر. تۆ
 خوازیاری ئەو ھەبیتە مەردێکی ھەرە مەزن، بۆ ئەم ئامانجە تا بلێی بەرزە فری،
 بەلام داخەم بۆ تۆزیک دەروونی پیس و تووی خراپە. ئەو شتە کە لە ھەر قانە
 دەیانخوازی، پارێزکارانە و بەداوینی پاکەو دەیانخوازی، نامەردانە ناچیتە
 مەیدانی کایە، کەچی بردنەو ھەوێ نارااستت گەرەکە. تۆ خوازیاری ئەو شتە ئەی
 سیاسالاری گەرەوێ کە دەمی دادەپچرێنێ و ھاوار دەکا: «ئاوا بکە تا کو
 من بێمە مائی تۆ.» جا ھەر بۆیە ئەو ترسە لەم کارە ساردت دەکاتەو و مەیل و
 خواستە کانت پوچەل دەکاتەو دەشت سەری تیا بچێ. دە خێراکە و روو لێرە کە
 خواستی خۆم بە گوێدا بچرێنم و بە تیغی تیزی زمانم گوێی ئەوانە بێم کە تۆ لە
 ئاوانی ئالغە زێرین دوور ڕادەگرن، ھەر ئەو ئالغە زێرینە یە کە و یدەچی دەستی
 ونی چارەنووس و ھانای عالەمی غەیبانی لەسەر سەری ئەتۆی مەزنیان داناو.

(یەک لە دەستوی پێوەندەکان دیتە ژوورێ.) باس و خەبەر؟

دەستوی پێوەند: پاشا ئیمشەو بۆ ئێرە تە شریف دەھینن.

خاتوو مەگبێس: خۆ تۆ شیت نیت! داخۆ بلێی گەرەت لە گەل پاشا نەبێ؟ گەر و ابوابە
 ھەوایی لە بۆ دەناردین ھەتا خۆمان تە یار بکەین.

دەستوی پێوەند: شادومان بن کە ئەم ھەوایی رێک وایە. سیاسالاری ئیتمە وای بەرپێوەیە.
 یەکیەک لە ھاوڕێییانی من لە سیاسالاری ئیتمە پێش کەوتوو و بچ پشوو دان زوو
 خۆی گەیاندۆتە ئێرە تا پەيامی سیاسالار بگە یەنێ.

خاتوو مەگبێس: ریزی بگرن چونکی ھەوایی زۆر خۆشی بۆ ھیناوین (دەستوی پێوەندە کە دەچیتە
 دەری.) قرانی قشقرە ئازاری گوێ ئەدات ئەو کاتە ی باسی ئاکامی شوومی دانکەن
 بەگوێی قەلا و قەسری ئیتمە دەگاتەو. دە خێراکەن، وەرن ئەو ھەر ڕۆخانە ی

That tend on mortal thoughts, unsex me here,
And fill me from the crown to the toe top-full
Of direst cruelty! make thick my blood;
Stop up the access and passage to remorse,
That no compunctious visitings of nature
Shake my fell purpose, nor keep peace between
The effect and it! Come to my woman's breasts,
And take my milk for gall, you murdering ministers,
Wherever in your sightless substances
You wait on nature's mischief! Come, thick night,
And pall thee in the dunkest smoke of hell,
That my keen knife see not the wound it makes,
Nor heaven peep through the blanket of the dark,
To cry 'Hold, hold!'

Enter MACBETH

Great Glamis! worthy Cawdor!
Greater than both, by the all-hail hereafter!
Thy letters have transported me beyond
This ignorant present, and I feel now
The future in the instant.

MACBETH

My dearest love,
Duncan comes here to-night.

LADY MACBETH

And when goes hence?

MACBETH

To-morrow, as he purposes.

LADY MACBETH

O, never
Shall sun that morrow see!
Your face, my thane, is as a book where men
May read strange matters. To beguile the time,
Look like the time; bear welcome in your eye,
Your hand, your tongue: look like the innocent flower,
But be the serpent under't. He that's coming
Must be provided for: and you shall put
This night's great business into my dispatch;
Which shall to all our nights and days to come
Give solely sovereign sway and masterdom.

MACBETH

We will speak further.

واپاسه وانی هزرگه لی مه رگه پین، هه ر تالیته بوونم له پیستی ژنیتی دامالن و له
توقی سه رمه وه هه تا نینوکی پیتم پراویرم کهن له مه ترسیه پینه رترین دلره قی. خوینم
خه ستوخول بکهن و دهروازی نه رمونیانیم لی دابخه ن تا هه رچی تازاری ویزدان و
دهروونه له م برپاره مه رگاوییه م بستیک پاشگه ز نه کاته وه و نه مخه نه سه ر
راسته پتی ناشتی و ته بایی. نهی کارپیکه پینه رانی جه ننگ و پیکدادان! له هه ر
کوپییه ک که چاوه رپی خراپه کانی سریشتن له گه ل جه سته ی وه ماویتان وهر نه نیو
مه مکولانه وه و ده ست له شیرم وهر دن و بیکه نه زرداو. ده زوو وهر نهی شه وی
نه نگوسته چاو و خوت له بالا پوسی ره شترین دوو که لی دوزه خ بهالینه تا شیر
تیژم نه بیته نهی که کاربییه و تاسمان له سووچیکه پهرده ی تاریکی لیم
نه روانی و هاوار نه کات: «دهس راگره! دهس راگره!»

(مه کبیس دپته ژوو ری.)

سپاسالاری گه وهری گلامیز! سپاسالاری به ریزی کودور! نهی مه زنتر له م
دوانه یه ش له گه ل پیروزیایی گه رمم بو دها توت! نامه کانت دهستم ده گرن له
چالاری نه م دونیا بیخه به رییه ی نیستا که ما ده رم بین، هه نوو که ش من وا هه ست
ده که م تاینده له م ساته وه خته ی نیستا دایه .

مه کبیس: نهی خوشه و بستترین که سم! نه وه دانکه ن نیمشه و به ره و ئیره وه دی.

خاتوو مه کبیس: نه دی نهی که ی ده روا ته وه؟

مه کبیس: به یانی... نه وه خوی خوازیاری بووه .

خاتوو مه کبیس: نه وه به یانییه ی که هه تا وه رگیز چاوی پی ناکه وئ! سپاسالاری به ریزم
روخسارت بوته کتیبیک که مرؤف شتی عاجباتی تیدا ده خوینیه وه. گه ر
ده ته وئ رۆژگار و زه مانه هه لفریوتی، هه ر ده شی خوی نه وان بگری. به چاو و
ده ست و گوئ خیره اتیان بکه، وه کو گوئ به سته زمان به، به لام وه ک مار له
ژیره وه پیوه یان ده. ده شیت دردی نه وه که سه ی وا به رپوه به ده رمان بکه ی. نه رکی
نه سته می نه مشوکه وه نه سته ی من، که هه رچی شه و و رۆژی تاینده ی مه بی سه ر
رپژی گه وره یی و ده سه لاتی شاهانه مان ده که ن.

مه کبیس: با نه ویدیکه ی هه لگرین بو کات و ده رفه تیکه ی تر.

LADY MACBETH

Only look up clear;
To alter favour ever is to fear:
Leave all the rest to me.

Exeunt

SCENE VI. Before Macbeth's castle.

Hautboys and torches. Enter DUNCAN, MALCOLM, DONALBAIN, BANQUO, LENNOX, MACDUFF, ROSS, ANGUS, and Attendants

DUNCAN

This castle hath a pleasant seat; the air
Nimbly and sweetly recommends itself
Unto our gentle senses.

BANQUO

This guest of summer,
The temple-haunting martlet, does approve,
By his loved mansionry, that the heaven's breath
Smells wooingly here: no jutty, frieze,
Buttress, nor coign of vantage, but this bird
Hath made his pendent bed and procreant cradle:
Where they most breed and haunt, I have observed,
The air is delicate.

Enter LADY MACBETH

DUNCAN

See, see, our honour'd hostess!
The love that follows us sometime is our trouble,
Which still we thank as love. Herein I teach you
How you shall bid God 'ild us for your pains,
And thank us for your trouble.

LADY MACBETH

All our service
In every point twice done and then done double
Were poor and single business to contend
Against those honours deep and broad wherewith
Your majesty loads our house: for those of old,

خاتوو مه کبیس: پروو خوش بنویتی و ئیتر هیچ. پروو گزتی نیشانه ی ترسه. ئه رکی
سه رله بهری کاره کانی تر بجه ئه ستوی من.

(ده چنه ده ری.)

دیینه نی شه شه م

(دهنگی شه پیوور. دانکه نی پاشا و مه لکۆلم و دانلبین و به نکوو و لیتناکس و مه کداف
و راس و ئانگوس و ده ستوپیتوه ند وه ژووور ده که ون.)

دانکه ن: ئه م کۆشکه تان له چ شویتیککی با سه فا ساز کردوه. هه وای خۆش و دلپیتینی
ده ترنجیتته نیو روچی ئارامه وه.

به نکوو: له هه رجی که میوانی هاوینه هه وار، ئه م په ره سلیرکه په رستگانشینیه ، هیلانه
خنجیلانه که ی خۆی چی بکات، هه وای خۆش و تیژی له بوئی گیانبه خشه. هیچ
به رزایی و نماایی و سووچ و که ناریک به دی ناکه م ئه م په له وه ره جوانه له ویدا
هیلانه و مائی جوجکه کانی چی نه کردی. گه لی جار ئاگام لی بووه له
هه رشوینیک که ئه م بالنده تیدا بین و بچن و هیلکه بکه ن هه وای خۆش و با
سه فایه .

(خاتوو مه کبیس دپته ژوو ری.)

دانکه ن: ئه ری ئه ی خاتوونی خانه خویی به ریزمان! ئه و ئه وینه ی که شوین پیتی
خۆشه و یستی ئیمه هه لده گری جاروبار ده بیتته باریکی گران له سه ر شانان.
سه ره رای ئه مه هه مدیسان جیی سپاس و پیزانینه. هه ر بوئه با لیتره شتیکت پی
بلیم که له پیتنا و ماندوو بوونت داوای پاداشتی له خوا بو ئیمه بکه و له سۆنگه ی
ماندوو بوونیشمان ده با شوکرانه بژی ئیمه ش بی.

خاتوو مه کبیس: سه رله بهری خزمه تکاری و ماندوو بوونمان گه ر دوو به رامبه ر و ده
به رامبه ریش ببوایه ، له هه مبه ر ئه و هه موو سه ره رزی و سه رفرازیبه ی که شای مه زن
مائی ئیمه ی لی سه رپیتژ کرد چه ند ناچیزه و له به رچاوان نادیاره. له سۆنگه ی ئه و
شانازیبه ی به ئیمه ت ره وای بینویه و ئه وه ند ه له م داواییانه به م شه ره فه ت زیاد

And the late dignities heap'd up to them,
We rest your hermits.

DUNCAN

Where's the thane of Cawdor?
We coursed him at the heels, and had a purpose
To be his purveyor: but he rides well;
And his great love, sharp as his spur, hath holp him
To his home before us. Fair and noble hostess,
We are your guest to-night.

LADY MACBETH

Your servants ever
Have theirs, themselves and what is theirs, in compt,
To make their audit at your highness' pleasure,
Still to return your own.

DUNCAN

Give me your hand;
Conduct me to mine host: we love him highly,
And shall continue our graces towards him.
By your leave, hostess.

Exeunt

SCENE VII. Macbeth's castle.

Hautboys and torches. Enter a Sewer, and divers Servants with dishes and service, and pass over the stage. Then enter MACBETH

MACBETH

If it were done when 'tis done, then 'twere well
It were done quickly: if the assassination
Could trammel up the consequence, and catch
With his surcease success; that but this blow
Might be the be-all and the end-all here,
But here, upon this bank and shoal of time,
We'd jump the life to come. But in these cases

کردوهه، ههموو کاتیک ئاواتهخوازی سه‌ریه‌ری باره‌گاتین.

دانگهن: ئه‌ری له کوپیه سپاسالاری کودۆر؟ شانیه‌شانی لیمان خوری و ده‌مانخواست لیتی
دوانه‌که‌وین. به‌لام سوارچاکیتی و ئه‌قینی مه‌زنی، که وه‌ک ئه‌سپه‌که‌ی تیزپه‌وه،
ئه‌وی به‌ر له ئیمه‌گه‌یانه‌ ئه‌م کۆشکه. خانه‌خوپی جوانکیله‌ی به‌رپیز! ئیمه
ئیمشه‌و میوانی تۆین.

خاتوو مه‌کبیس: ژپیر ده‌ستی تۆ ههموویان سه‌رومالیان به‌ئهمانه‌تیک ده‌زانن که خاوه‌نی
ئهم ئه‌مانه‌ته‌ پاشایه، تا ئه‌و کاته‌ی شا ئه‌مانه‌تی ویسته‌وه، ئه‌وه‌ی که مالی
ئه‌تۆیه، بینیرینه‌وه مالی تۆ.

دانگهن: ده‌ستت بیته و بۆ لای خانه‌خویمان به‌ره. ئیمه‌گه‌لی خویشان ده‌وی و
خۆشه‌ویستی و چاکه‌مان له ههمبه‌ر ویدا به‌رده‌وامه. له‌سه‌ر ئیزنت خاتوونی
خانه‌خوپی ئیمه.

(ده‌چنه‌ ده‌ری.)

دیینه‌ی هه‌وته‌م

(شه‌په‌ور و مه‌شخه‌له‌کان. به‌رپه‌به‌ری میوانی دیته‌ ژووری و رینوینی چهند پیش
خزمه‌تیک ده‌کات که مه‌نجه‌ل و قاپ و که‌وچکیان به‌ده‌سته‌وه‌یه، پاشان مه‌کبیس دیته
ژووری.)

مه‌کبیس: گه‌ر ئه‌م کاره به‌جاریک بۆم بلوایه و به‌ئهم‌نجام گه‌بشتبایه، گه‌ر ئه‌م
گیانسته‌ینیه‌ ئاکامی دلخوازی وه‌ده‌س هه‌ینابایه و به‌خته‌وه‌ری له
سۆنگه‌ی کۆتایی ژبانی وی بوایه، ئه‌وه چهند زوتر بوایه باشت‌ر ده‌بوو، گه‌ر
ئه‌رکی من وه‌شاندنی هه‌ر ئه‌م تاقه‌ زه‌به‌ بوایه و ئیتر دوا‌ی ئه‌و، ئاژاوه
داده‌مرکاوه، هه‌ر ئالیره، ئه‌ری لیره، له‌سه‌ر ئه‌م که‌نار و ته‌نکاوه‌ی زه‌ماندا(*)
سه‌رله‌به‌ری دنیاکه‌ی دیم به‌م زه‌به‌ ده‌گۆرییه‌وه. به‌لام ئه‌رکیکی

(*) ژبانی ئه‌م دنیا به‌رۆخی زه‌ریا شوپه‌یندراوه و دوا‌یین شوینی ئه‌م رۆخه‌ سنووری نیوان ژبانی ئه‌م دنیا
و ئه‌و دنیا‌یه.

We still have judgment here; that we but teach
 Bloody instructions, which, being taught, return
 To plague the inventor: this even-handed justice
 Commends the ingredients of our poison'd chalice
 To our own lips. He's here in double trust;
 First, as I am his kinsman and his subject,
 Strong both against the deed; then, as his host,
 Who should against his murderer shut the door,
 Not bear the knife myself. Besides, this Duncan
 Hath borne his faculties so meek, hath been
 So clear in his great office, that his virtues
 Will plead like angels, trumpet-tongued, against
 The deep damnation of his taking-off;
 And pity, like a naked new-born babe,
 Striding the blast, or heaven's cherubim, horsed
 Upon the sightless couriers of the air,
 Shall blow the horrid deed in every eye,
 That tears shall drown the wind. I have no spur
 To prick the sides of my intent, but only
 Vaulting ambition, which o'erleaps itself
 And falls on the other.

Enter LADY MACBETH

How now! what news?

LADY MACBETH

He has almost supp'd: why have you left the chamber?

MACBETH

Hath he ask'd for me?

LADY MACBETH

Know you not he has?

MACBETH

We will proceed no further in this business:
 He hath honour'd me of late; and I have bought
 Golden opinions from all sorts of people,
 Which would be worn now in their newest gloss,
 Not cast aside so soon.

لهم جوړه ليرهش دادوهرتيكي هه يه نه وهی وانهی خوینپرشتن و مروث کوشتن
 بلیتته وه، پرژئی هر دى نه و وانه يه نه وکی خوښی بگریته وه و تووشی هه مان
 خراپه و بهلا بیتته وه. دهستی به کسانپه روه ری و داد نه و جامه شهرا به ی ژه هری
 تیکه ل ده که یین ده رخوا ردمان ده داده وه. نه و لیره له دوو سه روه وه خه می نییبه:
 به که له سه روه که من خزم و که سوکاری نه و و هه ر وده تر ژیره ده ستیشی، دیاره
 له هه ر دوو باره وه کاری ودها شایان نییبه، دوو هم له نه و سو نگه یه وه که نه من
 خانه خوئی نه و و، که خانه خوئی ده بی خوئی درگا دابخات له نه و که سه ی که خه یالی
 کوشتنی میوانی له سه ر هه لگر تووه، نه ک نه وهی خوئی بیتته پیتشی و شیرى
 مه رگی بو ده رکیشی. جیا له مانه، نه م دانکه نه ده سه لاتی هیند به نه رمونیانی
 وه که پر خستوه و له پله و پایه ی به رزیدا هینده به داوین پاکى و سنگفراوانی ژینی
 به سه ر بردوه که نه وهی چاکه ی هه یه تی، وه ک فریشتان که به زمانى سووری
 نیسرافیل ده دوین، له ناست نه م کاره شووم و سه رسوور هینده دا، له نه ستاندنی
 گیانی وی، هاواریان ده گاته ته شقی ناسمان و، به زه یی، هه ر وه کو منالی
 پروتوقوت، له کاتیکدا سواری سه ری ره شه بایه، یان له سه ر شالبالی مه لایکی
 ناسمانه، یان له سه ر پشتی قاسیدانی نادیارى هه وایه، نه م کرده مه ترسیه پینه
 ودها ده ترنجیته نیو گلینه ی چاو، که با له نیو گومی نه سریندا نوقم بیت. هیز و
 توانای نه و هم نییبه له سه ر نه سپی نیراده و له خوړادیوی مامزه لیدم، به لام خولیای
 به رزه فریبه کی هه لو ناسام هه یه که هینده به رز خوئی فری داده اته سه ر ته ختی
 زینی که له و سه ری دیکه وه به سه ر ده که ویتته سه ر عه رز...

(خاتوو مه کبیس دیته ژووری.) نه ری باس و خه به ر چییبه؟

خاتوو مه کبیس: خه ریکه خوار دنی شتوی ته و او ده کات. بزچی له هه لکه هاتیتته ده روه؟

مه کبیس: داخو کاریکی به منه؟

خاتوو مه کبیس: باشه مه گین نه تده زانی؟

مه کبیس: له م کاره دا زیاتر له مه ریگه نابرم. نه و نه وه نده له میژ نییبه خه لاتی پایه و
 شه ر هفی به شانی من ره و ا دیوه. نه وه هه لویتستی ژیر نیشم له هه موو تا قمیکی
 خه لک کرپوه که تا له هه ر هتی دره و شان وه دان ده شیت به سه ر و سینگمه وه خو
 بنویتن نه ک هینده زوو توورپان هه لده م.

LADY MACBETH

Was the hope drunk
Wherein you dress'd yourself? hath it slept since?
And wakes it now, to look so green and pale
At what it did so freely? From this time
Such I account thy love. Art thou afeard
To be the same in thine own act and valour
As thou art in desire? Wouldst thou have that
Which thou esteem'st the ornament of life,
And live a coward in thine own esteem,
Letting 'I dare not' wait upon 'I would,'
Like the poor cat i' the adage?

MACBETH

Prithee, peace:
I dare do all that may become a man;
Who dares do more is none.

LADY MACBETH

What beast was't, then,
That made you break this enterprise to me?
When you durst do it, then you were a man;
And, to be more than what you were, you would
Be so much more the man. Nor time nor place
Did then adhere, and yet you would make both:
They have made themselves, and that their fitness now
Does unmake you. I have given suck, and know
How tender 'tis to love the babe that milks me:
I would, while it was smiling in my face,
Have pluck'd my nipple from his boneless gums,
And dash'd the brains out, had I so sworn as you
Have done to this.

MACBETH

If we should fail?

LADY MACBETH

We fail!
But screw your courage to the sticking-place,
And we'll not fail.

خاتوو مه کبیتس: چیت لیکرد ئه و بهرگی هومیدهی خۆت تپوه پتچابوو؟ داخۆ هومیدت به مهستی خه و زه فهری پت بردوو و ئیستاش چاوی هه لئناوه هه تا بهر دهنگی زه دهوه له ئه و کارانه بروانی که پیشتر به نازایه تی و تپیرادیوی کردبوونی. له مه به دوا ئه قینی تۆش پۆ دلی من هه مان حسیبی پۆ ده کری. باشه ده بی باکی چیت بی له وهی پۆژی نازایه تی به کرده وه هه مان پیای پۆژی ناره زوو کردن بی؟ تۆ ده ته وی هه م خاوه ن ئه و شتانه بی که به پیز لئیان دهروانی و به حه زی ژینیان ده زانی، هه میش ریزی ترس بگری و به ترسه وه ژیان به کۆلت دابدهی، وه که ئه و پشیله به ده بخته ی که پتی وایه: «راسته که ماسی خواردنیکه بی وینه، به لام خۆ به ئاودادانیش کاریکی مه ترسیه پینه.» (*)

مه کبیتس: تکا ده که م له سه رخۆ به. من ئه وه نده م نازایه تی له دلدایه که ئه و کارانه م له دهس بیت که مهردان له دهستیان دیت. به لام ئه وهی نازایه تی له ئی منی پتر له دلدا بیت ئیتر مهرد نییه.

خاتوو مه کبیتس: که وایه کامه جانوه و وای لئ کردی ئه م به سه رها ته پۆ من بگپرتنه وه؟ ئه گه نازایه تی ئه وه ت له دلدا بیت ئه وه مهردی، ئینجا گه ر ده ته وی بالاتر له وه بی که ئیستا ههیت ده شیت ئه وه نده ی له ده ست دیت مه رد تر بی. ئه و ده م نه کات کاتی گونجا و نه شوین شوینی گونجا و بوو، تۆش به نیاز بووی هه تا هه رتکیان گونجا و که یه ت. به لام هه نوو که هه رتکیان گونجا و هه ر ئه م گونجا نه شیا نه تۆ له کار ده خات. من شیرم به زارۆک داوه و باش له ههستی عیشق به و زارۆک ده گه م که شیری مه کم پیداو ه. به لام گه ر من وه کو تۆ که له م کاره دا سویندت خواردوو، سویندم خواردبا که پۆژیک هه ر ته ختی به ختی به راوه ژوو ده که مه وه، هه ر ئه و ساته ی به ده مه وه پیده که نی مه کم له ده می بی ددانی ده ردینا و میشکیم به زه بریکی گورچیر ده پزانده.

مه کبیتس: ئه وه هات و نه مان توانی، ئه و ده مه چی؟

خاتوو مه کبیتس: نه مان توانی؟ تۆ نازابه و قۆلی وره ی لئ هه لمانه، جا بزانه چۆن ده توانین.

(*) مه به ست قسه یه کی نه سه قی لاتینییه: (pisces catus amat sed non vultingere plantas) واته «پشیله ماسی پیخۆشه، به لام نایه وی دهستی ته ر بی» یان کوردانه تر «ده به وی ماسی بگریت و قوونی ته ر نه بی».

When Duncan is asleep--
 Whereto the rather shall his day's hard journey
 Soundly invite him--his two chamberlains
 Will I with wine and wassail so convince
 That memory, the warder of the brain,
 Shall be a fume, and the receipt of reason
 A limbeck only: when in swinish sleep
 Their drenched natures lie as in a death,
 What cannot you and I perform upon
 The unguarded Duncan? what not put upon
 His spongy officers, who shall bear the guilt
 Of our great quell?

MACBETH

Bring forth men-children only;
 For thy undaunted mettle should compose
 Nothing but males. Will it not be received,
 When we have mark'd with blood those sleepy two
 Of his own chamber and used their very daggers,
 That they have done't?

LADY MACBETH

Who dares receive it other,
 As we shall make our griefs and clamour roar
 Upon his death?

MACBETH

I am settled, and bend up
 Each corporal agent to this terrible feat.
 Away, and mock the time with fairest show:
 False face must hide what the false heart doth know.

Exeunt

لهو کاته بیدا دانکه ن خه وی لی ده که وی - دیاره سه فهری دوورودریژی ئیمپرۆکه شی
 بو خه ویکی شیرین بانگه یشتنی ده کات - له گه ل دوو پاسه وانه که ی به زمیکی
 نه وهنده خو شی خوارنه وهی شهرباب و مهی وه ری به خه م که ئیتر هوش، پاسه وان
 مالی عه قل، له که له یاندا بیته بادی هه وا و خانه ی ئاوه زیان بیته شووشه یه کی
 بوش و به تال. جا نه و کاته ی له شی له شهرباب ئاخراوی نه و دووانه، وه ک مردوو
 له بهر زه ختی خه و دابه یزین، من و تو له گه ل دانکه نی بی پاسه وان چی هه یه له
 ده سمان نه یات؟ بو پاسه وانانی سه رخوش که نه وهنده ی توانیویانه شهربابیان
 خوارده و نه وه بومان هه یه چیها تو مه ت هه ل نه به ستین؟ نه وه نه وانن که ده شی باری
 قورسی نه م تاوانه به کولدا ده ن.

مه کبیس: کور نه بی زاوژی نه که ی که سریشتی چاونه ترس ته نیا شایانی نیرینه
 خستنه وه یه. که نه و دوو پاسه وانه خه ولتیکه و توویه ی ژووره که ی خویناوی بکه یین
 و هه ر به خه نجهری خو بان نه رکه که به جی به یین، داخو خه لکان نالین نه م کاره
 هه ر کاری خو یانه و بهس؟

خاتوو مه کبیس: کی بو هه یه به جو ریکی تر بو ی بچی، له کاتیکدا هاتوهاواری ئیمه له
 سو نگی مه رگی دانکه ن-ه وه گو یچکه ی ئاسمان که ده کات؟

مه کبیس: من ئاماده م و ئازای نه ندای له شم وه ک ژبی که وان و تیک دینمه وه بو فریدانی
 تیری نه م نه رکه سه خته. بلا به ساخته چیانه ترین شیوه ی خو نواندن به رۆژگار
 رابو یین. ده شیت رو خساری درۆیین حه شار بدات نه وه ی که دلکی درۆزن
 ده یزانی.

(ده گه رینه وه بو هۆله که)

ACT II

پہر دہی دووہم

SCENE I.
Court of Macbeth's castle.

Enter BANQUO, and FLEANCE bearing a torch before him

BANQUO

How goes the night, boy?

FLEANCE

The moon is down; I have not heard the clock.

BANQUO

And she goes down at twelve.

FLEANCE

I take't, 'tis later, sir.

BANQUO

Hold, take my sword. There's husbandry in heaven;
Their candles are all out. Take thee that too.
A heavy summons lies like lead upon me,
And yet I would not sleep: merciful powers,
Restrain in me the cursed thoughts that nature
Gives way to in repose!

Enter MACBETH, and a Servant with a torch
Give me my sword.
Who's there?

MACBETH

A friend.

دیمه نی یه که م

(تینویرنیس. حهوشه ی نیو کۆشک)

(به نکوو و فلیانس مه شخه ل به دست دینه ژووری.)

به نکوو: ئه ری کوری چهند به تللی شه و تیبیه ریوه؟

فلیانس (سه ره هه ل دینه ی و چاو له ئاسمان ده بری): مانگ ئاوا بووه. گویم له زربنگه ی زهنگی سه عات نه بووه.

به نکوو: له سه عاتی دوازده دایه خاتوونی مانگ ئاوا ده بی.

فلیانس: گه وره م به پروای من ده شیت درهنگتر له ئه و کاته بی.

به نکوو: هانی ئه و شمشیره م بگره. وا ویده چی ئاسمانیش ئیمشه و گه لێ بهرچاو تهنگه.

هه رچی مۆمی هه ن کووژاوه ن. (قایشی پانتۆله که ی ده کاته وه.) ها ئه مه شم لێ

وه بگره (*). شتیکی وه ک قورقوشم له سه ردلم قورسایه ده کات و خهوی له

چاوان زرا ندووم. ئه ی فریشته یلی به زه یی، ئه م ئه ندیشه دۆزه خییانه م

ده سه به سه رکه ن که سه روش له کات و ساتی پشوودانا درگیان لێ ده خاته سه ر

گازره ی پشت! (را ده چله که ی) شمشیره که م بده ره وه.

(مه که بیس له گه ل خزمه تکارێکی مه شخه ل به ده ستدا دینه ژووری.)

ئه وه کییه؟

مه که بیس: ها فالتانه.

* له وانه یه مه به ستی زری یان خه نجه ره که ی بیت.

BANQUO

What, sir, not yet at rest? The king's a-bed:
He hath been in unusual pleasure, and
Sent forth great largess to your offices.
This diamond he greets your wife withal,
By the name of most kind hostess; and shut up
In measureless content.

MACBETH

Being unprepared,
Our will became the servant to defect;
Which else should free have wrought.

BANQUO

All's well.
I dreamt last night of the three weird sisters:
To you they have show'd some truth.

MACBETH

I think not of them:
Yet, when we can entreat an hour to serve,
We would spend it in some words upon that business,
If you would grant the time.

BANQUO

At your kind'st leisure.

MACBETH

If you shall cleave to my consent, when 'tis,
It shall make honour for you.

BANQUO

So I lose none
In seeking to augment it, but still keep
My bosom franchised and allegiance clear,
I shall be counsell'd.

MACBETH

Good repose the while!

BANQUO

Thanks, sir: the like to you!
Exeunt BANQUO and FLEANCE

MACBETH

Go bid thy mistress, when my drink is ready,
She strike upon the bell. Get thee to bed. *“Exit Servant”*
Is this a dagger which I see before me,
The handle toward my hand? Come, let me clutch thee.
I have thee not, and yet I see thee still.
Art thou not, fatal vision, sensible

به نكرو: ئه‌رى گه‌وره‌م ئه‌وه هيشتا هه‌ر نه‌خه‌وتوون؟ شا نووستوه و له هه‌موو ده‌م سه‌رخۆشتره و خه‌لاتى به‌نرخ و مايه‌ى بۆ ده‌ستويپوه‌ندى ئيه‌وه هه‌ناردووه. ئه‌م ئه‌لماسه‌ى پيشكه‌شى هاوسه‌رى جه‌نابت كردووه و له‌م رتيه‌وه خيرهاتنى پيگوتوه و هه‌روه‌كو ميه‌ره‌بانترين خانه‌خويى ناوى بردووه و به‌شادومانىيه‌كى له‌ راده‌به‌ده‌ر درگاى ژوورى داخستوه.

مه‌كبيس: له‌ سۆنگه‌ى ئه‌وه‌ى ئاماده‌ى ئه‌ركى ميواندارى نه‌بووين، تواناييمان ده‌ره‌تانى ئه‌وه‌ى نه‌بوو ئه‌وه‌ى كه‌ شايانى كارى ئه‌وتۆيه‌ به‌جيتى بيتنى، ده‌نا چيه‌ها كارى به‌ده‌سته‌وه‌ بوو كه‌ بينويتنى.

به‌نكرو: هه‌موو شتيك له‌ جيتى خۆيه‌تى. دوى شه‌و خه‌وم به‌ئه‌و سى خوشكه‌ جادوو بازه‌وه‌ بينى، هه‌ر ئه‌وانه‌ى كه‌وا هه‌قيقه‌تتيكيان له‌ بۆ دركاندى.

مه‌كبيس: من كه‌ چيتر بير له‌و سيبانه‌ ناكه‌مه‌وه. هه‌ر چه‌نده‌ ئه‌گه‌ر ده‌ره‌ته‌ى ئه‌وه‌تان هه‌بى كاتر ميترىك له‌سه‌ر ئه‌و بابته‌ بدويتى، له‌وانه‌يه‌ باش بى بۆمان.

به‌نكرو: ئه‌گه‌ر نه‌بيتته‌ مايه‌ى ئازارى ئيه‌وه.

مه‌كبيس: گه‌ر بيتو له‌ كاتى خۆيدا بۆ ئاسووده‌بى رۆحى من سه‌ول بده‌ى، ئه‌وه‌ شه‌ره‌ف و شانازى بۆ تو ديتنى.

به‌نكرو: جا ئه‌گه‌ر ئه‌مه‌ شه‌ره‌ف و شانازى بۆ ئه‌من ديتنى و ئه‌م ده‌سكه‌وته‌م لى ناستيتنى و ويژدانم له‌ ئه‌وه‌په‌رى ئاسووده‌بى خۆيدا ده‌ميتنى و به‌لئينامه‌ى وه‌فاداريم لى نادريتنى بۆچى له‌سه‌رى نه‌دويتى و قسان نه‌كه‌ين؟

مه‌كبيس: تا ئه‌و كاته‌ باش وه‌سه‌يتن!

به‌نكرو: سپاس گه‌وره‌م، ئيه‌وش هه‌روا.

(به‌نكرو و فليانس ده‌چنه‌ ژوورى خۆيان.)

مه‌كبيس: برۆ به‌خاتونت بيژه‌ كه‌ هه‌ر هات و شه‌راهه‌كه‌م ئاماده‌ بوو زه‌نگ لبيدات. دوايه‌ ئه‌تۆش برۆ بنوو.

(خزمه‌تكاره‌كه‌ ده‌چيته‌ ده‌رى.)

ئايكو ئه‌مه‌ خه‌نجه‌ره‌ و له‌به‌ر چاومه‌؟! ده‌سكى رووه‌و ده‌سته‌كانم. وه‌ره‌ و له‌نپه‌و چنگمدا جيه‌گه‌ چى بكه‌. تو ئى من نيت، كه‌چى له‌ چاوانى من داى. ئه‌رى خولياى ناپيـرۆز و خه‌يالئى شووم! به‌چاوان

ههستت پي دهكهم بهلام لهنيو دهستمدان نيت؟ يان نهوهي تو خه نجه ريكي خه يالكرد و دهسكرد يكي درويين و زادهي زهينيكي نه خوشي؟ بهلام هيشتاكه هه له بهر چوانمي، بهروالته وهكو خه نجه ري بهر پشتوتو پيم دهنو پي. نه تو من بهره و نهو ريگايه هاندهدهي كه پيشر گرتبوومه بهر، نهو چه كه ده خه يته بهر دهست كه جارن دهمد له كه مبهر. من نازانم داخو ههسته كاني ديكه م چاوميان له خسته بر دووه، يا خود له ههسته كاني ديم تاگاتر و ورباتره. هيشتاش نهوه چاوم ليته. بهسهر دهسك و تيغه كانه وه چه ند پهله خو پين نه بينم كه جارن پيوه يان نه بوو. نا، شتيكي تاوا له گو پيدا نيبه. نه مه نهو كار هساته خو پين پي نه به كه بهم جو ره له بهر چاوي من خو ي دهرازيني ته وه. ئيستاش سروشت هه وهك مردوو له سه ر نيوهي نه م جي هانه پال كه وتوو و خه و بر دوويه و خولي اي خراپه بو نازار و نه شكه نجه ي خه وي نيو په رده خو ي تارامي گرتوو. جادوو بازيك له درگانه ي هيكا ت(*) خيوي رهنگ هه ليزر كاوي هه تاهه تايي ده پارتي ته وه. جينا يه تي له ر و لاواز، له سه ر داواي پاسه وان كه ي خو ي گورگ، كه لووره لووري ده بيته كا ترميري، بهر به ره و هيو ر هيو ر، وهك موته كه، و هه ر وهكو نه و تاركوي نه (**)

(tarquin) زيناكاره، كه هه ر هه نكاويكي دهيني سنووري نابروويهك ده بري، بهره و نهو خه يالهي له كه لله ي دا يه تي ريگه ده بري. نه تو يش نه ي گو ي زهويي تارام و خو راگر، گو يت لي نه به ت هه نكاوم كامه ريگايان گرتو ته بهر، ناكاه بردت بينه زمان و به قسه ي بي سه ر و بن له جيگه و پيگه م بپرسن و كا ريك بكه ن ته مي ترس كه شاياني نه م ساهه يه به جا ريك بره ويته وه. بهلام تا نهو كاته ي من لاف و گه زاف لي بدهم نهو زينده يه. تينو تاوي نهو كار ه ي پيوسته بيكه ين، به ده مي ساردي قسه يهك له كزي ده دات.

(زرينگه ي زهنگ)

To feeling as to sight? or art thou but
A dagger of the mind, a false creation,
Proceeding from the heat-oppressed brain?
I see thee yet, in form as palpable
As this which now I draw.
Thou marshall'st me the way that I was going;
And such an instrument I was to use.
Mine eyes are made the fools o' the other senses,
Or else worth all the rest; I see thee still,
And on thy blade and dudgeon gouts of blood,
Which was not so before. There's no such thing:
It is the bloody business which informs
Thus to mine eyes. Now o'er the one halfworld
Nature seems dead, and wicked dreams abuse
The curtain'd sleep; witchcraft celebrates
Pale Hecate's offerings, and wither'd murder,
Alarum'd by his sentinel, the wolf,
Whose howl's his watch, thus with his stealthy pace.
With Tarquin's ravishing strides, towards his design
Moves like a ghost. Thou sure and firm-set earth,
Hear not my steps, which way they walk, for fear
Thy very stones prate of my whereabouts,
And take the present horror from the time,
Which now suits with it. Whiles I threat, he lives:
Words to the heat of deeds too cold breath gives.

A bell rings

I go, and it is done; the bell invites me.
Hear it not, Duncan; for it is a knell

(*) hecate: من - خيويكي ئوستوره كاني يونان، سه ركرده ي هه رمان ي و هه تاهه تايي.
(**) دوايين پاشاي روم بهر له دامه زاندي كومار. بهردي بناغي حكومه تيكي پاوانخوازي دانا و زوريه ي سينا توره كاني كوشت. دوا جار به هو ي ده سدري ثي كوره كه ي بو سه ر ئنيكي سه ر به بنه ماله يه كي نه جي مزاده، سينا توره كان لي ي راستبوونه وه و له ته ختي پاشايه تيبان دابه زانده.
شيكسپير سه باره ت بهم رووداوه شيعريكي چيروك ناميزي هو نيوه ته وه.

دهرۆم و جیبه جیبی دهکهم. زرينگه‌ی زهنگ بانگم دهکات. بهلام ئه‌رئ ئه‌تۆ دانکه‌ن، گوئی خۆتی لی بخه‌وینه که واهمه زرينگه‌ی ئه‌و زهنگی شین و شه‌پۆره‌یه که بانگه‌پشتنی تۆ دهکات، یان بۆ به‌هه‌شت یان بۆ دۆزه‌خ!
(ده‌چینه‌ ده‌رئ.)

That summons thee to heaven or to hell.
Exit

SCENE II. The same.

Enter LADY MACBETH

LADY MACBETH

That which hath made them drunk hath made me bold;
What hath quench'd them hath given me fire.
Hark! Peace!
It was the owl that shriek'd, the fatal bellman,
Which gives the stern'st good-night. He is about it:
The doors are open; and the surfeited grooms
Do mock their charge with snores: I have drugg'd
their possets,
That death and nature do contend about them,
Whether they live or die.

MACBETH

[Within] Who's there? what, ho!

LADY MACBETH

Alack, I am afraid they have awaked,
And 'tis not done. The attempt and not the deed
Confounds us. Hark! I laid their daggers ready;
He could not miss 'em. Had he not resembled
My father as he slept, I had done't.

Enter MACBETH

My husband!

MACBETH

I have done the deed. Didst thou not hear a noise?

LADY MACBETH

I heard the owl scream and the crickets cry.
Did not you speak?

دیمه‌نی دووهم

(خاتوو مه‌کبیس دیته ژووری.)

خاتوو مه‌کبیس: ئه‌وه‌ی ئه‌وانی مه‌ست و که‌له‌لا خستوووه ئازایه‌تی و چاونه‌ترسی به‌ئهم رۆحه‌ی من به‌خشییوه. ئه‌وه‌ی ئه‌وانی دامرکاندوووه ئاگری له‌گیانی مندا کردۆته‌وه. ها! دا وست بن! ئه‌وه ناله‌ی کونده بووه، ناله‌ی ئه‌و جارکی‌شسه شوومه‌ی که سه‌خه‌تترین شه‌وباشت پی ده‌بیژئ. ئه‌وه ئه‌وه که‌وا سه‌ری به‌کاری خۆیه‌وه قاله. درگا له‌سه‌ر گازه‌ری پشت ئاواله‌ن و ده‌ستوپپه‌ندی سه‌رمه‌ستی کۆشکی پاشا به‌ده‌م پرخه‌رخه‌وه به‌ئهرکی سه‌رشانی خۆیان راده‌بوێرن. ژه‌هرتیکی وام بۆ کردوونه‌ته نیو پیاله‌کانیانه‌وه که مه‌رگ و ژین له‌سه‌ر مانه‌وه یان نه‌مانه‌وه یان ده‌سته‌وه‌یه‌خه‌ی به‌کترن.

مه‌کبیس (له‌پشت سه‌کۆه): ئه‌وه کییه؟ چی بووه؟ هۆی؟

خاتوو مه‌کبیس: وه‌په‌رۆ! زۆر له‌وه ده‌ترسم ئه‌وان له‌خه‌وه‌هه‌ستا بیته‌ن که‌چی ئا ئه‌م کاره‌ی ئیمه‌هه‌شتا سه‌ری نه‌گرت بیته‌ن. ئه‌و شته‌ی پیالانه‌که‌مان یه‌کسه‌ر پووچه‌ل ده‌کاته‌وه ئه‌وه‌یه به‌مه‌به‌ستی کوشتنی پاشا چووبیتین و دوا‌ی هه‌ولتیکی نیوه‌چلی سه‌رنه‌گرتوو پاشه‌کشه‌مان کرد بیته‌ن.

ئه‌رئ! من شمشیره‌کانیانم ئاماده‌ له‌وئ دانا. خو ناشیت شمشیره‌کانیان له‌وئ نه‌دۆز بیته‌نه‌وه. گهر له‌خه‌ودا شتیوه‌ی باوکمی نه‌دایا، هه‌رم‌ن خۆم ئه‌م ئه‌رکه‌م به‌ئه‌نجام ده‌گه‌یاند.

ئه‌وه‌تا ئه‌وه‌ پیاوه‌که‌م!

(مه‌کبیس دیته ژووری.)

مه‌کبیس: ئه‌رکه‌م به‌ئه‌نجامی گه‌یاند... ئه‌رئ ده‌نگه‌ ده‌نگیک نایات؟

خاتوو مه‌کبیس: ئه‌وه ناله‌ی کونده‌بووه و سه‌ریکه‌ی سه‌یسه‌رکه‌کانه. ئه‌رئ ئه‌تۆ شتیکت گوت؟

MACBETH : When?

LADY MACBETH : Now.

MACBETH : As I descended?

LADY MACBETH : Ay.

MACBETH

Hark!

Who lies i' the second chamber?

LADY MACBETH : Donalbain.

MACBETH

This is a sorry sight.

Looking on his hands

LADY MACBETH : A foolish thought, to say a sorry sight.

MACBETH

There's one did laugh in's sleep, and one cried
'Murder!'

That they did wake each other: I stood and heard them:

But they did say their prayers, and address'd them

Again to sleep.

LADY MACBETH

There are two lodged together.

MACBETH

One cried 'God bless us!' and 'Amen' the other;
As they had seen me with these hangman's hands.
Listening their fear, I could not say 'Amen,'
When they did say 'God bless us!'

LADY MACBETH

Consider it not so deeply.

MACBETH

But wherefore could not I pronounce 'Amen'?
I had most need of blessing, and 'Amen'
Stuck in my throat.

LADY MACBETH

These deeds must not be thought
After these ways; so, it will make us mad.

MACBETH

Methought I heard a voice cry 'Sleep no more!
Macbeth does murder sleep', the innocent sleep,
Sleep that knits up the ravell'd sleeve of care,
The death of each day's life, sore labour's bath,

مه‌کبیتس: که‌ی ژنه‌که؟

خاتوو مه‌کبیتس: هەر ئا ئیستا.

مه‌کبیتس: کاتیتک ده‌هاتمه خواره‌وه؟

خاتوو مه‌کبیتس: ئه‌ری، ئه‌ری.

مه‌کبیتس: تۆ گوئ بگره! ئه‌ری له ژووری دووهدا کێ نوستوو؟

خاتوو مه‌کبیتس: هەر دانلبین.

مه‌کبیتس (چاوی له دهستی خۆی ده‌کات): چ دیمه‌نیکی دلگیره!

خاتوو مه‌کبیتس: قسه‌یه‌کی پر و پووچه! کوا کامه دیمه‌نی دلگیر!

مه‌کبیتس: یه‌کیکیان به‌دهم خه‌وه‌وه پینده‌که‌نی. ئه‌وی تریان هاواری کرد، «ئای جینایه‌ت!»

به‌جۆرتیک که یه‌کتریان له خه‌و راپه‌رانند. من ویستام و گوتم رادتیرا. به‌لام ئه‌وان

دوعایه‌کیان کرد و هه‌میسان چوونه‌وه ئامیزی خه‌و.

خاتوو مه‌کبیتس: دوو که‌سن پینکه‌وه له تاقه ژوورتیکدا.

مه‌کبیتس: یه‌ک له‌و دووانه هاواری کرد: «خودایه لیمان ببوره!» و ئه‌وی تریان وتی:

«ئامین» هەر ده‌تگوت منیان به‌م ده‌سته جه‌للادانه‌وه دیتبوو. ئاگام له ترس و

سامیان بوو. کاتیتک گوتیان: «خودایه لیمان ببوره!» زاتم نه‌کرد بلیم، ئامین.

خاتوو مه‌کبیتس: هینده بیری لی مه‌که‌وه.

مه‌کبیتس: به‌لام بۆچی وره‌م نه‌بوو تۆزیک زمانم بگه‌ری و بلیم ئامین؟ من که له هه‌موو

که‌س پتر پتویستم به‌لیبورده. «ئامین» له قور قورۆچکه‌مدا - هەر وه‌کو

ئیسکیتک گیری کرد.

خاتوو مه‌کبیتس: ناشیت له پاش کارتیکی وا به‌بیرلیکردنه‌وه‌ی سه‌رت ئالۆز بکه‌ی، نه‌گینا

مرۆف شیت نه‌کا.

مه‌کبیتس: پیم وابوو ده‌نگیتک ده‌بیستم که هاوار ده‌کات و ده‌لی: «چیتر مه‌خه‌ون

خه‌ل‌کینه، چونکه مه‌کبیتس ئا نه‌وه‌تانی خۆینی خه‌وی رشتوو» خه‌وی بی‌گه‌رد و

بی‌تاوان! خه‌ویک که ئاته‌کی هه‌ل‌دراوی مه‌ینه‌ت به‌باشی ده‌دووریته‌وه، خه‌ویک

که مه‌رگی ژبانی رۆژانه‌یه و په‌له و پیسیی زه‌حمه‌تی ژبن ده‌شواته‌وه، و هه‌توانی

Balm of hurt minds, great nature's second course,
Chief nourisher in life's feast,--

LADY MACBETH

What do you mean?

MACBETH

Still it cried 'Sleep no more!' to all the house:
'Glamis hath murder'd sleep, and therefore Cawdor
Shall sleep no more; Macbeth shall sleep no more.'

LADY MACBETH

Who was it that thus cried? Why, worthy thane,
You do unbend your noble strength, to think
So brainsickly of things. Go get some water,
And wash this filthy witness from your hand.
Why did you bring these daggers from the place?
They must lie there: go carry them; and smear
The sleepy grooms with blood.

MACBETH

I'll go no more:
I am afraid to think what I have done;
Look on't again I dare not.

LADY MACBETH

Infirm of purpose!
Give me the daggers: the sleeping and the dead
Are but as pictures: 'tis the eye of childhood
That fears a painted devil. If he do bleed,
I'll gild the faces of the grooms withal;
For it must seem their guilt.

Exit. Knocking within

MACBETH

Whence is that knocking?
How is't with me, when every noise appals me?
What hands are here? ha! they pluck out mine eyes.
Will all great Neptune's ocean wash this blood
Clean from my hand? No, this my hand will rather
The multitudinous seas in incarnadine,
Making the green one red.

Re-enter LADY MACBETH

گیانی بریندار و بهژانه. دووهم خوارنده که سروشتی مهزن دهیبه خشکی و خوشترین
خوړشتی سهر سفره‌ی ژبانه.

خاتوو مه‌کبیس: مه‌به‌ستت چیبه له‌م هه‌موو قسه و باسه؟

مه‌کبیس: دیسانه‌وه رووی له هه‌موو نه‌ندامه‌کانی مالئی کرد و هاواری کرد: «نا، نای
چیترا بخه‌ون! گلامیز خه‌وی کوشتووه. بویه کودوړ چیترا چاوی به‌دیداری خه‌و
ناکه‌وئ: مه‌کبیس چیترا خه‌و له چاوانی ناکه‌وئ!»

خاتوو مه‌کبیس: باشه نه‌وه کئ بوو هاواری وای ده‌کرد؟ نه‌ی سپاسالاری به‌پرتز، به‌بیر و
بؤچوونی وای دپوانه ئاسا گیانی شیرینی خوټ تووشی نازار مه‌که. تا زووه پرؤ
ئاوټیک به‌ده‌ستتدا که، تا ئه‌م شاهیده ناپاکه له وجودت دامالدرئ. ئه‌م
شیرانه‌ت بؤ له‌وئ هیناوه‌ته‌وه؟ ئه‌مانه ده‌بئ له‌وئ بن. بیانبه‌وه و جلو به‌رگی
پاسه‌وانه خه‌و تووه‌کان خوټناوی که.

مه‌کبیس: ئیتر ناچم. که من وه‌بیرم دپته‌وه چیم کردووه سام ده‌مگرئ، چ جای نه‌وه‌ی
دیسان به‌چاو بیبینه‌وه.

خاتوو مه‌کبیس: نه‌ی بی وره‌ی باوهر نزم! شمشیره‌کانم بده‌رئ. خوټ خه‌و تووان و مردووان چ
نین جگه له په‌له‌به‌کی پیس به‌سهر دیواره‌وه. نه‌وه چاوی زارؤ‌کانه له ترسی تا پؤی
مؤته‌که درده‌په‌رئ. ئه‌گهر هیشتا هه‌روا خوټنی له‌به‌ر برؤا، به‌و خوټنه پرؤخساری
پاسه‌وانه‌کانی ده‌شؤم. چونکی ئه‌م تاوانه ده‌شیت ئه‌وکی ئه‌وان بگریته‌وه.
(ده‌چپته‌وه درئ. ده‌نگی له‌ده‌رگادان.)

مه‌کبیس: ئه‌م ده‌نگی له‌ده‌رگادانه له‌کوټوه دیت؟ نه‌وه چی له من قه‌وماوه که به‌هه‌ر ده‌نگ
و هه‌رایه‌ک ترس ره‌دلم ده‌نیشئ؟ ئا ئه‌م داستانه داخوټ چین؟ ناخ که خه‌ریکن
چاوم له ره‌گورپشه‌وه دردینن. ئه‌تؤ بلئی سهرله‌به‌ری ئوقیانووسی بی سنووری
نیپتوئیش^(*) توانای هه‌بی ئه‌م خوټنه له‌ده‌سته‌کانم پاک‌کاته‌وه؟ نا، نا، نه‌وه
ده‌ستی منه که زه‌ریا بی نه‌ژماره‌کان ئاوټه‌ی خوټنی خوټی ده‌کا و سه‌وزیبان
لیده‌کاته سوور.

(خاتوو مه‌کبیس ده‌گه‌رپته‌وه)

(*) Neptune، ختیوی زه‌ریاکان

MACBETH

My hands are of your colour; but I shame
To wear a heart so white.

Knocking within

I hear a knocking
At the south entry: retire we to our chamber;
A little water clears us of this deed:
How easy is it, then! Your constancy
Hath left you unattended.

Knocking within

Hark! more knocking.
Get on your nightgown, lest occasion call us,
And show us to be watchers. Be not lost
So poorly in your thoughts.

MACBETH

To know my deed, 'twere best not know myself.

Knocking within

Wake Duncan with thy knocking! I would thou couldst!

Exeunt

SCENE III. The same.

Knocking within. Enter a Porter

Porter

Here's a knocking indeed! If a
man were porter of hell-gate, he should have
old turning the key.

Knocking within

Knock,
knock, knock! Who's there, i' the name of
Beelzebub? Here's a farmer, that hanged
himself on the expectation of plenty: come in
time; have napkins enow about you; here
you'll sweat for't.

Knocking within

Knock,
knock! Who's there, in the other devil's
name? Faith, here's an equivocator, that could
swear in both the scales against either scale;
who committed treason enough for God's sake,
yet could not equivocate to heaven: O, come
in, equivocator.

Knocking within

Knock,
knock, knock! Who's there? Faith, here's an English tailor

خاتوو مهكبيس: دهسته كانی منیش هاوړهنگی دهستی تون، بهلام بو من شووره یییه
دلتيكي رهنگ هه لبركاو وهكو نهو دلهی توم هه بیت. (دهنگی درگا) له درگای
خواره وه ددهن. با بچنه ژووری خومان. تونزالتيك ناو رهنگی هم كارهمان له
روو دهشواته وه. دواي نهوه كار چهنده ناسان بهدهسته وه دیت. وره ی بهرزی
رویشته وه و توی ته نیا به جی هیشته وه. (دهنگی درگا) خو گویت لپییه؟ وا
ديسان له درگا ددهن. بهرگی نیو مالت بپوشه، نهكا له پر گازمان بکهن و بهم
راستییه بزانه که نه خه وتووین. بهلام توخوا وا دامواونه نوقمی بیر و
نه ندیشه کانت مه به.

مهكبيس: باشتر وایه خو هم به جاريك له بیر بکهم تا هم كارهم ئیتر وه بیر نه یه ته وه. خوژگه
بتتوانییا به درگا لیدانتيك دانکهنت له خوی خو راپه راندبا.

(دهچنه ده ری.)

دیمه نی سیتیهم

(همان شوتین. دهنگی له درگا دان. درگاوانتيك دیته ژووری.)

درگاوان: تماشا له و درگادانه! نهوهی ده بیته درگاوانی دوزخ شاره زای کلیل و کلیل بادان
ده بی! (له درگا ددهن.) هو ی خالو! له درگا ده! له درگا ده! به گیانی شیرینی
ئیبلیس سویندت ددهم، پیم بلتی کبی؟ له وانه یه بابایه کی جووتیار بی که
به هومیدی به ره می زور و زه و نه د لپی خوری بیت، بهلام دواچار هه ناسه سارد و
دهس له گونان دریتتر به ناچار خو ی له دار داوه. تکایه فه رموو بو ژووری.
دهسمالیشت له بیر نه چچ که هم شوینه شوتینی تارهق ده رکردنه. (له درگا ددهن.)
له درگا ده! له درگا ده! همه داخو ده بی کی بی؟ سویندت ددهم به و شهیتانه ی
دیکه ده بی هه رپیم بیژی. همه رهنگه بابایه کی خاوهن پیشه ی زمانباز بی که
له سه ره دهستی سه د سویندی گه و ره و بچووک تاي ته رازووی به هه وای گونی
سه نگی و سووک کردوه و له ریتی خودا به فرت و فیلی فراوان ژیانی به سه ر
بردوه، بهلام نه یه توانیوه به یارمه تی زه بری زمانبازی له به هه شت جی قوونی خوش
کات. و ره ژووری جه نابی کاکي زمانباز. (له درگا ددهن) له درگا ده! له درگا
ده! به لئ، همه بهرگدروویه کی ئینگلیسییه که له پارچه ی پانتول LADY

come hither, for stealing out of
a French hose: come in, tailor; here you may
roast your goose.

Knocking within

Knock,
knock; never at quiet! What are you? But
this place is too cold for hell. I'll devil-porter
it no further: I had thought to have let in
some of all professions that go the primrose
way to the everlasting bonfire.

Knocking within

Anon, anon! I pray you, remember the porter.

Opens the gate Enter MACDUFF and LENNOX

MACDUFF

Was it so late, friend, ere you went to bed,
That you do lie so late?

Porter

'Faith sir, we were carousing till the
second cock: and drink, sir, is a great
provoker of three things.

MACDUFF

What three things does drink especially provoke?

Porter

Marry, sir, nose-painting, sleep, and
urine. Lechery, sir, it provokes, and unprovokes;
it provokes the desire, but it takes
away the performance: therefore, much drink
may be said to be an equivocator with lechery:
it makes him, and it mars him; it sets
him on, and it takes him off; it persuades him,
and disheartens him; makes him stand to, and
not stand to; in conclusion, equivocates him
in a sleep, and, giving him the lie, leaves him.

MACDUFF

I believe drink gave thee the lie last night.

Porter

That it did, sir, 'i' the very throat on
me: but I requited him for his lie;

تهنکی فەرهنسهش دزی دهکات. فەرموو بەرگدرووی بەرپێز، ئەوەتانێ، بەئاگری
جەهەننەمیش دەتوانی ئوتووکەت بەئیشتییا گەرم کە. (لە درگا دەدەن) لە درگا
دە! لە درگا دە! ئەمەیان دەسبەردار نابن. ئەتۆ داخۆ دەبێ کێ بی؟ بەلام ئیتر
هێندە ساردە هەر دەلێن بۆ جەهەننەمیش ساز نەبوو؟ ئیتر دەبێ دەس لە درگاوی
شەیتان بشۆمەو. بەلام دەشیت لە هەر پیشەیهک و کەسیک پێگا بدەم کە لە
سۆنگە فرت و فیلێیان دەکەوێ نێو ئاگری هەتاهەتایی.

(لەدرگا دەدەن)

ئەو هاتم! ئەو هاتم! تکا دەکەم دەسوخۆشانی درگاوانتان لەبیرنەچیت.

(درگاگە دەکاتەو. مەکداف و لێناکس وەژوور دەکەون.)

مەکداف: هاوڕێ، مەگین دوی شەو درەنگ خەوتووی کەوا درەنگانە و هیشتا
هەلنەستاوی؟

درگاوان: بەلێ، گەورەم، تا قوولە قوولی کەلەباب خواردمانەو. خۆ دەزانن کە خواردنەو
هەوینی سێ شت پێکدینێ.

مەکداف: بۆم هەلدا دەبا بزانی ئەو سێ شتە چینی کە بەتایبەت خواردنەو هەوینی لە بۆ
پێکدین؟

درگاوان: با عەرزت کەم، یەکیان سووریونەوێ لووتە، دووهمیان خەو، سییەمین
دانەشیان میزە. شادەت لە خەو هەلدستین و هەلناستین. واتە شادەت
هەلدستین، بەلام سیرەت دەخەوین. کەواتە بۆن هەنە بلێن خواردنەوێ زۆر
شادەتمان لە خستە دەبات. هەم سەربلندی دەکات و هەمیش سەرشۆر. هەم کاری
جێبەجێ دەکات، هەمیش لە کەلکی خۆی دەخات، هەم باش دەلی دەداتەو،
هەمیش نێو دلی سووک دەکات، هەم هەتا بەرزایی دەبیات، هەمیش بەعەرزیدا
دەدات، دواجار بەرپی زمانبازیدا دەبیات و دەیخەوین و هەرکە تەواو فریبی دا
دەس لە بەرۆکی بەرەدا و پێگای خۆی دەگریتە بەر و ئیتر دەروا.

مەکداف: پێم وایە خواردنەوێ دوی شەو بەجاریک تۆی فریب داویت.

درگاوان: بەلێ، گەورەم، لێپاویپ تا قور قورۆچکەم. بەلام من لە بەر درۆکە یایی

and, I think, being too strong for him, though he took up my legs sometime, yet I made a shift to cast him.

MACDUFF

Is thy master stirring?

Enter MACBETH

Our knocking has awaked him; here he comes.

LENNOX

Good morrow, noble sir.

MACBETH

Good morrow, both.

MACDUFF

Is the king stirring, worthy thane?

MACBETH

Not yet.

MACDUFF

He did command me to call timely on him:
I have almost slipp'd the hour.

MACBETH

I'll bring you to him.

MACDUFF

I know this is a joyful trouble to you; But yet 'tis one.

MACBETH

The labour we delight in physics pain. This is the door.

MACDUFF

I'll make so bold to call, For 'tis my limited service.

Exit

LENNOX

Goes the king hence to-day?

MACBETH

He does: he did appoint so.

LENNOX

The night has been unruly: where we lay,
Our chimneys were blown down; and, as they say,
Lamentings heard i' the air; strange screams of death,
And prophesying with accents terrible
Of dire combustion and confused events
New hatch'd to the woeful time: the obscure bird
Clamour'd the livelong night:

خۆش نه بووم و ته مېستم كرد. وا ویده چوو من زور له نهو به هیتر تر یم، چونکی
گه چچی جار جار لینگی ده گرتم و توژی به رزی ده کردم وه، به لام نه من کولم نه دا و
سوورپیکي باش باوه خوله به کم بو کرد و ریگام نه دا ده رباز بیت، بویه هر که
هینامه وه، گرتم ته پ به عه رزم دادا.

مه کداف: داخو بلتی ئه ربات له خه وه هه ستا بیت؟ (مه کبیس دیتنه ژووری). نهو له
درگادانه مان دیاره له خه وی هه ستاندوه. خه ریکه دیت.

لیناکس: رۆژ باش، گه وردهم.

مه کبیس: ئیوهش رۆژ باش.

مه کداف: ئه ری پاشا هه لته ستاوه، سپاسالاری بلیمهت؟

مه کبیس: نا، هیشتا که هه لته ستاوه.

مه کداف: ئه مریان به من فه رمو بوو به یانی زوو هه لیانسیتم. توژی تکیش وه درهنگ
که تووم.

مه کبیس: ده تانبه مه خزمهت پاشا.

مه کداف: خو ده زانم ئه رکیکي وا بو جه نابتان چینه خش و دلخوشکه ره به. به لام هرچی
بیت هر ئه رکه.

مه کبیس: نهوه ئه رکیکه به دل و گیان ده یکریم. ده یجا فه رموون.

مه کداف: ده بیت روو هه لمالم و ده نگم هه لپریم. نهوه ئه رکیکه که وتوته نه ستوی من.

(ده چینه ده ری.)

مه کبیس: به لی... یانی خوی هر وا ئه مری فه رمووه.

لیناکس: شه ویکی ئالوز و په ریشان بوو دوی شهو. لهو شوینه ی نیمه نوستبووین با
دوو که لکیشی ماله کانی رفاند و ده یانگوت له تاسمانان دهنگی شین و شه پور
هاتوو و ناله نال و شیوه نی سه رسوور هینه ری مه رگ و نه مان، سرته سرتی
پیشگوئی تیکه ل به هاواری سامناک له مه ر زه ناز نه ای پر له خوف و تری له سام.
دهنگوی رووداوی پر له ئاژاوه و هه را که نه م دوا یییه توویان له نیو پزدانی
زه مانه ی پر له جهنگ و کاره ساتدا چیندراوه. بالنده به کی نادیار نیشانه بهک له
بوونی شهو -

some say, the earth
Was feverous and did shake.

MACBETH

"Twas a rough night.

LENNOX

My young remembrance cannot parallel
A fellow to it.

Re-enter MACDUFF

MACDUFF

O horror, horror, horror! Tongue nor heart
Cannot conceive nor name thee!

MACBETH LENNOX

What's the matter.

MACDUFF

Confusion now hath made his masterpiece!
Most sacrilegious murder hath broke ope
The Lord's anointed temple, and stole thence
The life o' the building!

MACBETH

What is 't you say? the life?

LENNOX

Mean you his majesty?

MACDUFF

Approach the chamber, and destroy your sight
With a new Gorgon: do not bid me speak;
See, and then speak yourselves.
Exeunt MACBETH and LENNOX
Awake, awake!
Ring the alarum-bell. Murder and treason!
Banquo and Donalbain! Malcolm! awake!
Shake off this downy sleep, death's counterfeit,
And look on death itself! up, up, and see
The great doom's image! Malcolm! Banquo!
As from your graves rise up, and walk like sprites,
To countenance this horror! Ring the bell.

Bell rings Enter LADY MACBETH

LADY MACBETH

What's the business,
That such a hideous trumpet calls to parley
The sleepers of the house? speak, speak!

هه تا به بیان هۆنه‌ی نالیینی چپوه و هه‌ندئ ده‌لین که گۆی زه‌وی هه‌ر به‌ده‌م تاو و
یاوه‌وه هه‌لله‌رزبوه.

مه‌کبیس: شه‌ویکی هه‌ره ناخۆش بوو.

لیناکس: نانا، قه‌ت یاده‌وه‌ری من، که ته‌مه‌نیکی زۆری رانه‌بردووه، شه‌ویکی له‌م جۆره‌ی
وه‌بیرنایه‌ته‌وه.

(مه‌کداف ده‌گه‌ریتنه‌وه)

مه‌کداف: وه‌بیرۆ له‌ خۆم، وه‌بیرۆ له‌ خۆم، وه‌بیرۆ له‌ خۆم! نه‌ زمان ده‌توانی ناوی تو‌به‌سه‌ر
زماندا بیتی نه‌ دل بۆی هه‌یه‌ به‌گومان لیبی پروانی.

مه‌کبیس و لیناکس: چی بووه چی؟

مه‌کداف: شیتیتی چی شاکاریکی خولفاندووه! کافرانه‌ترین جینایه‌تی زه‌مان ده‌ستی
چه‌په‌لی بۆ باره‌گای پیروزی خاوه‌ن شکۆ درێژکردووه و گه‌وه‌ه‌ری ژبانی به‌غارته
بردووه.

مه‌کبیس: ئه‌وه تو‌ده‌لیتی چی؟ ژبان؟

لیناکس: واته‌ پاشا؟

مه‌کداف: خۆتان بچنه‌ ژووره‌که‌ی و له‌ ئه‌و دیمه‌نه‌ پروانن که چاوی به‌پرشت و بینا کویر
ده‌کات. لیم مه‌خوازن چیدی بدویم، با خۆتان پیتیدا پروانن و لیبی بدوین.
(مه‌کبیس و لیناکس ده‌چنه‌ ده‌ری.) رابن! رابن! زه‌نگی مه‌ترسی لیبده‌ن! وا
جینایه‌ت، وا خه‌یانه‌ت! به‌نکوو، دانلبین، مه‌لکوولم! هه‌ستن له‌ خه‌و، خه‌وی
شیرین، ئه‌م ده‌مامکه‌ی مه‌رگ تووره‌ هه‌لبده‌ن و له‌ خودی مه‌رگ پروانن! هه‌ستن
له‌ خه‌و، رابن و روخساری هه‌شر به‌چاوی خۆتان ببینن! مه‌لکوولم، به‌نکوو! وه‌ها
رابن وه‌ک بلایی له‌ گۆری خۆتان راست ده‌بنه‌وه و وه‌ک مۆته‌که‌ و تارمایی
هه‌نگاوئ بنین تا رووبه‌رووی ئه‌م سام و ترسه‌ بنه‌وه!

(زه‌نگه‌که‌ لیبده‌ده‌ن. خاتوو مه‌کبیس دیتنه‌ ژوورئ)

خاتوو مه‌کبیس: وا چی بووه و چی قه‌وماوه که ده‌نگی شه‌بپووریکی ئاوا سامناک ئه‌وه‌ی
له‌م کۆشکه‌دا خه‌وتوه‌ به‌کجی گاز ده‌کات؟ ده‌پیم بلین، ده‌پیم بلین.

MACDUFF

O gentle lady,
'Tis not for you to hear what I can speak:
The repetition, in a woman's ear, Would murder as it fell.

Enter BANQUO

O Banquo, Banquo, Our royal master 's murder'd!

LADY MACBETH

Woe, alas! What, in our house?

BANQUO

Too cruel any where.
Dear Duff, I prithee, contradict thyself, And say it is not so.
Re-enter MACBETH and LENNOX, with ROSS

MACBETH

Had I but died an hour before this chance,
I had lived a blessed time; for, from this instant,
There 's nothing serious in mortality:
All is but toys: renown and grace is dead;
The wine of life is drawn, and the mere lees
Is left this vault to brag of.

Enter MALCOLM and DONALBAIN

DONALBAIN

What is amiss?

MACBETH

You are, and do not know't:
The spring, the head, the fountain of your blood
Is stopp'd; the very source of it is stopp'd.

MACDUFF

Your royal father 's murder'd.

MALCOLM

O, by whom?

LENNOX

Those of his chamber, as it seem'd, had done 't:
Their hands and faces were an badged with blood;
So were their daggers, which unwiped we found
Upon their pillows: They stared, and were distracted; no man's life
Was to be trusted with them.

MACBETH

O, yet I do repent me of my fury, That I did kill them.

MACDUFF

Wherefore did you so?

مهكداف: خاتونى بهر پرتز و مهزن نه وهى بيليم له تواناي بيستنى جه نابتدا نيبه .
چرپاندنى به گوپى ژندا له وانه يه به جارئ برستى بپري و بو نه بهد نه فهسى بچنى .
(به نكوو دينه ژوورئ)

به نكوو! به نكوو! پاشاي مه زيان لئ كوشتين!

خاتوو مهكبيس: وه پيرؤ له خوم، وه پيرؤ له خوم، چي قهوماوه؟ له مالى مه؟

به نكوو: له ههر كوئى بئ كاره ساتيكي سامناكه . دافى به پرتز، تكايه له نم قسه يه
پاشگه زبه وه و بيژه شتى وا ههرگيز نه بووه و نابى .

(مهكبيس و ليتناكس ده گه پرتنه وه)

مهكبيس: چ ژيانتيكي سه ره رزانه ژيا بووم نه گهر به كاتر ميترتيك بهر له م كاره ساته نه ما بووم .
ليزه بهدوا مانه وه له م جيهانه دوا براوه دا چ شتيكي دلخوشكهره م پي ده به خشى؟!
نه وه سه ره و بهنده ي كه دنيا تهرمى چا كه خوازي و جوامي تيرى ده نيترئ نه وه ي لئى
ده مي نيته وه نه سپابى رابواردن و كايه ي ده ستى زارؤكانه . پيالنه ي ژيان وا شه رابى
لئى براوه ، و غه پره ز تلته چي له بنيدا نه ماوه كه نم مه يخانه يه شانازى
پييكات .

(مهلكؤلم و دانلبين دينه ژوورئ)

دانلبين: چ به لايهك به سه ره ماندا نازل بووه؟

مهكبيس: ليزه هه ن و پي نازانن؟ كاني ژيان، كانگاي ژينتانايان له سه رچاوه كه وه به جارتيك
ويشك كرد .

مهكداف: باوكى خودان تاج و تهختيان ليكوشتين .

مهلكؤلم: هاوار، نه وه به ده ستى كئ؟

ليتناكس: ويده چئ پاسه وانانى خه وگا كه ي كرد بيتيان . ده ست و سه ره و چاويان هه موو
خويتناوى بوو، خه نجه ره كانيشيان له خويتن هه لكيشرا بوون، كه گه يشتينه سه ريان
هه روا خويتناوى پال كه وتبوون . وپ و كاس بوون . جيتى متمانه نه بوو گياني
مرؤقتيك بخه بته به رده ستى نه مانه .

مهكبيس: ههر چؤنيك بئ په ژيوانم كه بو له بهر رق نه ستوورى گيانم ساندن .

مهكداف: بوچى وات كرد؟

MACBETH

Who can be wise, amazed, temperate and furious,
Loyal and neutral, in a moment? No man:
The expedition my violent love
Outrun the pauser, reason. Here lay Duncan,
His silver skin laced with his golden blood;
And his gash'd stabs look'd like a breach in nature
For ruin's wasteful entrance: there, the murderers,
Steep'd in the colours of their trade, their daggers
Unmannerly breech'd with gore: who could refrain,
That had a heart to love, and in that heart
Courage to make 's love known?

LADY MACBETH

Help me hence, ho!

MACDUFF

Look to the lady.

MALCOLM

[Aside to DONALBAIN] Why do we hold our tongues,
That most may claim this argument for ours?

DONALBAIN

[Aside to MALCOLM] What should be spoken here,
where our fate,
Hid in an auger-hole, may rush, and seize us?
Let 's away;
Our tears are not yet brew'd.

MALCOLM

[Aside to DONALBAIN] Nor our strong sorrow
Upon the foot of motion.

BANQUO

Look to the lady:

LADY MACBETH is carried out

And when we have our naked frailties hid,
That suffer in exposure, let us meet,
And question this most bloody piece of work,
To know it further. Fears and scruples shake us:
In the great hand of God I stand; and thence
Against the undivulged pretence I fight
Of treasonous malice.

MACDUFF

And so do I.

مەكبېتس: كى دەتوانى لە يەك كاتدا ھەم خاوەنى ئاوەز بىت و ھەمىش سەرى سوور
بمىنى، ھەم ئارام و ئۆقرە بگري، ھەمىش رىق ريشەى دەربىنى، ھەم بەلئىنى بەجى
بمىنى، ھەمىش بى لايەن بنوئىنى؟ كەس ناتوانى. ھىرشى ئەقبنى ھەلچوو ئاوەزى
ئارام و بەكاوھۆى لە مەيدان و دەدەنا. دانكەن ئا لەوى راکشابوو، پىستى
زىبىنى بەرەنگى خوينى زىبىنى نەخشابوو. ھەر برىبىكى لە بىرىكى قوول دەچوو
بۆ تياچوونى سەرى ھەر دزىبىك لە نىتو لەشدا. لە ولاشەو، بكوژانى، نوقمى
كارى رەنگرپىيان، خەنجەرەكانيان بى شەرمانە لە خوئىن و خوئىناوھو
ھەلگىشابوو. داپىم بلئىن كى ھەيە دلئىكى تىزى لە عىشقى بى و ئەو دلەش
ئەوئەندە و رەى بەرزىت كە عىشقى خۆى بەركىنى، كەچى ديسان دەنگ ھەلنەبرى
و خۆ بوىرى و كپ بمىنى.

خاتوو مەكبېتس: ئاى تكاتان لئەدەكەم مەبەنە دەرى!

مەكداف: دە زووكەن بەھانای خاتوونەو بەچن.

مەلكۆلم (لە سووچىكەو و رووھو دانلبن): بۆچى ئىمە و دەدەنگ نەيەن، ئىمە كە پتر لە
ھەر كەس بۆمان ھەيە لەم باسە دەم وەرىدەين و لەم كارە بكوئىنەو؟

دانلبن: ئىرە كوئى شوتىنى قسە و لئىدوانە، لە كاتىكدا كە وا چارەنووسىكى شووم لە
ھەر كون و كە لە بەرىك بۆسەى بۆ ناوئىنەتەو و چاوەروانە كە دەسبەجى ھەر
ئانوساتىك ھىرشمان بكاتە سەر، بمانگرى؟ دەشپت راکەين ھەتا زووه،
ھىشتاكانە سەر و بەندى فرمىسك رىشتنى ئىمە نەھاتووه.

مەلكۆلم: خەمى گەورەشمان ھىشتا پىتى نەگرتووه.

بەنگوو: دەستى خاتوون بگرن و بىبەنە دەرى. (خاتوو مەكبېتس دەبەنە دەرى.) دواى
ئەوھى ئەم لەشە رووتە ناسكەمان كە بەبايەك تىكەدەقوئىن پۆشتە كرد (و
كەمىك ھاتىنەو سەرخۆ) ھەموومان كۆدەبىنەو و لە چىبەتى و چۆنىتى ئەم
رووداوە خوئىناوئى دەكوئىنەو تا پتر لە شتان بزائىن. ترس و گوومان و دردۆنگى
لەشمانى خستۆتە لەرزە. بەلام ئەم دەچمە ئەنواى دەستى بەتواناى خوداوەندى
مەزن و لەوئىرا دەستە و يەخەى ئەو نامرۆقە دەروون پىسە غەيانەت پىشەيە دەبم
كە ھەنووكە بەسىمايەكى دىكەوھو خۆ دەنوئىنى.

مەكداف: منىش ھەر وا.

ALL

So all.

MACBETH

Let's briefly put on manly readiness,
And meet i' the hall together.

هه موویان: ئیمه ش هه ر وا.

ALL

Well contented.

Exeunt all but Malcolm and Donalbain.

مه کبیس: وهرن با زوو بهرگی شهر بکهینه بهر و له هۆله که کۆبینه وه.

هه موویان: با وابکهین.

MALCOLM

What will you do? Let's not consort with them:
To show an unfelt sorrow is an office
Which the false man does easy. I'll to England.

(هه ر هه موویان دهچنه ده ری، مه لکۆلم و دانلبین نه بی.)

مه لکۆلم: تۆچی ده کهیت؟ وهره با ئەمان بهم حاله وه جی بیلین. شانۆی خه مخۆری به درۆ
کاریکه که به سانایی هه ر بابایه کی درۆزن ده وری خۆی تیدا ده گپری. من پروو
ده که مه ولاتی ئینگلستان.

DONALBAIN

To Ireland, I; our separated fortune
Shall keep us both the safer: where we are,
There's daggers in men's smiles: the near in blood,
The nearer bloody.

دانلبین: منیش به ره و ئیرله ند دهچم. گه ربیت و رپی چاره نووسمان له یه کدی جودا کهینه وه
ئه وه سه ری هه رتکمان سلامه تتره. لیره بزه خه نجهریکی تیژ ده نوینی، ئه وه ی
زیاتر هاو پشتت بی پتریش پشتت ده شکینی.

MALCOLM

This murderous shaft that's shot
Hath not yet lighted, and our safest way
Is to avoid the aim. Therefore, to horse;
And let us not be dainty of leave-taking,
But shift away: there's warrant in that theft
Which steals itself, when there's no mercy left.

Exeunt

مه لکۆلم: نا ئەم تیره گیان ستینه که تازه هاویشتراره هیشتا کانه توند و تیژ له ناسماندا
ده ئاژووی و باشتر وایه خۆ بسویرین له م به لایه، ده ی که وایه با سواریین و
غاریدهین و چ خه می گه ردن ئازایی و مالاوایی به کۆلی خۆماندا نه دهین. له و
شوینه ی گیان له خه می مه ترسی مه رگ و نه ماندایه، قۆستنه وه و رفاندن و
ده ربا زکردنی له و خه مه کاریکی گه له ک په وایه.

(دهچنه ده ری.)

SCENE IV.

Outside Macbeth's castle.

Enter ROSS and an old Man

Old Man

Threescore and ten I can remember well:
Within the volume of which time I have seen
Hours dreadful and things strange; but this sore night
Hath trifled former knowings.

دیینه نی چواره م

(به درده م کۆشکی مه کبیس. رۆژێکی سه یر تاریک.)

(راس و پیره پیاوئیک دینه ژووری.)

پیره پیاو: حه فتا سالی ته مه نی خۆم له بیره و له م ماوه دووردریژه ساتی گه لی سامناک
و شتی هه ره سه یرم دیوه. کهچی هه موو ئه و شتانه له هه مبه ر ئه و شه وه زه نگه پر
له سامه هه ر هه یچ نه بوون.

ROSS

Ah, good father,
Thou seest, the heavens,

راس: ئه ری ئه ی باوکی خۆشه ویست، چاوت لیبه ناسمان چه ند په شوکاوه له فرتوفیلی

as troubled with man's act,
Threaten his bloody stage: by the clock, 'tis day,
And yet dark night strangles the travelling lamp:
Is't night's predominance, or the day's shame,
That darkness does the face of earth entomb,
When living light should kiss it?

Old Man

'Tis unnatural,
Even like the deed that's done. On Tuesday last,
A falcon, towering in her pride of place,
Was by a mousing owl hawk'd at and kill'd.

ROSS

And Duncan's horses--a thing most strange and certain--
Beauteous and swift, the minions of their race,
Turn'd wild in nature, broke their stalls, flung out,
Contending 'gainst obedience, as they would make
War with mankind.

Old Man

'Tis said they eat each other.

ROSS

They did so, to the amazement of mine eyes
That look'd upon't. Here comes the good Macduff.
Enter MACDUFF
How goes the world, sir, now?

MACDUFF

Why, see you not?

ROSS

Is't known who did this more than bloody deed?

MACDUFF

Those that Macbeth hath slain.

ROSS

Alas, the day! What good could they pretend?

MACDUFF

They were suborn'd: Malcolm and Donalbain, the king's two sons,
Are stol'n away and fled; which puts upon them
Suspicion of the deed.

ROSS

'Gainst nature still! Thriftless ambition, that wilt ravin up

مرۆڤ و چاوی برپوهه مهیدانی تژی له خوینی گه‌مه‌کانی. خو ته‌گه‌ر به‌کاتریمیر
بی‌ته‌وه هه‌نوکه هه‌ر رۆژه، که‌چی تاریکی شه‌وه زه‌نگ چرای هه‌لسووری
جیهانی کز کردووه. داخو بلیتی له‌به‌ر ده‌سه‌لاتی شه‌و بی، یاخو دنا شه‌رمینی
رۆژ، که تاریکی روخساری رۆژ له‌گۆر دهنی، له‌کاتیکدا ده‌بوا رووناکایی
ته‌فگه‌ر* روخساری ماچ بکرده‌یه؟

پیره‌پیاو: ته‌مه دژ به‌یاسا‌کانی سروشتیشه، هه‌روه‌ک ته‌و کاره‌ی که‌کرا. ته‌م سی شه‌مۆیه
شاهۆیه‌کی به‌ده‌مار هه‌شتا بالی نه‌گرتبوو کونده‌بوویه‌کی مشک گر هه‌لمه‌تییکی
برده سه‌ر و رۆحه شیرینه‌که‌ی کیشا.

پاس: سه‌یرتر و حاشا هه‌لنه‌گرت له‌هه‌ر به‌سه‌ره‌تیک به‌سه‌ره‌تیی ته‌سپه‌کانی دانکه‌نی
خاوه‌ن شکۆیه، ته‌و ته‌سپه جوان و تۆسن** و تیژه‌وانه‌ی، که له‌نیو تۆره‌مه‌ی
خۆیان له‌وان قییت و قۆزتر نییه، سه‌ریزتیوانه ئاخو‌ریان شکانه‌دووه و هه‌ر هه‌موو
رایان کردووه، وه‌کو بلیتی که‌ دژی په‌گه‌زی مرۆڤ به‌نیازی شه‌ر و جه‌نگن.

پیره‌پیاو: بیستوومانه گۆیا یه‌کتریان هه‌لدیره‌وه.

پاس: ته‌مه راسته. من به‌چاوه سه‌رسوو‌رماوه‌کانم ته‌م دیمه‌نهم بیینی. (مه‌کداف له
کۆشکه‌که‌ی مه‌کبیس دیته‌ ده‌ری.) ته‌وه مه‌کدافی میه‌ره‌بان خه‌ریکه‌ دی. ته‌ری
گه‌وره‌م، له‌ کاروباری ته‌م دنیا‌یه چت هه‌نه پیمان بیژی؟

مه‌کداف (ئاماژه به‌ئاسمان ده‌کات): مه‌گین نه‌تبینیوه هاو‌ری؟

پاس: ئایا زانییان چ که‌سی ئا ته‌م کاره‌ی هه‌ره دزیوه‌ی کردووه؟

مه‌کداف: ته‌وانه‌ی مه‌کبیس کوشتنی.

پاس: روویان ره‌ش بی. باشه بلیتی ته‌م کاره‌ی چ که‌لکینکی بو‌وان هه‌بو‌بیته؟

مه‌کداف: به‌کری گیرای خه‌لکانیکی دیکه بوون. کورانی شا، واته مه‌لکۆلم و دانلین،
خۆیان لیتمان شارده‌توه و هه‌لاتوون و ته‌مه‌ش گومانی ته‌وه‌مان ده‌خاته دل نه‌کا
کار کاری ته‌وان بی.

پاس: دیسان دژی یاسای سروشت! ته‌ی له‌خۆیایی بوونی بی سه‌ره و به‌ره که‌ ده‌سه‌که‌وتی

* ته‌فگه‌ر: هیدی نه‌ده‌ر، هه‌میشه له‌جووله و بزوتندا (قورنایی هه‌ژار، ل ٢٥)

** تۆسن: سه‌رکیش (قورنایی هه‌ژار، ل ٧١)

Thine own life's means! Then 'tis most like
The sovereignty will fall upon Macbeth.

MACDUFF

He is already named, and gone to Scone
To be invested.

ROSS

Where is Duncan's body?

MACDUFF

Carried to Colmekill,
The sacred storehouse of his predecessors,
And guardian of their bones.

ROSS

Will you to Scone?

MACDUFF

No, cousin, I'll to Fife.

ROSS

Well, I will thither.

MACDUFF

Well, may you see things well done there: adieu!
Lest our old robes sit easier than our new!

ROSS

Farewell, father.

Old Man

God's benison go with you; and with those
That would make good of bad, and friends of foes!

Exeunt

ژینی خوشت غاروت دهکەمی! که وایه تاجی شاهیتی شایانی شانی مه کیبسه.

مهکداف: هەر هه نوکه ناوی شای به سه ردا برا و به ره و سکۆن (*) (scone) ئازواوه تا بهرگی شاهی بیوشی.

راس: ئەی تهرمی دانکه ن له کوپیه؟

مهکداف: بۆ کۆلم کیل (***) (colm-kill) - یان بردووه، بۆ گۆرستانی پیرۆزی باب و کالی و پاسهوانی پێشهکانی.

راس: ئیوهش به ره و سکۆن ده پۆن؟

مهکداف: نا، ئامۆزا، من خۆم به نیازی فایف (fife) -م.

راس: دهیجا باشه، من خۆم به ره و سکۆن ده پۆم.

مهکداف: باشه، ئاواتم ئه وه یه کاروباری ئه وی هه مووی جیبه جی بن. مالت ئاوا و خوات له گه ل بی! نه کا له م بهرگه نوپیه دا هینده ی بهرگه کۆنه که مان ئاسوده و به خته وه نه بین.

راس: مالت ئاوا، باوکی به پێز.

پیره پیاو: خودا پشتویه نا ی تو بی و پشتویه نا ی ئه و که سانه ی که له گه ل خراپه کاران چاکه ده که ن، له گه ل دوژمنه کانیشیان دۆستایه تی.

(دهچنه ده ری.)

(*) scone: شاریکی قه ده می که گۆبا پێته ختی سه لته نه تی «پیکت» بووه و له دوو میلی باکووری شاری «پرت» ی ئیستا هه لکه وتوه.

(**) colm-kill، چزیرگه یه کی بچووک که سه ی پادشای ئیسکاتله ند له کۆنتی سییه مه وه تا مه کیبسی (973-1040) تیدا به خاک ئه سپاردراوه.

ACT III

پدردهی سیبم

دیمه نی یه که م

(ژووریکى نپو کۆشكى فۆرئیس.)

(به نکوو دپته ژوورئ.)

SCENE I. Forres. The palace.

Enter BANQUO

BANQUO

Thou hast it now: king, Cawdor, Glamis, all,
As the weird women promised, and, I fear,
Thou play'dst most foully for't: yet it was said
It should not stand in thy posterity,
But that myself should be the root and father
Of many kings. If there come truth from them--
As upon thee, Macbeth, their speeches shine--
Why, by the verities on thee made good,
May they not be my oracles as well,
And set me up in hope? But hush! no more.

Sennet sounded. Enter MACBETH, as king, LADY MACBETH, as queen, LENNOX, ROSS, Lords, Ladies, and Attendants

MACBETH

Here's our chief guest.

LADY MACBETH

If he had been forgotten,
It had been as a gap in our great feast,
And all-thing unbecoming.

به نکوو: تۆ هه نوو که هه م پادشای، هه م سپاسالار کۆدۆری، هه مپیش دوا جار سپاسالار گلامیزی، هه موویانی، هه ر وه کو چۆن ئه و ژنه جادوو بازارنه مژده ی ئه مه یان پیدابوو. به لام زۆر له وه ده ترسم که به له ئامیز گرتنی شان و شکۆمندی شاهی دزیوترین کاری جیهانت کردییت. به لام گوتیان پاشایه تی ناگاته تیره و تۆرمه ت، که چی ئه من ده به باب و باپییری زۆر له شاهانی دوا رۆژی ئه م نیشتیمانه، جا گه ر قسه ی راست و به هه ق له زمانی ئه وانه دپته ده ری (وه ک چۆن ئه وه ی سه باره ت به تۆ گوتیان وه دی هات و وه ک خۆر تیشک ده پرژینی) و گه ر له هه ق تۆدا چاکه یان نواندوو و قسه ی راستییان درکاندوو، له بوچی ته ته له ی چاره نووسی منیش نه خویننه وه و هیقی و وره م پینه به خشن؟ ئیدی به سته.

بپده نگ! وست به!

(دهنگی شه پیوور. مه کبئیس و خاتوو مه کبئیس به جلویه رگی شاهانه وه له گه ل لئناکس و راس و گه وره پیاوان و ده ستوپپوه ند دینه ژوورئ.)

مه کبئیس: ئه وه تا مه زنتترین میوانی ئیمه.

خاتوو مه کبئیس: گه ر ئه ومان له بییر کردبا، جیتی له م میوانداری و به زمه گه وره یه دا هه ر به چۆلی ده مایه وه و به زمه که ئه وه نه ده بو که شایانی ئیستایه تی.

MACBETH

To-night we hold a solemn supper sir,
And I'll request your presence.

BANQUO

Let your highness Command upon me; to the which my duties
Are with a most indissoluble tie For ever knit.

MACBETH

Ride you this afternoon?

BANQUO

Ay, my good lord.

MACBETH

We should have else desired your good advice,
Which still hath been both grave and prosperous,
In this day's council; but we'll take to-morrow. Is't far you ride?

BANQUO

As far, my lord, as will fill up the time
"Twixt this and supper: go not my horse the better,
I must become a borrower of the night For a dark hour or twain.

MACBETH

Fail not our feast.

BANQUO

My lord, I will not.

MACBETH

We hear, our bloody cousins are bestow'd
In England and in Ireland, not confessing
Their cruel parricide, filling their hearers
With strange invention: but of that to-morrow,
When therewithal we shall have cause of state
Craving us jointly. Hie you to horse: adieu,
Till you return at night. Goes Fleance with you?

BANQUO

Ay, my good lord: our time does call upon 's.

MACBETH

I wish your horses swift and sure of foot;
And so I do commend you to their backs. Farewell.

Exit BANQUO

Let every man be master of his time
Till seven at night: to make society The sweeter welcome,

مه‌کبیتس: جه‌ناب، ئیمشۆ خوانیکمان رازاندۆته‌وه به‌رفراوان و شکۆدار. داوا ده‌که‌م له
هاورپیه‌تی خۆتان بچ به‌شمان نه‌که‌ن.

به‌نکوو: ئه‌مر، ئه‌م‌ری جه‌نابتانه‌ خاوه‌ن شکۆ، که‌ ئه‌رکی به‌جیه‌پینانی ئه‌م‌ری ئیه‌وه هه‌تا
هه‌تا به‌ئیه‌وه‌وه‌م گری‌ ده‌دات.

مه‌کبیتس: ئایا ئه‌م دو‌انیوه‌رۆیه به‌نیازن بچن بۆ مه‌یدانی سواری؟

به‌نکوو: به‌ئێ‌جێ ده‌چم، ئه‌ی خاوه‌ن شکۆی خۆشه‌ویست.

مه‌کبیتس: ده‌نا وا دل‌مان پیه‌وه بوو که‌ ئیم‌رۆکه له‌ بۆچوونی وردی ئیه‌وه (که‌ هه‌یشتاکانه هه‌م
به‌هه‌یزه و هه‌م به‌په‌یز) بۆ کوری راپه‌ژکاریمان به‌هه‌مه‌ند بین. به‌لام ئه‌م کاره‌ دو
ده‌خه‌ین بۆ به‌یانی. نیازی پتی دو‌ورتان هه‌یه‌؟

به‌نکوو: خاوه‌ن شکۆ، ئه‌وه‌نده‌ی هه‌ر له‌ئیه‌ستاهه‌ تا ده‌مه‌مانی ئیه‌واری بگره‌ته‌وه و ئه‌گه‌ر
هات و ئه‌سه‌په‌که‌شم به‌خه‌یرایی نه‌نازوی ئه‌وه ناچاره‌کی ده‌شیت یه‌ک یان ده‌نا دوو
کاتریم‌یر له‌ تاریکایی شه‌وه‌ ده‌سته‌وام وه‌ربگریم.

مه‌کبیتس: به‌زمی ئیه‌مه له‌یاد مه‌که‌ن.

به‌نکوو: هه‌ر له‌ یاده‌مه‌ ده‌مینی، خاوه‌ن شکۆ.

مه‌کبیتس: وامان بیسته‌وه که‌ گویا ئامۆزا خه‌یترپه‌که‌مانمان له‌ ئیره‌له‌ند و ئینگلیس داله‌
دراون. له‌وه‌ لاشه‌وه له‌ بری ئه‌وه‌ی دان به‌کوشتنی دل‌ره‌قانه‌ی باوکی خۆبانه‌دا بنه‌ین،
لیته‌وه له‌وه‌ی گویی خه‌لکانیان له‌ قسه‌وه ده‌نگۆی ده‌سه‌له‌به‌ستی به‌درۆ و
عاجباتی ئاخیه‌وه. به‌لام ئه‌مه‌یان با بۆ سه‌به‌ی به‌ینی که‌ هه‌نوکه تاوتوتی کردنی
کاروباری ولات زۆر ناتاجی به‌هه‌لویتستی هه‌رتکه‌مانه‌. هه‌نوکه سواریه‌وه به‌گور
ئه‌سه‌پی خۆ باژۆ. ماله‌ت ئاوا تا شه‌وه که‌ ده‌گه‌ره‌یه‌ته‌وه. فلیانسیس هاورپیه‌تی ئیه‌وه
ده‌کات؟

به‌نکوو: به‌ئێ‌جێ، خاوه‌ن شکۆی به‌رپه‌یز. کات گازمان لیده‌کات به‌رین.

مه‌کبیتس: هه‌یچی خوازی نه‌سه‌په‌کانتان هه‌مه‌یشه چالاک و تبه‌رزه‌وه و سمکۆد(*) بن. ئیه‌وه
ده‌سه‌په‌ر مه‌ ده‌ست په‌شتی ئه‌سه‌په‌کانتان. ماله‌تان ئاوا. هه‌رکه‌سه‌وه کاتی خۆی هه‌تا
حه‌وتی شه‌وه. ئیه‌مه‌ش هه‌تا سه‌روه‌ندی خوارنی شپۆ به‌تاقی ته‌نه‌ی ده‌مینی تا
باشتر و خۆشتر

(*) سمکۆد: سم‌گه‌وره، په‌سنی ئه‌سه‌پی ره‌سه‌نه (هه‌نبانه‌ بۆرینه‌ی هه‌ژار، ل ٤١٩)

we will keep ourself
Till supper-time alone: while then, God be with you!
Exeunt all but MACBETH, and an attendant
Sirrah, a word with you: attend those men
Our pleasure?

ATTENDANT

They are, my lord, without the palace gate.

MACBETH

Bring them before us.

Exit Attendant

To be thus is nothing;
But to be safely thus.--Our fears in Banquo
Stick deep; and in his royalty of nature
Reigns that which would be fear'd: 'tis much he dares;
And, to that dauntless temper of his mind,
He hath a wisdom that doth guide his valour
To act in safety. There is none but he
Whose being I do fear: and, under him,
My Genius is rebuked; as, it is said,
Mark Antony's was by Caesar. He chid the sisters
When first they put the name of king upon me,
And bade them speak to him: then prophet-like
They hail'd him father to a line of kings:
Upon my head they placed a fruitless crown,
And put a barren sceptre in my gripe,
Thence to be wrench'd with an unlineal hand,
No son of mine succeeding. If 't be so,
For Banquo's issue have I filed my mind;
For them the gracious Duncan have I murder'd;
Put rancours in the vessel of my peace
Only for them; and mine eternal jewel
Given to the common enemy of man,
To make them kings, the seed of Banquo kings!
Rather than so, come fate into the list.
And champion me to the utterance! Who's there!
Re-enter Attendant, with two Murderers
Now go to the door, and stay there till we call.

خبرهاتنی جفاتی خو بکهین. تا نهو کات خواتان له گهل بی.

(هه موو ده چنه ده ری، مه کبیس و خزمه تکاره کی نه بی.)

هو، هه تیوه، دابزانه نهو که سانه ی هه روا له بهر ده رگانه مان راویستاون؟

خزمه تکار: به لئی، به لئی خاوه ن شکو، له بهردهم ده روازه ی کو شک راویستاون.

مه کبیس: ده بیانیه نه خزمه تمان (خزمه تکاره که ده روا ت.) ژیان له دو ختیکی وادا هیچ

ناهیته مه گین له ژیر سیبه ری دلنیا پیدا. ترسی به نکوو له نیو دلماندا هیلانیه
چی کردوه. له هه ری می پاشایه تی سریشته دا هیتریک ده سه لاتی هه یه که ده شیت
زور لیبی بترسیم، نهویش نازایه تی و بویری له سنور به ده ری هه تی. ویرای نهو چاو
نه ترسییه خاوه ن عه قل و ناوه زیکه که له سه روبه ندی ترس و ته نگانه دا دهستی
دلیری ده گریته و پرگیای راستی نیشان ددها. به ته نه ی هه ره له ترس ره دل
ده نیسه و فریشته ی پاسه وانی من تانه و ته شه ری فریشته ی نهو وهرده گری،
هه ره کو چون فریشته ی مارک نانتونی له به رامبه ره فریشته ی قه یسه راو بوو. بو
یه که مجار کاتی نهو خوشکانه ناوی منیان به شاهیتتی زباند توند به گزبان
داهاته وه و نه مری پیکردن که له ته که نهودا بدوین. نهو کات نهوان که هه ره
ده تگوت پیغه مبهرن و پیشگوئی داهاتوو ده کهن به ناوی پشتتیک له پادشاکان
ناویان هینا و ریزبان لی گرت. نهوانه له بان سه ری من تاجیکیان دانا تا بلئی
بی به رو بووم، گوچانی ده سه لاتیکی وه جاغ کوژاوه یان خسته ده ستمه وه تا نهو
ده سته ی که له توره مه ی من نییه دواچار له چنگمی ده ریته ی. کوری من جیم
نه گریته وه. گه راو ابیت، که واته من له پیناوی کورانی به نکوو پرچی خو م پیس
کردوه و خوینی نهو دانکه نه نازدارم ریشته وه و ژه هری تالم کردوته پیاله ی
ناسووده یی خو مه وه؟ ته نیا له بو وانه که من گه وه هری هه رمانی گیانی خو م
خسته وته نیو چنگی دوزمنی مروث؟ توره مه ی به نکوو پاشا بن؟ قه ت وا ناب،
نه ی چاره نووس هه سته سه ر پا و تا دواپشو و اوقام به! نهوه کییه؟

(خزمه تکاره که له ته ک دوو پیاو کوژدا ده گه ریته وه.)

جاری له و دیو درگا به تا بانگت ده کهین.

Exit Attendant

Was it not yesterday we spoke together?

First Murderer

It was, so please your highness.

MACBETH

Well then, now
Have you consider'd of my speeches? Know
That it was he in the times past which held you
So under fortune, which you thought had been
Our innocent self: this I made good to you
In our last conference, pass'd in probation with you,
How you were borne in hand, how cross'd,
the instruments,
Who wrought with them, and all things else that might
To half a soul and to a notion crazed
Say 'Thus did Banquo.'

First Murderer

You made it known to us.

MACBETH

I did so, and went further, which is now
Our point of second meeting. Do you find
Your patience so predominant in your nature
That you can let this go? Are you so gossell'd
To pray for this good man and for his issue,
Whose heavy hand hath bow'd you to the grave
And beggar'd yours for ever?

First Murderer

We are men, my liege.

MACBETH

Ay, in the catalogue ye go for men;
As hounds and greyhounds, mongrels, spaniels, curs,
Shoughs, water-rugs and demi-wolves, are clept
All by the name of dogs: the valued file
Distinguishes the swift, the slow, the subtle,
The housekeeper, the hunter, every one
According to the gift which bounteous nature
Hath in him closed; whereby he does receive
Particular addition. from the bill
That writes them all alike:

(خزمه تکاره که ده چپته ده ری)

دوینتی نه بوو له گه ل یه کتر قسه مان کرد؟

پیاوکوژی یه کهم: به لئی، وابوو، خاوه ن شکو!

مه کبیس: دهیجا نیستا باش بیرتان له قسه کانی من کرده وه؟ باش بزائن نه وه نه بوو
جاران تووشی چاره ی ردهش و بهختی بهدی ده کردن و نیوه تاوانی نه مه تان
ده خسته سهرشانی نیمه. له دوا دواندلمان نه وه م روون کرده وه، زور به وردی، که
چون چونی بیوونه داره ده ستیک و هیچی دیکه، ههقتان پیشیل کرابوون و کام
که رهسه و کامه دهست له گوپیدا بوون، سهدان شتی تر که هه ر بابایه کی عه قل
سووک و گه مزهش ناچار نه کات نه م برپاره بدا و بیژی: «نه مانه سه رومر کاری
هیچ که سی نین غه بیره ز به نکوو.»

پیاوکوژی یه کهم: نیوه له م راستییه ناگادارتان کردین.

مه کبیس: به لئی، ناگادارتان ده کهم و زیاتریش. جا هه ر بویه سه بارهت به م باس و خواسه
نه وه ده بیته دوو که رهت که پیکه وه قسان ده کهین. نایا له هه ناوی خوتان هیئنده
پیاویکی سیبوورن له م هه موو تاوان و گوناحه بیوورن؟ نایا کوو نیوه هیئنده
نینجیل په رستن، سه ره رای نه م زولم و زوره، بو چاکه هاتنه سه رر بیان ده رهق
به میر خاسیکی وا و رولله کانی لای خودا بپارینه وه؟ ده رهق به نه وه که به وه دهسته
سته مکاره ی بو نیوه گوپی ژینتانی هه لکه ندووه و نه وه ی به دهست خزمه کانتانه وه
بووه بو هه تاهه تا سه ندووه؟

پیاوکوژی یه کهم: گه وره م، نیمه هه ردوو مه ردین.

مه کبیس: ناگا و لیبی نیوهش له ده فته ری سه ر ژمیرماندا وه کو مه رد له قه له م ده درین، وه ک
چون تاژی و سه گی دورپه و نارپه سن و سه گ گورگیش هه موو هه ر به سه گ دینه
نه ژمار. به لام له په رتووی به ها بو دانان و پرزلیتاندان حسیب حسیبکی تره بو
چالاک و بو داوه شاو، بو که سی خاوه ن ناوه ز و که سی له ناوه ز دابراو، بو سه ی
به رد رگا و سه گی راو، بو هه ر کامیان به پیتی نه وه توانایه ی سریشتی ده هنده له
هه ناویانی داناوه، هه ر له نیوه هه مان په شه کدا که ناوی هه مووان به یه ک شیوه
ده نووسن، شتیکی دیکه زیاد ده کهن.

and so of men.

Now, if you have a station in the file,
Not i' the worst rank of manhood, say 't;
And I will put that business in your bosoms,
Whose execution takes your enemy off,
Grapples you to the heart and love of us,
Who wear our health but sickly in his life,
Which in his death were perfect.

Second Murderer

I am one, my liege,
Whom the vile blows and buffets of the world
Have so incensed that I am reckless what I do to spite the world.

First Murderer

And I another So weary with disasters, tugg'd with fortune,
That I would set my lie on any chance,
To mend it, or be rid on't.

MACBETH

Both of you Know Banquo was your enemy.

Both Murderers

True, my lord.

MACBETH

So is he mine; and in such bloody distance,
That every minute of his being thrusts
Against my near'st of life: and though I could
With barefaced power sweep him from my sight
And bid my will avouch it, yet I must not,
For certain friends that are both his and mine,
Whose loves I may not drop, but wail his fall
Who I myself struck down; and thence it is,
That I to your assistance do make love,
Masking the business from the common eye
For sundry weighty reasons.

Second Murderer

We shall, my lord, Perform what you command us.

First Murderer

Though our lives--

MACBETH

Your spirits shine through you. Within this hour at most
I will advise you where to plant yourselves;
Acquaint you with the perfect spy o' the time,

بۆ ناوی مەردانىش ھەر بەھەمان شىۋە.

بەلام ئىۋەش گەر لە پەرتوۋكى مەردايە تىدا جىگايەك بۆ خۆشك دەبەن، نە لە
پىستىرىن جىگەدا، دە پىم بلىن تا ئەركىك بىخەمە ئەستۆ دلى ئىۋە كە
بەجىھىنەن ئەر كىكى لەم جۆرە دوژمن لەسەر رى لادەبا و مېھرى ئىۋە دەخاتە
نىۋ دلمانەۋە، ھەر ئەو دوژمنەى مانەۋەى ماىەى تالىي ژيانمانە و نەمانى
سەرماىەى شىرىنى گىمانانە.

پىياۋكوژى دوۋەم: خاۋەن شىكۆ، لالوتىيى و ستەمى دنيا ھىندەى وەزالە ھىناۋم كە ھەرگىز
ناترسم لەۋەى لەگەلى دەستەۋىيەخە بىم.

پىياۋكوژى يەكەم: منىش لەگەل بەختى رەشا وا كەوتوۋمەتە ملانە و ستەم و زۆرى
زەمانەش وا تەنگى پى ھەلچىنىوم كە ئامادەم ژيانى خۆم لە پىناۋى ھەر
بەسەرھاتىكدا بىخەمە تەنگانە كە ياساغى بىكەمەۋە يان لە چىنگى دەرباز بىم.

مەكىتس: ھەرتىكتان دەبى بزانن بەنكوۋ دوژمنى ئىۋە بوو.

پىياۋكوژەكان پىكەۋە: ئەۋە راستە، خاۋەن شىكۆ.

مەكىتس: ۋەك چۆن دوژمنى منىش بوو، دوژمنىكى ئەۋەندە زالم و خوينىژ كە ھەر
چىرەيەكەى بوۋنى دەلىي تىغىكە و دەمارى ژىنم دەپرى. جا ئەگەر چى دەستەم
دەروا لەسەر دەستى دەسەلاتەم، لەسەر پەرى چاۋەكانم بىسپرمەۋە و بەراشكاۋى
خواستى خۆم بۆ ئەم كارە تەرخان بىكەم، بەلام لە سۆنگەى خاترى ھەندى كەسان
كە ھەم ھەقئالى ئەۋن ھەم ھەقئالى من، نابى ئەم ئەركە بىخەمە سەرشانى خۆم،
چونكى ناشىت خۆشەۋىستى ئەۋان كەسان لە كىس بەدەم، بەلكو پىۋىستە بۆ
خۆشم شىن بگىپر، بۆ ئەۋ كەسەى كە ھەر خۆم نەفەسى دەچىم. ھەر لەبۆيە چاۋى
ھىۋام بىپوۋتە دەستى ئىۋە تا لە سۆنگەى چەند ھۆبەكى ھەرە گرىنگ ئەم كارەمان
لە چاۋى خەلكان وەشارىن.

پىياۋكوژى دوۋەم: خاۋەن شىكۆ، ئىمە گوتىرايەلى ئەمىرى جەنابتانىن.

پىياۋكوژى يەكەم: ھەتا دوا ھەناسەى ژىنمان...

مەكىتس: رۆحى مەردايەتى لە ھەناۋاتاندا تىشك ھاۋىژە. ھەر تا ئىستا و درەنگتر نا،
پىتان دەلىم لەكوۋ بۆسە بنىنەۋە تا شارەزى شىۋى شەروپىكدادان بن، چۆن ئەم

The moment on't; for't must be done to-night,
And something from the palace; always thought
That I require a clearness: and with him--
To leave no rubs nor botches in the work--
Fleance his son, that keeps him company,
Whose absence is no less material to me
Than is his father's, must embrace the fate
Of that dark hour. Resolve yourselves apart:
I'll come to you anon.

Both Murderers

We are resolved, my lord.

MACBETH

I'll call upon you straight: abide within.

Exeunt Murderers

It is concluded. Banquo, thy soul's flight,
If it find heaven, must find it out to-night.

Exit

**SCENE II.
The palace.**

Enter LADY MACBETH and a Servant

LADY MACBETH

Is Banquo gone from court?

Servant

Ay, madam, but returns again to-night.

LADY MACBETH

Say to the king, I would attend his leisure
For a few words.

Servant

Madam, I will.

Exit

LADY MACBETH

Nought's had, all's spent,
Where our desire is got without content:

ئەرکه دەشیت ئېمشۆ هەر له دەوروپەری کۆشک بەجی بیت و بېریتەوه. لەبیرتان
بێ، لێرە و لەوێ، لەم ئاگرە نابێ تاقە پرتسکی چیبە و یم کەوێ. جا لە سۆنگە
ئەوهی نابێ قۆرت بکەوێتە ئەم کارە فلیانسی کوریشی کە هاوڕێیەتی و
تیباچوونی بەقەد تیاچوونی باوکی خواستی دلم بەجی دینێ، دەشیت هەر لەو
شەوه ئەنگوستە چاوهدا ئامیزی بۆ هەمان چاره‌نووسی باوکی بکاتەوه. جا
هەرتکتان ورد بیری لێبکەنەوه و بریار بەدەن پیاوی ئەم کارە هەن یان نا.

پیاوکۆژەکان پێکەوه: خاوەن شکۆ! بریارمان داوه و ئامادەین.

مەکیس: تاویکی تر بانگتان دەکەم. لە نیو کۆشک بێنەوه.

(دەچنە دەری.)

ئەم کارەش کۆتایی پێ هات، کاکە بەنکوو. ئەگەر رۆحت بەنییەتە بەرەو
بەهەشتی بەرینی خودا بفرێ، ئەوه دەبێ ئېمشۆ نییەتی لێ بێنێ.

(دەچیتە دەری.)

دیمەنی دووهم

(هەر ئەو شوێنە. ژوواریکی تر. خاتوو مەکیس و خزمەتکارێک دێنە ژوواری.)

خاتوو مەکیس: بلیی بەنکوو لە کۆشک چووبیتە دەری؟

خزمەتکار: بەلێ، خاتوون، بەلام بۆ شەو هەمیسان دەگەریتەوه.

خاتوو مەکیس: بەجەنابی پاشا بیژە گەربیت و پێگام پێدات دەمەوێ لەگەڵی بدویم.

خزمەتکار: بەسەر چاوان، خاتوونی من.

(دەچیتە دەری.)

خاتوو مەکیس: نابه‌دل گەبشتن بەئاواتی ژیان، یانی ئەوهی هەتە بیدە بەلام چت نەبەتە

'Tis safer to be that which we destroy
Than by destruction dwell in doubtful joy.

Enter MACBETH

How now, my lord! why do you keep alone,
Of sorriest fancies your companions making,
Using those thoughts which should indeed have died
With them they think on? Things without all remedy
Should be without regard: what's done is done.

MACBETH

We have scotch'd the snake, not kill'd it:
She'll close and be herself, whilst our poor malice
Remains in danger of her former tooth.
But let the frame of things disjoint, both the worlds suffer,
Ere we will eat our meal in fear and sleep
In the affliction of these terrible dreams
That shake us nightly: better be with the dead,
Whom we, to gain our peace, have sent to peace,
Than on the torture of the mind to lie
In restless ecstasy. Duncan is in his grave;
After life's fitful fever he sleeps well;
Treason has done his worst: nor steel, nor poison,
Malice domestic, foreign levy, nothing,
Can touch him further.

LADY MACBETH

Come on;
Gentle my lord, sleek o'er your rugged looks;
Be bright and jovial among your guests to-night.

MACBETH

So shall I, love; and so, I pray, be you:
Let your remembrance apply to Banquo;
Present him eminence, both with eye and tongue:
Unsafe the while, that we
Must lave our honours in these flattering streams,
And make our faces vizards to our hearts,
Disguising what they are.

LADY MACBETH

You must leave this.

دهستان. مردن زیاتر پیتنده به خشی دلنیایی تا ئه وهی ویرانکه ربیت و بژیت
به ترس و پارایی.

(مه کبیس دتیه ژووری.)

خاوهن شکۆ، ئیستا چۆن؟ بۆچی لیمان ته ربیک که وتووی و به تنه ئی له گه ل
خه مهینه ترترین خه یاله کانت دانیشتووی؟. بۆچ به و بیر و یادانه وه سهرت قاله
که ده شیت دوا به دوا ی ئه وانه ی و سهریان پیوه ی قاله باروینه یان تیکه وه
پیتچاییت و کۆچی دوا ییان کردییت؟ ئه و شتانه ی چاریان نایات ده شیت فه رامۆش
بکرین و هیواش بخرینه ئه و لاهه. ئه وه ی ده بی بکردری باش کراوه.

مه کبیس: ئیمه ماره که مان بریندار کردوه، به لām خۆ نه مان کوشتوه. ئه و برینه دیسان
سارپژ ده بیته وه و ئه ویش ههر خۆی ده بیته وه به ئه و که سه ی جارن بووه و ههر
هه مان ددان و ژهر هه میسان بۆ خراپه ی له پی که وتوو مان بۆ سه ی مه رگ
ده نیته وه. به لām ده با جومگه به جومگه ی له شی ئه م ژیا نه لیکن بترازیت و
سه ره له به ری ههر دوو دنیا تیک برووخیت! تاکه ی به دل له راو که وه نان بخزین و
به ده م نازاری دیتنی ئه و خه ونه شوومانه ی شه وان له شمان ده خه نه هه لچۆقان پāl
بکه وین. تیکه لیبون به کاروانی مردوو ان و ئه وانه ی له پیتناوی ئاسووده یی مه نزلی
خۆم به ره و زیدی ئاسووده یی به ریم کردن، باشتره له و ژیا نه ی و تیکه ل
به ئه شکه نه ی رۆحه له نیو په شیوا و بیسه کی بی پایاندا. دانکه ن و له نیو گۆری
خۆیدا خه وتوه. چه ند خه ویکه ی خۆشه دوا ی تاو و یاوی پر له زه نا زه نای ژیا ن!
خه یانه ت ئه وه ی له ده ستی ده هات کردی! له م ساته به دوا وه ئیتر نه پۆلا کاری تی
ده کا، نه ژه هری نیو ده ستی پیلان، نه خراپه ی خزم و خویشان، نه له شکری له
دوانه هاتووی دوژمنان. ههر هیچ شتیک.

خاتو مه کبیس: خاوهن شکۆ، به شقی خوا له سه ره خۆیه. هینده مرومۆچ مه نوینه. ئیمشه و
ده مت به بزه بی و میوان به پرووگه شی و سه رخۆشی بدوینه.

مه کبیس: ههر وا ده کم خۆشه و بیستم. به لām تکامه تۆش وا بی. به نکووت ههر له به ر
چاوان بی. به چاو و به زمان زۆر ریزی لی بنی. له م دنیا مه ترسیهینه ده بی به ناوی
رووبینی تۆزی ته ویلی شه ره ف بشۆریته وه و روخساری خۆت بکه یته ده مامکی
دل تا ئه و رازه ی تییدا یه بیشاریته وه.

خاتو مه کبیس: له کۆل ئه م هزرانه به وه.

MACBETH

O, full of scorpions is my mind, dear wife!
Thou know'st that Banquo, and his Fleance, lives.

LADY MACBETH

But in them nature's copy's not eterne.

MACBETH

There's comfort yet; they are assailable;
Then be thou jocund: ere the bat hath flown
His cloister'd flight, ere to black Hecate's summons
The shard-borne beetle with his drowsy hums
Hath rung night's yawning peal, there shall be done
A deed of dreadful note.

LADY MACBETH

What's to be done?

MACBETH

Be innocent of the knowledge, dearest chuck,
Till thou applaud the deed. Come, seeling night,
Scarf up the tender eye of pitiful day;
And with thy bloody and invisible hand
Cancel and tear to pieces that great bond
Which keeps me pale! Light thickens; and the crow
Makes wing to the rooky wood:
Good things of day begin to droop and drowse;
While night's black agents to their preys do rouse.
Thou marvell'st at my words: but hold thee still;
Things bad begun make strong themselves by ill.
So, prithee, go with me.

Exeunt

SCENE III.
A park near the palace.

Enter three Murderers

First Murderer

But who did bid thee join with us?

مه‌کبیتس: ئەی هاوسەری خوشەویستم، [لەبەر ئەم هزرە] سەرم بۆتە مالم و مه‌کۆی دوویشکان. خۆ دەزانی بەنکوو و کورەکه‌ی هەردوو زیت و زیندوون.

خاتوو مه‌کبیتس: [ئەمە راستە]، بەلام سروشت ژینی هەرمانی بۆ دەستەبەر نەکردوون.

مه‌کبیتس: تا ئەو کاتە لەبەر دەستان، هیوای ئیمە نابڕیتەوه بۆ سەرکه‌وتن. بۆیە نابێ خۆشی لە خۆت بتۆزینی که بەرله‌وه‌ی به‌ئێواران شه‌مشه‌مه‌کوێره‌ ده‌رکه‌ون و سیسرکی بال پووله‌کاوی له پاش گازی ختیوی به‌دکاری هه‌تایی، زه‌نگۆله‌ی دەم به‌باویشکی شه‌وی تاریک به‌سیهری خه‌وه‌ینی ده‌نگی، هیتور بزرنگیتیته‌وه، کاریک ده‌کری که تهل به‌ته‌لی دل به‌رینیته‌وه.

خاتوو مه‌کبیتس: بپاره چ کاریک بکری؟

مه‌کبیتس: باری گوناھی پیزانی ئەم نه‌یتییبه‌ به‌کۆلتدا مه‌ده، که گه‌رهات و ئەم کاره جیبه‌جی بکری په‌سندی ده‌که‌ی ده‌سه‌جی. وه‌ره، ئەی شه‌وی چاو به‌ستی پر له‌ گزی هه‌تا سۆمای چاوی میه‌ره‌بانی رۆژی خودان به‌زه‌بی بدزی و به‌و ده‌سته نادیارانه‌ت که خوتن له‌ په‌نجه‌یان ده‌تکێ هه‌ودای ئەو ژیانه هه‌له‌وشیتیته‌وه که هه‌ر له‌وانه‌یه رۆژتیک به‌پیلانی پشتم بشکی. تاریکایی پێستی رووناکی هه‌لده‌دری و قاژوو به‌ره‌و لای چنارستان هه‌لده‌فری.

چاکه‌ خوازانی رۆژ پرزه‌یان لی ده‌برێ و شه‌که‌ت خه‌و ده‌یانباته‌وه هه‌تا به‌یان، خراپه‌کارانی شه‌وی ئەنگوسته‌چاو به‌دوای نیچیری خویاندا روو ده‌که‌نه‌ نیچیرگه‌یان. سهرت سوورماوه له‌ قسه‌م. به‌لام تکایه‌ ئارام به‌. ئەو شته‌ی به‌ماکی خراپه‌ چی بکری هه‌ر به‌تین و تاوی خراپه‌ش پێ ده‌گری. که‌واته‌ تکایه‌ با پێکه‌وه‌ برۆین.

دی‌ه‌نی سیبیه‌م

(هه‌ر ئەو شویتنه‌. شه‌قامتیک به‌نیو جه‌نگه‌لدا تیده‌په‌ری و ده‌گاته‌وه به‌رده‌م کۆشک.)

(سێ پیاوکۆژه‌که‌ دینه‌ ژووری.)

پیاوکۆژی یه‌که‌م: کێ به‌تۆی گوت تیکه‌ل به‌ده‌سته‌ی ئیمه‌ بیت؟

Third Murderer
Macbeth.

Second Murderer
He needs not our mistrust, since he delivers
Our offices and what we have to do To the direction just.

First Murderer
Then stand with us. The west yet glimmers with some streaks of
day: Now spurs the lated traveller apace To gain the timely inn;
and near approaches The subject of our watch.

Third Murderer
Hark! I hear horses.

BANQUO
[Within] Give us a light there, ho!

Second Murderer
Then 'tis he: the rest
That are within the note of expectation Already are i' the court.

First Murderer
His horses go about.

Third Murderer
Almost a mile: but he does usually,
So all men do, from hence to the palace gate Make it their walk.

Second Murderer
A light, a light!
Enter BANQUO, and FLEANCE with a torch

Third Murderer
'Tis he.

First Murderer
Stand to't.

BANQUO
It will be rain to-night.

First Murderer
Let it come down.
They set upon BANQUO

BANQUO
O, treachery! Fly, good Fleance, fly, fly, fly!
Thou mayst revenge. O slave!
Dies. FLEANCE escapes

پیاوکوژی سیتیهم: مه کبیس گوتی.

پیاوکوژی دووهم: نابج به چاوی گومانی خراپه وه سهیری بکهین، چونکی ئەو پیاویکی
واپه که هه رگیز دریغی ناکا له گوتنی ئەو شتانهی به راستی پتویسته بیکهین.

پیاوکوژی یه کهم: که واته با هاوریمان بیت. هیشتا تۆزه تیشکیکی رۆژ به ئاسمانی
خۆرنشینه وه دیاره مسافیری درهنگ که وتوو به دهم مامزه لیدانه وه به پهله تیی
ده ته قینجی تا وه ختی خۆی بگاته مسافیرخانه. ئەوا به له ز لیمان نیزیک ده بیته وه
ئەو بابایه ی ئیمه ئاوا بۆسه مان بۆ ناو ته وه.

پیاوکوژی سیتیهم: گوتتان لیبه! دهنگی سمکۆلانی ئەسپه.

به نکوو (له دووره وه): هۆی دا زوو چرایه ک بیتن!

پیاوکوژی دووهم: راست خۆبه تی. ئەوان میوانانی دیکه که نایان له پتیرستدا بوو
هه موویان ها له نیتو کۆشکان.

پیاوکوژی یه کهم: خه ربکن ئەسپه کان نهرم ده گه رپین (تا ئاره قیان ویشک بیته وه)

پیاوکوژی سیتیهم: ئەویش وهک خه لکانی دیکه مایلیکی مایج بۆ کۆشک داده به زی و
هه تاکوو به ردهم ده روازه به پیتیان ئەم رپیه ده بری.

(به نکوو و فلیانس مه شخه ل به ده ست دینه ژووری.)

پیاوکوژی دووهم: چرا! چرا!

پیاوکوژی سیتیهم: ریک خۆبه تی.

پیاوکوژی یه کهم: خۆ ریک خه ن و دهس پت بکه ن.

به نکوو: پتده چی ئیمشه و به نیاز بی بباری.

پیاوکوژی یه کهم: با بباری.

(پیاوکوژی یه کهم هه را ده کاته سه ر مه شخه له که و ئەوانی تر ده رپینه سه ر به نکوو.)

به نکوو: ئای، خه یانه ت! هه لئ کورم، فلیانسی خۆشه ویستم، هه لئ، هه لئ! ده بی تو
تۆله م بستینی. ئای نامه ردی به کری گیراو!

(به نکوو ده مری. فلیانس ده ربا ز ده بیته.)

Third Murderer

Who did strike out the light?

First Murderer

Wast not the way?

Third Murderer

There's but one down; the son is fled.

Second Murderer

We have lost
Best half of our affair.

First Murderer

Well, let's away, and say how much is done.
Exeunt

SCENE IV.
The same. Hall in the palace.

A banquet prepared. Enter MACBETH, LADY MACBETH, ROSS, LENNOX, Lords, and Attendants

MACBETH

You know your own degrees; sit down: at first
And last the hearty welcome.

Lords

Thanks to your majesty.

MACBETH

Ourselves will mingle with society,
And play the humble host.
Our hostess keeps her state, but in best time
We will require her welcome.

LADY MACBETH

Pronounce it for me, sir, to all our friends;
For my heart speaks they are welcome.
First Murderer appears at the door

MACBETH

See, they encounter thee with their hearts' thanks.
Both sides are even: here I'll sit i' the midst:
Be large in mirth; anon we'll drink a measure
The table round.

پیاوکوژی سیتیم: ئه وه کی بوو مه شخه له که ی کوژانده وه.

پیاوکوژی یه که م: ئیستا ریگه چاره چییه؟

پیاوکوژی سیتیم: مرخه مان له وه بیان بری. به لام کوره که ی دهر باز بوو.

پیاوکوژی دووه م: نیوه ی به که لکتری ئه رکی سه رشانمان له دهس دهر چوو.

پیاوکوژی یه که م: دهبا بچین و پتی بیژین چیمان کرد و چیمان نه کرد.

دیمه نی چواره م

(هولیکی نیوکوشک.)

(ناههنگی میوانی. مه کبیس و خاتوو مه کبیس و راس و لیتاکس و گه وره پیاوان و دهستوبیوه ند دینه ژوروی.)

مه کبیس: هه موو به جیتی خو ده زانن، ئیستا تکایه دانیشن. له گه وره وه هه تا بچووک له دلّه وه خیره اتنتان عه رز ده که م.

گه وره پیاوان: گه لی سپاس، خاوه ن شکۆ.

مه کبیس: ئیمه خو مان له گه ل ئیوه داده نیشین تا خا که رایانه بیینه میواندار. به لام خاتوونی خانه خوئی له شوینی شاهانه ی خو بان ده میتنه وه و به وه ختی خو ی داوا ده که ی خیره اتنتان عه رز بکات.

خاتوو مه کبیس: گه وره م له لایه ن منه وه خیره اتن عه رزی هاو رپییانی خو بکه ن، له و سۆنگه یه وه که دلّم ده لی گه لی به خیره اتن.

(پیاوکوژی یه که م دینه به رد رگا.)

مه کبیس: باش بزانه که ئه وانیش له ته هی دلّه وه سپاسیژی تۆنه. ئه مبه ر ئه وه بری میز به رامبه ر دانیشتون. من لی ره له نیوانتاندا داده نیشم. له خواردن و رابواردن در یخ مه که ن با تا زوو جامیک شه راب به ده وری ئه م میزه دا سووریک لی بدات.

Approaching the door
There's blood on thy face.

First Murderer

'Tis Banquo's then.

MACBETH

'Tis better thee without than he within.
Is he dispatch'd?

First Murderer

My lord, his throat is cut; that I did for him.

MACBETH

Thou art the best o' the cut-throats: yet he's good
That did the like for Fleance: if thou didst it,
Thou art the nonpareil.

First Murderer

Most royal sir,
Fleance is 'scaped.

MACBETH

Then comes my fit again: I had else been perfect,
Whole as the marble, founded as the rock,
As broad and general as the casing air:
But now I am cabin'd, cribb'd, confined, bound in
To saucy doubts and fears. But Banquo's safe?

First Murderer

Ay, my good lord: safe in a ditch he bides,
With twenty trenched gashes on his head;
The least a death to nature.

MACBETH

Thanks for that:
There the grown serpent lies; the worm that's fled
Hath nature that in time will venom breed,
No teeth for the present. Get thee gone: to-morrow
We'll hear, ourselves, again.

Exit Murderer

LADY MACBETH

My royal lord,
You do not give the cheer: the feast is sold
That is not often vouch'd, while 'tis a-making,
'Tis given with welcome: to feed were best at home;
From thence the sauce to meat is ceremony;
Meeting were bare without it.

(بهره و درگاکه دهروات و به پیاوکوژده که دهلتی:)

خوتین دهموچاوی سواغ داوی.

پیاوکوژ: ئەم خوتینه خوتینی به نکووہ.

مەکیس: گەر به روخساری تۆوه بیته باشتره له وهی له ده ماری ئەو پیاوه دا بگه ریت. پتیم
بلی نه فهست چنی؟

پیاوکوژ: گۆشاوگۆش سه ریمان بری، هه لبهت له سه ر دهستی ئەمن.

مەکیس: بژی، بژی، ئەتۆ باشترین پیاوکوژی. به لام ئەو که سه ش هه ر باشه که تا ئەم
کاره ی دهره ق به فلیانسی کورپیشی کردیت. گەر تۆ ئەم کارهت کردی، ئەوه
دیسان دهیسه لینی پیاوکوژتیکه هه ره باشی.

پیاوکوژ: خاوه ن شکۆی هه ره مه زن، فلیانسی کوری له چنگن دهر بازبوو.

مەکیس: ناخ که دیسان به لا و به دی رووم تی ده که ن، [ناخ به ختی شووم] گەر وا نه با،
چه نده ریکوپیتیک و بی گریوگۆل ده بووم، ساف و لووس وه ک به ردی مه رمه ر،
قورس و قایم وه ک زه رد و ماه، ویتل و تازاد وه کو هه وا. به لام هه نووکه نیچیرم،
پی له نیو کۆت و زنجیرم، له نیو زیندانی گومان و وه م و سامی سه ره رۆدا بی
ده سه لات و یه خسیرم. خۆ له مه ر مه رگی به نکوو خاترمان جه م بی؟

پیاوکوژ: به لئ، خاوه ن شکۆی به ریز، ئیستا ئەو به دلنیایی که وتۆته چالا ویکه وه و سه ری
بیست برینی کاری هه لگرتوه که هه ر سووکترین برینی مه رگ هین و گیان
ستینه .

مەکیس: سپاس بو تۆ کاکای برا، ماری گه وه تۆ پیندرا، به لام خۆ ئەو به چکه ماره ی
دهر باز بووه، ئەگه رچی هیشتا ددانی نه هاتوه، که چی له سۆنگه ی سریشتی،
ده شی رۆژی ژه هری خۆمان پی بریژی. ئیستا برۆ تا به یانی که سه ره له نوێ قسه ی
له سه ر ده که یه وه.

(پیاوکوژده که ده چیتته ده ری.)

خاتوو مەکیس: گه وه ی خودان تاج و ته ختم، پتیکه سه رخۆشی ناگیرن. خۆ له میوانی
نان و سفره نافروشن. خیرهینانی میوان ده شی نه بریتته وه. میوانی بی خیرهینانی
میوان نابیتته میوانی. نان خواردنی ناو مالی خۆت باشتره له خواردنی ئەو
میوانیبه ی که قهت تیتیدا ده ستووری خواردنی که باب به جی نایات. میوانی بی
داب و ده ستوور بی به ری له تام و چیتته .

MACBETH

Sweet remembrancer! Now, good digestion wait on appetite,
And health on both!

LENNOX

May't please your highness sit.
The GHOST OF BANQUO enters, and sits in MACBETH's place

MACBETH

Here had we now our country's honour roof'd,
Were the graced person of our Banquo present;
Who may I rather challenge for unkindness
Than pity for mischance!

ROSS

His absence, sir, Lays blame upon his promise. Please't your highness
To grace us with your royal company.

MACBETH

The table's full.

LENNOX

Here is a place reserved, sir.

MACBETH

Where?

LENNOX

Here, my good lord. What is't that moves your highness?

MACBETH

Which of you have done this?

Lords

What, my good lord?

MACBETH

Thou canst not say I did it: never shake Thy gory locks at me.

ROSS

Gentlemen, rise: his highness is not well.

LADY MACBETH

Sit, worthy friends: my lord is often thus,
And hath been from his youth: pray you, keep seat;
The fit is momentary; upon a thought
He will again be well: if much you note him,
You shall offend him and extend his passion:
Feed, and regard him not. Are you a man?

MACBETH

Ay, and a bold one, that dare look on that

مه‌کبیتس: ئه‌ری ئه‌ی وه‌بیره‌یه‌ره‌وه‌ی قسه‌ی خو‌ش! ئه‌وه‌ی ده‌یخو‌ن نو‌شتان بی نو‌ش،

له‌سه‌ر ده‌ستی ئیشتیای زۆر و له‌شی بی وه‌ی!

لیناکس: خاوه‌ن شکۆ ناهه‌رموون لامان دانیشن؟

مه‌کبیتس: ئه‌گه‌ر به‌نکووی خو‌شه‌ویستیش لیره‌ بوایه، له‌نیو کۆری گه‌وره‌پیاوانی و‌لا‌ت‌دا

جیگای هیچ که‌س چۆل نه‌ده‌ما.

(تا‌پۆی به‌نکوو دیته‌ ژوو‌ری و ده‌چیت له‌سه‌ر جینی مه‌کبیتس داده‌نیشی.)

من ده‌خو‌ازم ئاماده‌ نه‌بوونی به‌نکوو بۆ ئه‌م کۆره‌ وه‌کو نامیهره‌بانی ئه‌و چاو لیبکه‌م، نه‌ک

وه‌ک رووداو‌یکی ناخۆش.

راس: گه‌وره‌م، دیاره‌ ئاماده‌ نه‌بوونی به‌نکوو له‌ سو‌نگه‌ی به‌جینه‌هینانی به‌لینه‌. خاوه‌ن

شکۆ داخۆ به‌هاونشینیی خۆی سه‌ره‌زیمان پی ده‌به‌خشی؟

مه‌کبیتس: جیبه‌کی چۆل بۆ دانیشن به‌دی ناکه‌م.

لیناکس: ئه‌وه‌تا ئه‌م جیبه‌ چۆله‌.

مه‌کبیتس: له‌ کوی؟ کوانی؟

لیناکس: ئه‌وه‌تان، خاوه‌ن شکۆ میهره‌بانم، بۆچ پیده‌چی په‌شو‌کاوبن؟

مه‌کبیتس: ئه‌وه‌ کاری کیهاتانه‌؟

گه‌وره‌پیاوان: کام کار گه‌وره‌م؟

مه‌کبیتس: نه‌لئی ئه‌وه‌ کاری منه‌. پۆیه‌ی خو‌یناو‌یتم بۆ مه‌جوولینه‌وه‌.

راس: برایان، تکایه‌ رابن. خاوه‌ن شکۆ ویده‌چی حاالی باش نه‌بی.

خاتوو مه‌کبیتس: تکایه‌ دانیشن هاو‌پێانی هیتا. خاوه‌ن شکۆمان گه‌لی جار ئه‌م حااله‌یان

به‌سه‌ردادی، هه‌ر له‌و رۆژانه‌وه‌ جوان و جحیل بووه‌ تا‌کو ئیستا. تکا ده‌که‌م

دانیشتن. چرکه‌یه‌ک و کو‌تایی دیت. هینده‌ی پیناچی دیسان دیته‌وه‌ سه‌رخۆ. تا

زیاتر چاوی تی‌ب‌رن زیاتر ئازاری ده‌ده‌ن و ژانی زیاتر ده‌خایه‌نی. تکایه‌

به‌خواردنه‌وه‌ خه‌ریک بن و رووتانی لی وه‌ریگێرن...

باشه‌ من به‌تۆ بیژم پیاو؟

مه‌کبیتس: به‌لئی به‌من ده‌لین پیاو‌یکی واش که‌ چاوده‌بریته‌ ئه‌و شتانه‌ی ئیلبیسیش

Which might appal the devil.

LADY MACBETH

O proper stuff!
This is the very painting of your fear:
This is the air-drawn dagger which, you said,
Led you to Duncan. O, these flaws and starts,
Impostors to true fear, would well become
A woman's story at a winter's fire,
Authorized by her grandam. Shame itself!
Why do you make such faces? When all's done,
You look but on a stool.

MACBETH

Prithee, see there! behold! look! lo!
how say you?
Why, what care I? If thou canst nod, speak too.
If charnel-houses and our graves must send
Those that we bury back, our monuments
Shall be the maws of kites.

GHOST OF BANQUO vanishes

LADY MACBETH

What, quite unmann'd in folly?

MACBETH

If I stand here, I saw him.

LADY MACBETH

Fie, for shame!

MACBETH

Blood hath been shed ere now, i' the olden time,
Ere human statute purged the gentle weal;
Ay, and since too, murders have been perform'd
Too terrible for the ear: the times have been,
That, when the brains were out, the man would die,
And there an end; but now they rise again,
With twenty mortal murders on their crowns,
And push us from our stools: this is more strange
Than such a murder is.

LADY MACBETH

My worthy lord,
Your noble friends do lack you.

ناویری چاویان تیبیری!

خاتوو مه کبیتس: نه وهی ده بلیتی همه مووی هه لیت و په لیتته! تم خه یاله زادهی دهستی ترسی تو یه. نه مه هه ر نهو خه نجه ره خه یال کرده به که پیت و ابو و هک نیگار تیک له حهوا هه لئو اسراوه و به رهو دانکه ن راتده کیشی. تم ترس و دل هه راو کانه که وینا چن ترسیکی راسته قانی بن حیکابه تی گوئی ناگردانی ژنیکن که بۆ دایه گه وره ی ده بانگی پیتته وه، و نه ویش باوه ریان پی دینی. گه لی عه یب و شووره بییه! بۆچی روخسارت سه د رهنگی پی ده گوئی؟ نیستا که هه موو شتیک بر او ته وه بۆچی وا چاوت له م کورسییه بریوه؟

مه کبیتس: تو خودا بروانه، چاولیکه، بنوره! ها! ده پیم بیژه ده لیتی چی؟ باشه من چیم دهسه لاته له کاتیکدا نه تو توانای نه وهت نییه سه رتیک بجوولنیته وه و تو زتیک قسانم بۆ بکه ی؟ گهر بریاره گوژخانه کان به خاک نه سپاردراوه کانی نامیزبان بنیره وه، بلا چینه دووی بالندان بیته گوژخانه ی نیمه؟

(تا پۆکه ده ره ویتته وه.)

خاتوو مه کبیتس: شیتی پیاو تهیتی به جاری زایه کرد.

مه کبیتس: نه گهر نه وه منم لی ره راوه ستاوم، نه وه هه ر نهوم بینی به هه رتک چاوم.

خاتوو مه کبیتس: وه برۆ چه نده شووره بییه.

مه کبیتس: جاران چیها جوگه له یان هه لته ده به ست له خویتی خه لکی بی تاوان، سالانی زوو، به ره وهی دابی ئینسانی خه سلته تی ئینسانی به خشی به رۆخی مرۆقه کان. له وی به دواش چیها شه ر و کوشتو بریان وه ری نه خست، کوشت و بری هینده سامناک ژنه فتنی بۆ گوئی تاقهت پر و کینه. رۆژ و رۆژگارانییک بوو که میتشکی مرۆقینیکیان ده پزانده، نه وه مرۆقه ده مرد و هه موو شتیک ده برایه وه. به للام هه نوکه مردوو ان گهر بیست برینی کاریش له سه ریاندا بی دیسان له گوژ راست ده بنه وه و تاوا راما نده چله کین. زیندوو بوونه وهی مردوو ان، سه یروسه مه ره تره له کوشتو بریان.

خاتوو مه کبیتس: نه ی خاوه ن شکوی به ریزم، وا ها ور پیبانی هیتز اتان جیبی ئیوه له نیبو خزیاندا چۆل ده بین.

MACBETH

I do forget.
Do not muse at me, my most worthy friends,
I have a strange infirmity, which is nothing
To those that know me. Come, love and health to all;
Then I'll sit down. Give me some wine; fill full.
I drink to the general joy o' the whole table,
And to our dear friend Banquo, whom we miss;
Would he were here! to all, and him, we thirst,
And all to all.

Lords

Our duties, and the pledge.
Re-enter GHOST OF BANQUO

MACBETH

Avaunt! and quit my sight! let the earth hide thee!
Thy bones are marrowless, thy blood is cold;
Thou hast no speculation in those eyes
Which thou dost glare with!

LADY MACBETH

Think of this, good peers,
But as a thing of custom: 'tis no other;
Only it spoils the pleasure of the time.

MACBETH

What man dare, I dare:
Approach thou like the rugged Russian bear,
The arm'd rhinoceros, or the Hyrcan tiger;
Take any shape but that, and my firm nerves
Shall never tremble: or be alive again,
And dare me to the desert with thy sword;
If trembling I inhabit then, protest me
The baby of a girl. Hence, horrible shadow!
Unreal mockery, hence!

GHOST OF BANQUO vanishes

Why, so: being gone,
I am a man again. Pray you, sit still.

مه‌کبیتس: ئای که هەر ئاگام لێ نه‌بوو. هاو‌پێیانی هه‌ره هه‌یژا، تکا ده‌که‌م سه‌رتان له من سوور نه‌مینی. ده‌سته‌وه‌یه‌خه‌ی نه‌خۆشینیکی زۆر سه‌یرم که خزم و که‌س هه‌موو لێی ئاگادارن و ده‌زانن نه‌خۆشینیکی ئه‌وتۆش نییه. ده‌ فه‌رموون ده‌ی، سه‌ری خۆش و ته‌نی ساغتان به‌نسیب بێ! ئه‌وا ئه‌منیش دانیشتم. ئا پیا‌له‌یه‌کی سه‌رپێژم بده‌نه ده‌ست. به‌خۆشیی ئه‌وه‌ی لێ‌ره‌یه و به‌خۆشیی هه‌قالی ئازیزیشمان به‌نکوو که هه‌نووک له‌ لێ‌ره نییه و جیتی سه‌وزبیت.

(تا‌پۆکه ده‌گه‌رینه‌وه.)

ده‌خۆینه‌وه به‌خۆشیی ئێ‌وه و هه‌مووان، با بخۆینه‌وه هه‌موو به‌خۆشیی یه‌کتر.

گه‌وره پیا‌وان: گو‌ی له‌ مستی خاوه‌ن شکۆین. به‌نۆشی گیانتان بێ به‌نۆش.

مه‌کبیتس: برۆ، برۆ! له‌ به‌رچاوم لا‌چۆ و برۆ! ده‌با خاک بتشاریته‌وه! ئی‌سکت پروکه و خۆیت سارده، چاوانی ده‌رپه‌ریوشت به‌تال‌ن له‌هه‌ر مانایه‌ک.

خاتوو مه‌کبیتس: هاو‌پێیانی خۆشه‌ویستم، پیتان وا نه‌بێ ئه‌مانه شتیکی سه‌یر و سه‌مه‌ره و نا‌ئاساین، نا، هه‌یج نین، ئه‌وه‌نده نه‌بێ را‌بواردنی ئه‌مشۆمانی تیکدا‌وه.

مه‌کبیتس: جه‌نگا‌وه‌ر له‌ من دل‌ت‌ر به‌دی ناکه‌ی، وه‌ره پێش‌ی وه‌کو ورچی زه‌به‌لاحی ئه‌سه‌له‌ رووسی، وه‌کو به‌رازی زری‌پۆش، وه‌کو به‌وری هه‌یرکانیا* (hyrcan)، له‌هه‌ر به‌رگیکدا ده‌خوازی لێم وه‌ره پێش جگه‌ له‌مه. دل‌م هه‌رگیز به‌م شتانه دا‌ناخوری. ده‌نا دیسان زیندوو به‌وه و له‌ بیابانیکی کاک‌ی به‌کاکیدا به‌شیرت وه‌ره بۆ جه‌نگم. گه‌ر به‌حال دل‌م دا‌خو‌ریا، پێم مه‌ل‌ی مه‌رد و بی‌ژه پا‌له‌وان فس فس. لا‌چۆ سی‌به‌ری سامناک! لێم دوورکه‌وه.

(تا‌پۆکه ده‌رپه‌وین‌ه‌وه.)

چه‌نده خۆشه هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی لێ‌ره پروات دیسان ده‌به‌وه به‌ئینسان. تکاتان لێ‌ده‌که‌م جار‌ی هه‌ردانی‌ش.

(*) ئه‌م وشه‌یه له‌ وشه‌ی یۆنانی hyrcania وه‌رگیراوه به‌مانای ولاتی گۆرگانه (مازنده‌ران) له‌ که‌نار زه‌ریای خه‌زه‌ر که به‌وری به‌ناوبانگی بووه و له‌ زمانی فارسیدا "به‌وری مازنده‌ران" ده‌سته‌واژه‌یه‌کی باوه.

LADY MACBETH

You have displaced the mirth, broke the good meeting,
With most admired disorder.

MACBETH

Can such things be, And overcome us like a summer's cloud,
Without our special wonder? You make me strange
Even to the disposition that I owe,
When now I think you can behold such sights,
And keep the natural ruby of your cheeks,
When mine is blanched with fear.

ROSS

What sights, my lord?

LADY MACBETH

I pray you, speak not; he grows worse and worse;
Question enrages him. At once, good night:
Stand not upon the order of your going, But go at once.

LENNOX

Good night; and better health Attend his majesty!

LADY MACBETH

A kind good night to all!
Exeunt all but MACBETH and LADY MACBETH

MACBETH

It will have blood; they say, blood will have blood:
Stones have been known to move and trees to speak;
Augurs and understood relations have
By magot-pies and choughs and rooks brought forth
The secret'st man of blood. What is the night?

LADY MACBETH

Almost at odds with morning, which is which.

MACBETH

How say'st thou, that Macduff denies his person At our great bidding?

LADY MACBETH

Did you send to him, sir?

MACBETH

I hear it by the way; but I will send:
There's not a one of them but in his house
I keep a servant fee'd. I will to-morrow,
And betimes I will, to the weird sisters:

خاتوو مه کبیتس: خویشیمانان زایه کرد و ئەم دیداره خوێشمان له سۆنگهی هات و هاوار و بگره و بهردهی تۆ لێ بوو به هیج.

مه کبیتس: چۆن دهبی شتی وا ههبن ههر وهکو ههوری هاوینان له کتویرپین و ئاسمانی گیانمان داپۆشن و نوقمی سهرسوورمانی نهکات؟ سهرسوورماوم له حالی ئیوهمانان و له حالی خۆم که له سۆنگهی دیتنی دیمه نیککی وا چۆن له ترسان رهنگ بهروومهوه نهماوه، کهچی ئیوه کولمه تان نهوهنده سووره ههر دهلیبی خوینی تیزاوه.

راس: خاوهن شکۆ، کامه دیمه ن؟

خاتوو مه کبیتس: خوداتان لێ دینمه تکا شتیک مه لێن حالی پیتی په شوکاوتر بێ، هه نووکه پرسیار قه لێس و توورهی دهکات. دهیجا، شه وخۆش، چاوه پیتی به جیهیتانی دابی مالاوایی مه بن، هه تا درهنگ نه بووه پرۆن.

لیناکس: شهوتان خوێش بێ، هیوادارین خاوهن شکۆ چاک بینهوه.

خاتوو مه کبیتس: شهویکی خوێش بۆ گشت لاتان.

(گهوره پیاوان و دهستوپیوه نه دهچنه دهری.)

مه کبیتس: خوینی دهوی. ده لێن خوین ههر خوینی دهوی. ده لێن گۆیا بهرد له جیگای خۆی جوولاه و درهخت زمانی گهراوه و نهوانهی فال دهگرهوه له سۆنگهی فرینی قاژ و قاژی و قشقه رهکان نهیینی و رازی پیاویکی خوینرتیزبان له ههرا داوه. چه نه به تلی شهو تیه پیه ریوه؟

خاتوو مه کبیتس: جهنگی شه و پیکدادانی شه و سپیدهی بهیانه، به جوړیک که ههر نازانی کامیان نییه و کامه یانه.

مه کبیتس: له وهی مه کداف خۆی پاراستوه بیته میوانی کۆری مه زمان چی تیده گهی؟

خاتوو مه کبیتس: داخۆ گه وره م که سیکی وات به دووی مه کدافدا نار دووه تا به پی و شوینی ئەم ههواله وه به چی؟

مه کبیتس: ههوالیکم ههر پی دهگات لیره و لهوی. ده بی که سیکیشی به دوودا بنیرم. بۆ مال به مالی هه موویان سیخوړیکم هه نار دووه. سهی ده بی سه ریک له خوشکانی جادووباز هه لێنم،

دهمدهماني بهره بهيان، دهشي زیترم پي بیژن، چونکی من چیترا ناخوازم له خراپترین ریگهوه خراپترین باس و خواسان بیسمهوه. له همبهر خواستهکاندا، نهوهی لهمپهړ و بهرسته دهشي لاجن. وا روحي خوم له زتی خوینا هه لکیشاوه که پاشگهز بوونم هیندهی بهرهو پیش چوونم توانایی نهستین و تاقهت پروو کینه. ههواي سهیرم لهسهردابه که بی سی و دوو لیکردن دهشي بگه نه دهستم و دهسبه جی بیانخه مه گهر.

خاتوو مه کبیس: نهوهی نیستا نیته و پیوستت پییه تی هه وینی ناسووده بی گیان، توژیک خه وه.

مه کبیس: وهره با بچین بخه وین. سامی سهیر و ترسی وه هم خولقینی من سام و ترسی نهو پیاهو بی نه زمونه به که ده بی ئه رکی نه زمونیکی نهستم بخریته نهستی. له راستیدا نیمه هیشتا تازه کارین.

(دهچنه ده ری.)

دیمه نی پینجه م

(درکه لان. گرمه ی هه وره ترشيقه دی. سی خوشکه جادوو بازه که دینه ژووری بو دیداری هیکات [خیوی هه رمان])

جادو بازی په که م:

نه ری نه وه چیه هیکات؟ ویده چن تووره و توسن بی.

هیکات:

نه ری نابی رقم هه سستی له داخی تو، به دی به دکار؟ نه تو دیوی دزیوی نارسه ن، بی ئا پرووی لاسار به بی من چی نهیینی مه رگه بو مه کبیس دهرکینی به سه و دایه کی وا سوودیکي باشی لی وه دهس دینی نه دی کوانی به شی خیوی خودایان خیوی هه رمانت؟ بلتی چی بی به شی سه رده سته بی جادوو گه رانی ژیر و لیزانته؟ نه وه کی شانده ری ریگه ی هونه ر، ری بازی مه زنی بی؟ له کاتی کدا به جادوو دهس به کاری گیان ستینی بی

More shall they speak; for now I am bent to know,
By the worst means, the worst. For mine own good,
All causes shall give way: I am in blood
Stepp'd in so far that, should I wade no more,
Returning were as tedious as go o'er:
Strange things I have in head, that will to hand;
Which must be acted ere they may be scann'd.

LADY MACBETH

You lack the season of all natures, sleep.

MACBETH

Come, we'll to sleep. My strange and self-abuse
Is the initiate fear that wants hard use:
We are yet but young in deed.

Exeunt

SCENE V. A Heath.

Thunder. Enter the three Witches meeting HECATE

First Witch

Why, how now, Hecate! you look angrily.

HECATE

Have I not reason, beldams as you are,
Saucy and overbold? How did you dare
To trade and traffic with Macbeth
In riddles and affairs of death;
And I, the mistress of your charms,
The close contriver of all harms,
Was never call'd to bear my part,
Or show the glory of our art?

And, which is worse, all you have done
Hath been but for a wayward son,
Spiteful and wrathful, who, as others do,
Loves for his own ends, not for you.
But make amends now: get you gone,
And at the pit of Acheron
Meet me i' the morning: thither he
Will come to know his destiny:
Your vessels and your spells provide,
Your charms and every thing beside.
I am for the air; this night I'll spend
Unto a dismal and a fatal end:
Great business must be wrought ere noon:
Upon the corner of the moon
There hangs a vaporous drop profound;
I'll catch it ere it come to ground:
And that distill'd by magic sleights
Shall raise such artificial sprites
As by the strength of their illusion
Shall draw him on to his confusion:
He shall spurn fate, scorn death, and bear
He hopes 'bove wisdom, grace and fear:
And you all know, security
Is mortals' chiefest enemy.

ئەو ھى ناخۆشە پىم و بىگومان عەينى ژەھر تالە
كەوا سەرتان بەكاروبارى ئەو نامەردەوہ قالە
وہكو خەلكانى دىكە خو بەزلان و لەخۆيايى
كە ھەر قازانجى خۆى زۆر پىن گرینگە و پىي دەكا شايى
دەسا ئىستا برۆن و تا زووه چۆلى بكن ئىرە
ھەنووكە كاتى كاروبارە وەختى دىكە زۆر دىرە
لە كن جۆى دۆزەخستان^(*)، و بەيان ئەو كاتە خۆر ھەلدى
لە بۆ دیدارى من مەكبىس ھەمىسان ھەر بەلەز ھەلدى
ھەتا بىت و بپرسى چارەنووسى نادىارى خو
لە بۆيە چى بكن ئىوہش نزا و ئەسپابى كارى خو
ئەوہ ئىمشۆ ئەمن رىم دوورە، مەنزل تەشقى ئاسمانم
كە وا ئەركىكى شووم و مەرگ ھىن كەوتۆتە سەرشانم
ئەوہند كارىكى سەر سوورھىن و سەيرە وەسفى ناگونجى
دەبى پىش نىوہرۆ كۆتايى پى بىنم لە ھەر جى بى
تەنۆكىكە ھەمووى ئەفسوون بەسووچى مانگە ئاوتزان
كە پىويستە وە چنگى خەم ھەتا نەرژى لەسەر عەرزان
بەجادوو سىحرى واى لىكەم لە ژىن مەرگى تەمەننا بى
بەھىزى وەھمى ئەو سىحرە دەررونى گشتى پووكا بى
لە مەرگ و چارەنووسى ژىن بەچاوى سووك بروانى
فرپى دا عەقل و ترس و ھەست و خوستى بەرزى ئىنسانى
ئەوہى دۆزەنتىرىنى دۆزەننى جۆرى ئىنسانە
دەزانن، خەونى ئارامى و خەياللى ژىنى بى ژانە

(*) the pit of Acheron، مەبەست دۆزەخە. ئاچرۆن چەمىكە بەدۆزەخدا تىدەپەرى و كەس ناتوانى

دووجارى پىدا پروات.

(دهنگی سترانیک له ناوهوه: هه‌لزنه، هه‌لزنه، ...)

تماشا! وا په‌ریلانم له‌سه‌ر ئه‌و هه‌وره وه‌ستاوه
به‌سترانی ده‌بیژنی ژۆر له‌میژه چاوه‌ریم ماوه
(ده‌چنه ده‌ری.)

Music and a song within: 'Come away, come away,' & c
Hark! I am call'd; my little spirit, see,
Sits in a foggy cloud, and stays for me.
Exit

First Witch

Come, let's make haste; she'll soon be back again.
Exeunt

SCENE VI. Forres. The palace.

Enter LENNOX and another Lord

LENNOX

My former speeches have but hit your thoughts,
Which can interpret further: only, I say,
Things have been strangely borne. The
gracious Duncan
Was pitied of Macbeth: marry, he was dead:
And the right-valiant Banquo walk'd too late;
Whom, you may say, if't please you, Fleance kill'd,
For Fleance fled: men must not walk too late.
Who cannot want the thought how monstrous
It was for Malcolm and for Donalbain
To kill their gracious father? damned fact!
How it did grieve Macbeth! did he not straight
In pious rage the two delinquents tear,
That were the slaves of drink and thralls of sleep?
Was not that nobly done? Ay, and wisely too;
For 'twould have anger'd any heart alive

جادووبازی یه‌که‌م: ده‌با زوو که‌ین، ده‌با زوو که‌ین، هینده‌ی پی ناچی دیته‌وه.
(ده‌چنه ده‌ری.)

دی‌ه‌نی شه‌شه‌م

(شوئینیکی ئیسکا‌تله‌ند.)

(لیناکس و یه‌کیکی تر له‌گه‌وره پیاوان دینه ژووری.)

لیناکس: گوته‌کانی پیشینی من له‌گه‌ل بیر و هزری ئیوه ریک پیکه‌وه ده‌گونجین و
له‌وانه‌شه سنووری بۆچوونی ئیوه فراوانتر بکاته‌وه. من چ نالیم جگه له‌وه‌ی دیاره
شتی سه‌یر سه‌یر و سه‌رسوور هینهر روویانداوه. مه‌کبیس بۆ دانکه‌نی به‌ریز و
خۆشه‌ویست شین ده‌گیڕی و شیوه‌ن ده‌کا، سه‌د مه‌خابن که ئه‌و گیانی
ئه‌سپاردوه. (*) ئه‌دی به‌نکوو مه‌ردی به‌راستی دلیر و پیاوی بویر که تا شه‌و
دره‌نگانی له‌گه‌ران بووه. گه‌ر دل‌یشتان پیوه‌یه‌تی ئه‌وه بۆتان هه‌یه بلین فلیانسی
کوپی کوشتی. له‌بۆچی؟ چونکه فلیانس رای کردوه. ئه‌م راستیه‌ش کوانی
حاشا هه‌لده‌گری که مه‌لکوولم و دانلبین چه‌نده کاریکی سامناکیان کردوه که ئه‌و
باوکه نازداری خۆیان کوشتوه؟ غه‌ززه‌بی خوا بتانگری! مه‌کبیس له‌سوپی
مه‌رگی چ گه‌رمه شینیکی گیپرا! مه‌گین هه‌ر ئه‌و نه‌بوو که‌وا تووره‌بی و رق غیره‌تی
هینایه جۆش و ئه‌و دوو نامه‌رده روو ره‌شه‌ی که‌وا عه‌بدی عاره‌ق و خوماری
خه‌ویوون به‌شیری ئه‌نجن ئه‌نجن کرد؟ کاری چ جوامیرانه بوو! به‌لن، به‌لام ژیرانه و
عاقلا‌نه‌ش بوو! چونکی کامه دلی زیندوو له‌رقان نه‌ده‌هاته کول گه‌ریستبای ئه‌م

(*) سه‌رنجی خوینهر راده‌کیشم بۆ ئه‌و شیوه لیدوانه ته‌وساوییه‌ی لیناکس له‌مه‌ر مه‌کبیس که له‌دوو
تویی رسته‌کانیدا خۆی هه‌شار داوه. -وه‌رگیپ-

To hear the men deny't. So that, I say,
 He has borne all things well: and I do think
 That had he Duncan's sons under his key--
 As, an't please heaven, he shall not--they should find
 What 'twere to kill a father; so should Fleance.
 But, peace! for from broad words and 'cause he fail'd
 His presence at the tyrant's feast, I hear
 Macduff lives in disgrace: sir, can you tell
 Where he bestows himself?

Lord

The son of Duncan,
 From whom this tyrant holds the due of birth
 Lives in the English court, and is received
 Of the most pious Edward with such grace
 That the malevolence of fortune nothing
 Takes from his high respect: thither Macduff
 Is gone to pray the holy king, upon his aid
 To wake Northumberland and warlike Siward:
 That, by the help of these--with Him above
 To ratify the work--we may again
 Give to our tables meat, sleep to our nights,
 Free from our feasts and banquets bloody knives,
 Do faithful homage and receive free honours:
 All which we pine for now: and this report
 Hath so exasperate the king that he
 Prepares for some attempt of war.

LENNOX

Sent he to Macduff?

Lord

He did: and with an absolute 'Sir, not I,'
 The cloudy messenger turns me his back,
 And hums, as who should say 'You'll rue the time
 That clogs me with this answer.'

LENNOX

And that well might
 Advise him to a caution, to hold what distance
 His wisdom can provide. Some holy angel

پیاوانه حاشا له و کاره یان ده کهن؟ بویه ده لیم، نه وهی نه و کردوونی هم موو
 ریکو پیک و باش و به جین. پیشم وایه گهر کورانی دانکهن ده که وتنه چنگی وی
 - که خوا نه کا شتی وای، تیی ده که یانندن باوک کوشتن یانی چی، وهک چوئن له
 فلیانسی گه یاندا! با واز له م قسانه بینین. نه ری ده لیم گویا مه کدافیش له
 سوژنگه ی قسه ی رهق و تاماده نه بوونی له به زمی میوانیی نه و زالمه پیس رقی
 لی هه لگپراوه. نیوهی به ریز پیده زانن په نای بو کام لا بردووه؟

گه وره پیاو: کوری دانکهن، که نه م زالمه مافی میراتی باوکی لی خواردووه، له دهر یاری
 نینگلیسه و واییدواری (*) خاوه ن باوه ر و خوداناس هیند به نامیتزکی پر
 به زهیی به ره و پیری چوه که خراپه خوازی به ختیش بایی مسقالتیک له شان و
 شکوی وی که نه کردووه. مه کدافیش هه ر پیکای نه وی گرتوته بهر تا له و پاشا
 پیروژه نه وه بخوازی که سیواری جهنگاوه و نور تمبه رله ند (northumber land)
 بو یارمه تی نه و بنیری تا له سه ر دهستی نه وان و به پشتیوانی خوی مه زن کاریک
 بکه ن که وای دیسان خوانی ره نگین بو مالان و خوی شیرین بو چاوان بگه رینه وه،
 چیتتر چه قوی خوتناوی له سه ر سفره کاغان نه میتن، که نه گهر سه ر ده که یینه
 به رده بازی رپی فیداکاری با بی رووبینی و ریا بی، گه ریش سه رفیازی به رگیکه
 به به ژمنانی دهرن با به نازادی و ره وای بی. نه م ده سکه وتانه ن هه نو که ناخیان بو
 هه لده کیشین و مه خابنیان بو ده بیتین. نه م هه واله شای و اسپرزه کردووه که
 بریاری شه ر و پیکدادانی داوه.

لیناکس: که سیکه به دواي مه کدافدا هه ناردووه؟

گه وره پیاو: به لی، کاتیک راسپارده نه م وه لامه ی بو یه که مجار و دوايين جار لی بیسی
 که: «نا، نا، من نه و پیاوه نیم!» نیوچاوانی تیکده نی و له به ر خویه وه بو له ی
 دیت. وه کو بلیی به خوی ده لی: «روژیک دیت و له م نا، نا-یه ت پیس په ژیوان
 ده بیتته وه.»

لیناکس: سه د خوزگه نه م تامارزه یه سووکه ترسیکی خستبایه دلپه وه و نه ونده ی عه قلی پی
 ده شکي خوی له و زالمه ببویری. بریا فریشته ی رهمه تی خودای مه زن به ره و دهر یاری

(*) Edward، پاشای نینگلیستان (۱۰۴۲ - ۱۰۶۶)

Fly to the court of England and unfold
His message ere he come, that a swift blessing
May soon return to this our suffering country
Under a hand accursed!

Lord

I'll send my prayers with him.

Exeunt

ٺينگليس ٻالَ بگريٽ و په يغمي وي بهر له گه يشتنى بگه به نيٽه جي تا ٺم
نيشتمان به لا ليدراره كه ٺه سيري چنگي ٺه هر به نه هيٺدهي پي نه چي سه رله نو
به خته وهري و ٺاسووده يي بگريٽه وه ٺاميٽي خو.

گوره پياو: ٺه وه دوعاي خيري خومي ده نيٽه ري.

(ده چنه ده ري.)

ACT IV

پهردہی چوارہم

SCENE I.
A cavern. In the middle, a boiling cauldron.

Thunder. Enter the three Witches

First Witch

Thrice the brinded cat hath mew'd.

Second Witch

Thrice and once the hedge-pig whined.

Third Witch

Harpier cries 'Tis time, 'tis time.

First Witch

Round about the cauldron go;
In the poison'd entrails throw.
Toad, that under cold stone
Days and nights has thirty-one
Swelter'd venom sleeping got,
Boil thou first i' the charmed pot.

ALL

Double, double toil and trouble;
Fire burn, and cauldron bubble.

Second Witch

Fillet of a fenny snake,
In the cauldron boil and bake;
Eye of newt and toe of frog,

دیمه نی یه که م

(ئەشکەوتییکی تاریک. مەنجه‌لێکی پر له ئاوی کولاتوو له نیوه‌راستی ئەشکەوتە که.)

(گرمه‌ی هه‌وره‌ تریشقه. سه‌ی خوشکه جادوو‌باز که دینه ژووری.)

جادوو‌بازی یه که م: وا پشیلە‌ی خوللی‌رکاو‌ی سه‌ی جاران نالە نالی کرد.

جادوو‌بازی دووهم: ژیشکیش سه‌ی جاران و جارێک.

جادوو‌بازی سێهه‌م: دێوزمه‌ دهنه‌رینی: ده‌سا وه‌ختیتی، وه‌ختیتی.

جادوو‌بازی یه که م:

له ده‌ور ئەم مەنجه‌له‌ کۆبینه‌وه‌ زوو
هه‌تا ژه‌هری له‌ بۆ تیکه‌ین به‌ جادوو
ئه‌ری ئه‌ی بۆق! که‌ وا مانگیکه‌ خه‌وتوو
له‌ ژێر ئه‌و تاته‌ به‌رده‌ سارده‌ که‌وتوو
وه‌ره‌ خوینت که‌ ژه‌هریکه‌ کوشنده
بکه‌ نیو مەنجه‌لی ئه‌فسوونی به‌نده

هه‌موویان پیکه‌وه‌:

ده‌با دووه‌ینه‌ به‌ی ده‌ردی نه‌بار و ژانی بیژوو!

ده‌با گر بگری ئاگر، بیته‌ کول ئەم مەنجه‌له‌ زوو!

(مەنجه‌له‌ که‌ لیک ده‌ده‌ن)

جادوو‌بازی دووهم:

زمانی مار و هیلکه‌ی پیسی سبیسارک

له‌ تیکی لاقی قازوو، قامکی قه‌پۆق

به شينگی سينگی ميرووله و له بالی چکچه کی نه ختتیک
هه نتيکی چنگی که متيار و که ميک گوشتی زمانی سهگ
دهبا بکولتی، وه کو چيشتی مجبوري دوزهخی لی دی
بهئه فسوونی دهبيتته زههري گیانی دوزمنی لاری.

هه موویان پیکه وه:

دهبا دوو هینده بی دهردی نه یار و ژانی بییژوو!
دهبا گر بگری ئاگر بیتته کول ئه م مه نجه له زوو!

جادوویازی ستيه م:

زمانی نه ژديها و دانی گورگان

له خاکی مه رقه دی شينخی هه موو جادوو گهران مشتی

گه روویه کی پراوی کووسه بیی خوینرپیژ و پيشه ی شه و که ران و جه رگی جووی کافر

که می زاراوی بز و تاقه توژتیکیش زمانی سهگ

له تتيکی لووتی تورک و لپوی تاتار

که می سه رپه نجه بیی زاروکه زو لتي

که تهرمی تووړ هه لدرابیتته دو لتي

دهشی توژتیکي رپخو له ی بهور پيی زیاد بگری تا

ئه وه ی ئه فسوونه هه بیی مه نجه لی ئيمه له سه ر دونیا

هه موویان پیکه وه: دهبا دوو هینده بیی دهردی نه یار و ژانی بییژوو!

دهبا گر بگری ئاگر، بیتته کول ئه م مه نجه له زوو!

(مه نجه له که لتيک ده ده ن.)

جادوویازی دوو ه م:

هه نووکه بو ئه وه ی سارد بیته وه مه عجوننی ئيمه

دهشی تیکه له به خوینی عه نته ری که ی شيله بیی ئه فسوونی ئيمه

(هتيکات و سی جادوویازی دیکه دینه ژووری.)

هتيکات:

هه زاران جار بژی بو ئيه گیانه

Wool of bat and tongue of dog,
Adder's fork and blind-worm's sting,
Lizard's leg and owlet's wing,
For a charm of powerful trouble,
Like a hell-broth boil and bubble.

ALL

Double, double toil and trouble;
Fire burn and cauldron bubble.

Third Witch

Scale of dragon, tooth of wolf,
Witches' mummy, maw and gulf
Of the ravin'd salt-sea shark,
Root of hemlock digg'd i' the dark,
Liver of blaspheming Jew,
Gall of goat, and slips of yew
Silver'd in the moon's eclipse,
Nose of Turk and Tartar's lips,
Finger of birth-strangled babe
Ditch-deliver'd by a drab,
Make the gruel thick and slab:
Add thereto a tiger's chaudron,
For the ingredients of our cauldron.

ALL

Double, double toil and trouble;
Fire burn and cauldron bubble.

Second Witch

Cool it with a baboon's blood,
Then the charm is firm and good.

Enter HECATE to the other three Witches

HECATE

O well done! I commend your pains;

له زیدی جادوواندا (*) که یخودانه
بژی بۆ مه نجه ل و نه فسوونی دهستوو
نهوهی به شداره تییدا شادمانه
وه کو جن و په ری کۆگا به ستن
گه ری شایی بگپن لیره کانه
نهوهی نه فسوونه با ئاماده بکری
که ئه رکی جادووان گه وره و گرانه

(ساز و سترانی «رۆحه ره شه کان». هیکات و سی جادووباز که دیکه ده چنه ده ری.)
جادووبازی دووهم:

به ژان و ئیشی نه نگوستم ده زانم دی به ره و ئیره
نهوهی رۆحی ره شه و گیانی به زووخواهی ژهر تیره
(له درگا ده در ری.)

برۆ درگا بخه سه ر گازه ره ی پشت
له هه رکه س و له درگیان ده دا مشت
(مه کبیس دپته ژوو ری.)

مه کبیس: ئه ری ئه ی پیریژنانی سیاتاله ی (***) نیو دلئ شه و، به دزی خه ریکه چینه ؟
هه موویان پتکه وه: کاریکه هیشتا ناو و ناتوره به به ژنی نه براره .

مه کبیس: سویندوو ده ده م به و ئه رکه ی له ستوتان دایه و من چ له رازی تیناگه م به رسقی
ئه م پرسیاره م بده نه وه: گریمان هه رچی با-یه ریکیان بخه ن و بۆ جه نگی کلپساکان
ره وانه ی مه یدانی شه ریان که ن، گریمان پیتی ده ریاکان به به ک دادن، هه تا چی
هه یه له پایۆری دنبایه هه لیلووشن، گریمان نه وه ی دره خته له ریشه وه هه لیکه نن،
نه وه ی کیلگه ی گه نگی کاله بیانخه ن و گریمان نه وه ی قه لایه به سه ر یاساوه کانیدا
برووخیئن، گریمان هه رچی تالار و کۆشک و قووچه تیک برمیئن، گریمان گه نجینه ی
تۆوی ته بیعه ت وا به راوه ژوو بکه نه وه که تیاچوون و ویرانی خو ی هاواری بگاته

* "جادوو" لیره دا به مانای "جادووبازه" وه ک له م شیعه ری نالی-یشدا

ره قیب و مودده عی فیتنه و عیلاقه ی چاوی جادووتن
له گۆشه ی گۆشه واره ت ناییبی هاووت و مارووتن

(***) به هه ردوو مانای: ره شتاله و به دبه خت.

And every one shall share i' the gains;
And now about the cauldron sing,
Live elves and fairies in a ring,
Enchanting all that you put in.

*Music and a song: 'Black spirits,' & c
HECATE retires*

Second Witch

By the pricking of my thumbs,
Something wicked this way comes.
Open, locks,
Whoever knocks!

Enter MACBETH

MACBETH

How now, you secret, black, and midnight hags!
What is't you do?

ALL

A deed without a name.

MACBETH

I conjure you, by that which you profess,
Howe'er you come to know it, answer me:
Though you untie the winds and let them fight
Against the churches; though the yesty waves
Confound and swallow navigation up;
Though bladed corn be lodged and trees blown down;
Though castles topple on their warders' heads;
Though palaces and pyramids do slope
Their heads to their foundations; though the treasure
Of nature's germens tumble all together,

Even till destruction sicken; answer me To what I ask you.

First Witch

Speak.

Second Witch

Demand.

Third Witch

We'll answer.

First Witch

Say, if thou'dst rather hear it from our mouths,
Or from our masters?

MACBETH

Call 'em; let me see 'em.

First Witch

Pour in sow's blood, that hath eaten
Her nine farrow; grease that's sweaten
From the murderer's gibbet throw Into the flame.

ALL

Come, high or low; Thyself and office deftly show!
Thunder. First Apparition: an armed Head

MACBETH

Tell me, thou unknown power,--

First Witch

He knows thy thought: Hear his speech, but say thou nought.

First Apparition

Macbeth! Macbeth! Macbeth! beware Macduff;
Beware the thane of Fife. Dismiss me. Enough. *Descends*

MACBETH

Whate'er thou art, for thy good caution, thanks;
Thou hast harp'd my fear aright: but one word more,--

First Witch

He will not be commanded: here's another,
More potent than the first.

Thunder. Second Apparition: A bloody Child

Second Apparition

Macbeth! Macbeth! Macbeth!

MACBETH

Had I three ears, I'd hear thee.

Second Apparition

Be bloody, bold, and resolute; laugh to scorn

تەشقی ئاسمان، باکم نییە، بەرسقی ئەم پرسیارەم بەدەنەوہ:

جادووبازی یەكەم: بیژە چیبیە.

جادووبازی دووہم: لین بپرسە.

جادووبازی سێیەم: بی وەلام نامیتیتەوہ.

جادووبازی یەكەم: دەتەوی لە زمان ئیمە بەرسقت بیسیتەوہ یان لە زمان مامۆستامان؟

مەكبیس: گازی بکەن تا چاویکم پیتی بکەوی؟

جادووبازی یەكەم: خوینی مالمۆسیک برێژە کە نو تۆلە ی خۆی خواردووہ و پاشان لەگەڵ

ماجوومی داری سیدارە ی پیاوکوژان ئاویتە ی بکە و تووری هەلەدە بو نیو ناگر.

هەموویان پێکەوہ: لە نزمايیت، لە بەرزايیت، وەرە و بنوینە بو ئیمە شارەزايیت.

(گرمە ی هەورە تریشقە. یەكەم یان تا پۆ. کەلەسەریکی کلاوی شەر لەسەر.)

مەكبیس: پیم بیژە ئە ی هیزی نامۆ...

جادووبازی یەكەم: ئە و دەزانی لە میشتکتدا چ بیریک پۆنگ دەخواتەوہ. گوئی بو قسەکانی

شل کە و چیتەر زمانت نەگەرئ.

تا پۆ یەكەم: مەكبیس! مەكبیس! مەكبیس! مەكبیس! مەكبیس! مەكبیس! مەكبیس! مەكبیس! مەكبیس! مەكبیس!

سپاسالاری فایف. بەرم دەن و ئیتەر بەسە.

(بەزەویدا رۆ دەچی.)

مەكبیس: هەر چیبیەک هە ی سپاسبیژی تۆمە، وشیارت کردمەوہ: تۆ ریک و راست

پەنجەت لەسەر خالی مەترسیدار -دانا- بەلام تکا دەکەم قسە یەکی تریش -

جادووبازی یەكەم: ئەو گوئی لە مستی فەرمانی هیچ کەس نییە. بەلام ئەمە یەکیکی تر،

بەتواناتر و زاناتر لەوی دیکە.

(گرمە ی هەورە تریشقە. دووہم تا پۆ. منالیک ی سەر و گوئیلاک خویناوی.)

تا پۆ دووہم: مەكبیس! مەكبیس! مەكبیس! مەكبیس! مەكبیس!

مەكبیس: گەر سی گویم پێوہ بوونایە، من زۆر باشتر گویم شل دەکرد لە بو ئەم دەنگ و

سەدایە.

تا پۆ دووہم: مەكبیس و نەترس و وەر بەرز بە: گالتە بەدەسەلاتی مەكبیس بکە، چونکی

The power of man, for none of woman born
Shall harm Macbeth.

Descends

MACBETH

Then live, Macduff: what need I fear of thee?
But yet I'll make assurance double sure,
And take a bond of fate: thou shalt not live;
That I may tell pale-hearted fear it lies,
And sleep in spite of thunder.

Thunder. Third Apparition: a Child crowned, with a tree in his hand

What is this

That rises like the issue of a king,
And wears upon his baby-brow the round
And top of sovereignty?

ALL

Listen, but speak not to't.

Third Apparition

Be lion-mettled, proud; and take no care
Who chafes, who frets, or where conspirers are:
Macbeth shall never vanquish'd be until
Great Birnam wood to high Dunsinane hill
Shall come against him.

Descends

MACBETH

That will never be
Who can impress the forest, bid the tree
Unfix his earth-bound root? Sweet bodements! good!
Rebellion's head, rise never till the wood
Of Birnam rise, and our high-placed Macbeth
Shall live the lease of nature, pay his breath
To time and mortal custom. Yet my heart
Throbs to know one thing: tell me, if your art
Can tell so much: shall Banquo's issue ever

کهس نییه له پزدانی دایکی کهوتبیته خوار بوی هه بیت سه ریپه نجهی مه کبیس
چییه برینداری بکات.

(به زه ویدا رۆ ده چیت.)

مه کبیس: که وایه تو مه مره مه کداف، بۆچ ده بی له تو بترسم؟ به لام هیشتاکه ده خوام
دلنیاییم دلنیاتر بکه مه وه و به لگه یه ک له چنگی چاره نووس ده رینم. تو زیتتر
له وهنده نازیت تا بیت و من به ترسی ترسه نوک بیژم که درۆم له گه لدا ده کات.
شهرته وام لی بی به گرمه ی هه وره تریشقه شه و له چاوم نه زری.

(گرمه ی هه وره تریشقه. سییه م تا پۆ. مندالیک، تاجیکی له سه ر ناوه و لقه داریکی

به ده سته وه یه.)

ئه مه چییه وه ک شازاده ده رده که وئ و تاجی شاهی و ده سه لاتی له سه ر ناوه؟

هه موویان پیکه وه: گوئی بۆ شل که، به لام قسه ی له گه ل مه که و پرۆ دواوه.

تا پۆی سییه م: بویر به بویر، هه ر وه ک شیر، مل دامه خه و گوئی مه ده ئه وه ی چ که سی
ده تره نجینئ و کئ خوی له تو ده تورینئ و باکت نه بی به وه ی ئاخو لیره و له وئ
کو ده بنه وه هه تا ته ختت سه ره ونخوون بکه نه وه. مه کبیس ئه و پیا وه یه شکستی
ناهینئ، مه گین ئه و رۆژه ی جه نگه لی گه وره ی بییرنام (birnam) له گردی
دانسیینه وه (dunsinane) رووه و ئه و به له ز رابکات.

(به زه ویدا رۆ ده چیت.)

مه کبیس: که هه رگیز ئه مه روو نادات. کئ ده توانئ جه نگه ل ده سته مو بکات و فه رمان بۆ
دره خت ده رکات که بیت و ریشه ی ره گاژو کراوی خوی له دلی زه وی ده رینئ؟
هه ی له و هاته! چهنده خو شه! که واته ئه ی مردووی یاغی (*). له جیی خو
جوولئ بۆ ناکه ی تا جه نگه لی بییرنام له جیی خو بجوولئ و مه کبیس خودان
شکو مان جامی عومری لیورپژ بیت و گیانی بسپییرته ده س خیتی گیان
ئه ستین. به لام دل هه شتا هه روا بۆ پیزانین به نه نییه ک ترپه ی دئ. ئیه که
ئه وهنده ئاگاداری شتن، پیم بلین زوو: ئایاکو به رگی پاشایه تی ئه م خاک

(*) مه به سته ی مه کبیس له «مردووی یاغی» به نکوه.

Reign in this kingdom?

ALL

Seek to know no more.

MACBETH

I will be satisfied: deny me this,
And an eternal curse fall on you! Let me know.
Why sinks that cauldron? and what noise is this?

Hautboys

First Witch

Show!

Second Witch

Show!

Third Witch

Show!

ALL

Show his eyes, and grieve his heart;
Come like shadows, so depart!

A show of Eight Kings, the last with a glass in his hand; GHOST OF BANQUO following

MACBETH

Thou art too like the spirit of Banquo: down!
Thy crown does sear mine eye-balls. And thy hair,
Thou other gold-bound brow, is like the first.
A third is like the former. Filthy hags!
Why do you show me this? A fourth! Start, eyes!
What, will the line stretch out to the crack of doom?
Another yet! A seventh! I'll see no more:
And yet the eighth appears, who bears a glass
Which shows me many more; and some I see
That two-fold balls and treble scepters carry:
Horrible sight! Now, I see, 'tis true;
For the blood-bolter'd Banquo smiles upon me,
And points at them for his.

Apparitions vanish

What, is this so?

و زیده ده بیته بالا پۆشی کورانی به نکوو؟

هممویان پیکهوه: له وهنده زیتەر مه خوازه شت بزانی.

مه کبیس: زانینی دلخۆشم ده کات: گهر پیم نه لاین له عنه تی ههرمان بو ئیوه! ده پیم بیتن...

(دهنگی که ره نا. مه نهجه ل ده چیتته خواری (*).)

ئه مه نهجه له بو به زه ویدا رو ده چی؟ ئه مه هاتوها واره چیبه؟

جادوویازی یه کهم: پیشانی دهن!

جادوویازی دووهم: پیشانی دهن!

جادوویازی سێیهم: پیشانی دهن!

هممویان پیکهوه: له بهرچاوی نیشانی دهن و کزه له جهرگی بیتن. وه کونسێ بخوشیتن و

جا دوورکه و نه وه؟

(شانوی ههشت پاشا که دوایین که سیان ئاوینه یه کی به دهسته وه یه. به نکو له دوایانه وه

دیت.)

مه کبیس: زۆر له روچی به نکوو ده چی: برۆ لاچۆ! تاجت دروویه که له گلینه ی چاوانم رو

ده چی. سه ر و پرچت، ئه ری ئه ی دووهم تاجدار، شپوه ی سه ر و پرچی یه که م

تاجدار ده دا. سێیه م تاجداریش ههر وه تر. ئه ی سیحر بازانی چه په ل! ئه ری بوچی

ئه مه نیشانی من ده دن؟ ئه وه تانی چواره م تاجدار، ئه ری ئه ی گلینه ی چاوان! له

مالی دیده وه رنه ده ر! باشه ئه م ریزه تا روژی قیامه ت و هاوار هه ستان

ده خایه نی؟... کوره ئه مه ش یه کی تر؟! هه وه تم که سیان؟ ده با به سه بێ، چیتر

شتی وا نه بینم. ئه وه هیشتا هه شته م که سیش به رتیه یه، ئاوینه یه کی به دهسته که

زۆر شتم نیشان ده دا، هه رکام گو به کی دوو به ر و گوچانیکی سی گری

به دهسته یانه وه. دیمه نیکی سامناکه! ئه وه ئیستا چاوم لیبه، وه راست گه را،

ئه وه تانی به نکوو سه رو قتر خویناوی به ده م بزه لیدانه وه نیشانی ئه وانم ده دا.

بلیتی وا بێ؟

(*) ئه م روونکردنه وه یه بو تیگه یشتنی زیتر و وردتر و بو با شتر هینانه سه ر سه کۆی شانۆکه یه له هه ندی

راقه ی ده قه که دا باسی لێ کرا وه.

First Witch

Ay, sir, all this is so: but why
 Stands Macbeth thus amazedly?
 Come, sisters, cheer we up his sprites,
 And show the best of our delights:
 I'll charm the air to give a sound,
 While you perform your antic round:
 That this great king may kindly say,
 Our duties did his welcome pay.

Music. The witches dance and then vanish, with HECATE

MACBETH

Where are they? Gone? Let this pernicious hour
 Stand aye accursed in the calendar!
 Come in, without there!

Enter LENNOX

LENNOX

What's your grace's will?

MACBETH

Saw you the weird sisters?

LENNOX

No, my lord.

MACBETH

Came they not by you?

LENNOX

No, indeed, my lord.

MACBETH

Infected be the air whereon they ride;
 And damn'd all those that trust them! I did hear
 The galloping of horse: who was't came by?

LENNOX

'Tis two or three, my lord, that bring you word
 Macduff is fled to England.

MACBETH

Fled to England!

LENNOX

Ay, my good lord.

جادووبازی یه کهم: ئه رۆ، جه ناب، رېک هه ر وایه. به لام بۆچی مه کبیس وا واقی وړ ماوه؟

وه رن خوشکانی جادووبازی ده م ته ر
 ئه وهی خو شی جیهانه بیخه نه گه ر
 ئه وهی دیو و درنجه و زۆلی شه یتان
 بلا شایبی بگیترن بیته دیلان
 ده خوارم -با- بیته په یکی جادوو
 بچیتته خزمه تی شاهی مه زن زوو
 بلۆ تو دلنیا به شاهی شاهان
 که ئیمه ئه رکی خومان خسته سه رشان
 ده بی بکری ئه وهی شایانی تو بی
 ئه وهی په سنی شکۆی هه رمانی تو بی

(مۆسیقا. جادووبازیه کان سه ما ده کهن و له چاو ون ده بن.)

مه کبیس: چییان لیهات؟ بۆ کام لا چوون؟ له حنه تی خودا له تو بی ئه ی کاترمیتری گلاوی

نیو رۆژمیتر. هۆی ئه وهی له وێ و یستاوی وه ره ژووری!

(لیناکس دیتته ژووری.)

لیناکس: خاوه ن شکۆ چی ده فه رموون؟

مه کبیس: تو خوشکانی جادووبازت نه ببینیوه؟

لیناکس: نا، نه مدیون، خاوه ن شکۆ.

مه کبیس: به په ناتدا تینه په رین؟

لیناکس: ئه وهی راستی بی، نا گه وره م.

مه کبیس: بلا بسووتی ئه و بایه ی ئه و خوشکانه ی سواری بوونه، له حنه تی خوا له و

که سانه ش که پشتیان به وان ئه ستووره. دهنگی سمکۆلانی ئه سپیم به گوێ ده گات.

کی هاتووه؟

لیناکس: خاوه ن شکۆ، دوو، سی که سن، ئه م هه وئه یان هیناوه که وا مه کداف رووه و

ولاتی ئینگلیس رای کردووه.

مه کبیس: رووه و ولاتی ئینگلیس رای کردووه؟

لیناکس: به لۆ، گه وره م.

MACBETH

Time, thou anticipatest my dread exploits:
The flighty purpose never is o'ertook
Unless the deed go with it; from this moment
The very firstlings of my heart shall be
The firstlings of my hand. And even now,
To crown my thoughts with acts, be it thought and done:
The castle of Macduff I will surprise;
Seize upon Fife; give to the edge o' the sword
His wife, his babes, and all unfortunate souls
That trace him in his line. No boasting like a fool;
This deed I'll do before this purpose cool.
But no more sights!--Where are these gentlemen?
Come, bring me where they are.

Exeunt

SCENE II. Fife. Macduff's castle.

Enter LADY MACDUFF, her Son, and ROSS

LADY MACDUFF

What had he done, to make him fly the land?

ROSS

You must have patience, madam.

LADY MACDUFF

He had none:
His flight was madness: when our actions do not,
Our fears do make us traitors.

ROSS

You know not
Whether it was his wisdom or his fear.

LADY MACDUFF

Wisdom! to leave his wife, to leave his babes,
His mansion and his titles in a place
From whence himself does fly? He loves us not;
He wants the natural touch: for the poor wren,
The most diminutive of birds, will fight,
Her young ones in her nest, against the owl.

مه‌کبیس (له‌به‌رخ‌ویه‌وه): ناخ‌ئهی زه‌مان، تو پیش‌فرتوفیل‌له‌ سامه‌ینه‌ره‌کانی من ده‌که‌وی.
ئاوات سرک و دووره‌ده‌سته، بی‌هه‌ول‌دان‌کوا‌ده‌سته‌م‌و‌ده‌بی‌ئ‌م‌ئ‌اس‌که
سه‌رمه‌سته. له‌م‌چ‌رکه‌س‌اته‌به‌دواوه‌ئ‌ه‌وه‌ی‌د‌ل‌م‌ب‌و‌یه‌که‌م‌ین‌را‌بی‌خ‌وازی‌ده‌ست‌یش‌م
ب‌و‌یه‌که‌م‌ین‌را‌خ‌وازی‌بار‌یتی. هه‌ر‌له‌ئ‌ی‌ست‌اش‌ه‌وه‌هه‌ر‌که‌تاج‌ی‌کرده‌له‌سه‌ر‌سه‌ری
وه‌هم‌ن‌را، وه‌هم‌و‌کرده‌م‌یه‌ک‌ده‌گرن‌و‌ده‌بنه‌برا. هه‌یر‌ش‌یک‌ی‌له‌کت‌وپ‌ر‌ده‌که‌مه‌سه‌ر
قه‌ل‌ای‌مه‌ک‌د‌اف، له‌و‌ین‌ده‌ری‌س‌پ‌اس‌ا‌ل‌اری‌ف‌ای‌ف‌ده‌سه‌سه‌ر‌ده‌که‌م‌و‌هه‌ر‌چی‌ژن‌و
مندال‌ی‌تی‌و‌ئ‌ه‌وه‌ی‌به‌خت‌ی‌وه‌ر‌گه‌راب‌ی‌و‌له‌ت‌و‌ی‌ئ‌ه‌و‌نامه‌رده‌سه‌ری‌هه‌ل‌د‌اب‌ی
ده‌یان‌خه‌مه‌به‌رده‌می‌تی‌غ‌ی‌جه‌ل‌ل‌اد‌ان. ناب‌ی‌وه‌کو‌پ‌یا‌وی‌سه‌رش‌یت‌لاف‌ل‌یده‌م‌و
خ‌و‌ه‌ل‌ک‌ی‌ش‌م. ده‌بی‌ب‌کر‌ی‌ئ‌ه‌وه‌ی‌ش‌ای‌انی‌کر‌د‌نه‌به‌ر‌له‌وه‌ی‌ئا‌گری‌وی‌ست‌م
ب‌کو‌ژ‌یت‌ه‌وه. بلا‌خه‌ون‌و‌خ‌ول‌ی‌ای‌بی‌ه‌و‌ب‌یر‌پ‌ت‌ه‌وه. (به‌ده‌نگ‌یک‌ی‌به‌رز):

هاور‌تی‌انی‌نه‌ج‌یم‌زاده‌ی‌من‌له‌کو‌ینه‌؟ بم‌به‌ئ‌ه‌و‌شو‌ینه‌ی‌له‌و‌ینه

(ده‌چنه‌ده‌ری‌).

دیمه‌نی‌دووهم

(فایف. ژوور‌یک‌ی‌نی‌و‌قه‌ل‌ای‌مه‌ک‌د‌اف.)

(خات‌وو‌مه‌ک‌د‌اف‌و‌کو‌ره‌که‌ی‌و‌راس‌د‌ینه‌ژوور‌ی‌).

خات‌وو‌مه‌ک‌د‌اف: تاوان‌ی‌چی‌بوو‌که‌ده‌بو‌ا‌له‌نی‌ش‌تمانی‌خ‌وی‌هه‌ل‌ی‌؟

راس: سه‌برت‌هه‌بی‌، خات‌وونی‌من.

خات‌وو‌مه‌ک‌د‌اف: به‌لام‌مه‌ک‌د‌اف‌سه‌بری‌نه‌بوو. هه‌ل‌ات‌نی‌ش‌یت‌ی‌تی‌بوو. ئ‌ه‌و‌ک‌اته‌ی

گوناه‌یک‌یش‌مان‌نه‌کرد‌بی‌، ترس‌د‌ی‌سان‌وه‌کو‌خ‌این‌ش‌ان‌مان‌ده‌دا.

راس: به‌لام‌خ‌و‌ئ‌ه‌ت‌و‌نازانی‌ئ‌م‌کاره‌له‌ترسان‌بووه‌یا‌له‌س‌ون‌گه‌ی‌ئا‌وه‌زمه‌ندی.

خات‌وو‌مه‌ک‌د‌اف: ئاوه‌زمه‌ندی! ژن‌و‌مندال‌ج‌پ‌ه‌یش‌تن‌و‌مال‌و‌ژ‌یان‌ف‌ر‌ید‌ان‌و‌نی‌و‌ن‌یش‌ان

توور‌هه‌ل‌دان‌و‌دواجاریش‌ته‌رکی‌نی‌ش‌تمانی‌ش‌ایانی‌ئا‌وه‌زمه‌ندی‌یه‌؟ مه‌ک‌د‌اف

ئ‌یمه‌ی‌خ‌وش‌ناو‌یت‌و‌له‌ناخ‌یدا‌خ‌وش‌ه‌ویستی‌به‌دی‌ناکه‌ی. ته‌نازه‌ت‌چ‌و‌له‌که

گه‌رچی‌وردیله‌و‌بی‌ده‌سه‌ل‌اته، به‌لام‌د‌ی‌سان‌ه‌یل‌انه‌که‌ی‌ج‌ی‌ناهی‌ل‌ی‌و‌د‌ژی

کوندان‌له‌سه‌ر‌جو‌وجه‌له‌کانی‌خ‌وی‌ده‌ک‌اته‌وه. ئ‌ه‌وه‌هه‌مووی‌له‌ترسا

All is the fear and nothing is the love;
As little is the wisdom, where the flight
So runs against all reason.

ROSS

My dearest coz,
I pray you, school yourself: but for your husband,
He is noble, wise, judicious, and best knows
The fits o' the season. I dare not speak
much further;
But cruel are the times, when we are traitors
And do not know ourselves, when we hold rumour
From what we fear, yet know not what we fear,
But float upon a wild and violent sea
Each way and move. I take my leave of you:
Shall not be long but I'll be here again:
Things at the worst will cease, or else climb upward
To what they were before. My pretty cousin,
Blessing upon you!

LADY MACDUFF

Father'd he is, and yet he's fatherless.

ROSS

I am so much a fool, should I stay longer,
It would be my disgrace and your discomfort:
I take my leave at once.

Exit

LADY MACDUFF

Sirrah, your father's dead;
And what will you do now? How will you live?

Son

As birds do, mother.

LADY MACDUFF

What, with worms and flies?

Son

With what I get, I mean; and so do they.

LADY MACDUFF

Poor bird! thou'ldst never fear the net nor lime,
The pitfall nor the gin.

نه نهك له سۆنگه سۆز و ئهوين. كامه ئاوه زمه ندى كاتى هيچ بيانويه كى بۆ
هه لاتن به دهسته وه نيبه.

راس: ئامۆزای خوڤه و بستی خۆم، تكا ده كه م دان به جهرگى خۆدا بنى. ميتردى ئه تو هه تا
بليى نه جيمزاده و ئاوه زمه ند و ليها تووه و ئه م دنيايه ي گه لي قوونه كه و كردووه.
پتر له مه وره ي قسه كردن له خۆمدا شك نابه م. به لام چه نده زالمه ئه و رۆژگار ه ي
كه تييدا مرۆف خاين بى و ته نانه ت خۆى پيى نه زانى. رۆژگار يك كه له شتيك
ترس ره دلما ن ده نيشى و گوئى به ده نگو بيان ده سپيرين بى ئه وه ي خۆمان بزاني له
چى و له بهر چى ترساوين، كه چى هيشتا له نيو ئاوى زه ربايه كى سه ركيش و كه ف
هه لخرپندا سه رگهردان ماوينه ته وه و رامان ددها بۆ هه ر شوئينيكي بيخوازى. گه ر
ئيزنم به ديه تى ده رۆم. زۆرم پينا چى ديمه وه. ئه م شه بۆله يا رۆده چى كه مه زه نده ي
له مه خراپترمان نيبه، يان هه لده ستى و هه موو شتيك وه ك جاراني ليديته وه...

خاتوو مه كداف: ئه م كورپى من باوكى هه به و بى باوكيشه.

راس: هينده شپرزه و شيوام ئه گه ر بيت و له مه زيتر لي ره كانه بمينه وه به فرميسك
هه لوه رينم ده به هوى روو ره شى خۆم و مايه ي ئازارى تو خاتوون. ده شى هه ر ئا
ئيستا برۆم.

(ده چيته ده رى.)

خاتوو مه كداف: هۆ ئه ي كورپى باوك مردوو ئيستا ده ته وئى چى بكه ي؟ چلۆن ده ژى؟

كورپه: وه ك بالندان.

خاتوو مه كداف: واته له گه ل كرم و ميش و مه گه ز ده ژى؟

كورپه: هه ر شتيكى چنگم كه وئى، له گه ل كرم و ميش و مه گه ز.

خاتوو مه كداف: له بۆت برم ئه ي بالنده ي به سته زمان! كه واته به هيچ كلوجييك تو له تو ر و
ته له ي راوچيبان ناترسى.

(*) له هه ندئى راقه دا وا هاتووه گويا رووى ئه م دوايين رسته به ش هه ر له خاتوو مه كدافه، به لام من پيم
وايه ئه م بۆچوونه هه له بيت. - وه رگيتر -

Son
Why should I, mother? Poor birds they are not set for.
My father is not dead, for all your saying.

LADY MACDUFF
Yes, he is dead; how wilt thou do for a father?

Son
Nay, how will you do for a husband?

LADY MACDUFF
Why, I can buy me twenty at any market.

Son
Then you'll buy 'em to sell again.

LADY MACDUFF
Thou speak'st with all thy wit: and yet, i' faith,
With wit enough for thee.

Son
Was my father a traitor, mother?

LADY MACDUFF
Ay, that he was.

Son
What is a traitor?

LADY MACDUFF
Why, one that swears and lies.

Son
And be all traitors that do so?

LADY MACDUFF
Every one that does so is a traitor, and must be hanged.

Son
And must they all be hanged that swear and lie?

LADY MACDUFF
Every one.

Son
Who must hang them?

LADY MACDUFF
Why, the honest men.

Son
Then the liars and swearers are fools,
for there are liars and swearers enow to beat
the honest men and hang up them.

کورپه: بۆچ ده بی بترسم، دایه؟ تۆر و ته له بۆ بالندهی بچووک ناخه نه سه ر ریگا. گهرچی
ئه تۆ وام پین ده لئی، به لام باو کم نه مردوه.

خاتوو مه کداف: با، مردوه. به دهس خه می بی باو کییه وه چی ده که ی؟

کورپه: تۆ له گه ل بیوژه نیدا چۆن هه لده که ی؟

خاتوو مه کداف: بۆ من بیست بیست له بازاران ریز ده به ستان.

کورپه: که واته ئیمرو ده یکر ی و سبه ی ده یفرۆشیتته وه.

خاتوو مه کداف: چه نده زیره کانه قسان ده که ی رۆ له. مندالی ئه وه نده ورد و قوت و وریا!

کورپه: ئه ری دایه، باو کم پیاویکی خاین بوو؟

خاتوو مه کداف: نا، به داخه وه خاین بوو.

کورپه: خاین کییه؟

خاتوو مه کداف: ئه و که سه یه سویندی به درۆی خوار دبیت.

کورپه: ئه وه ی وا بکات خاینه؟

خاتوو مه کداف: ئه وه ی وا بکات خاینه و ده شی له سیداره بدریت.

کورپه: مه گین نابج سه رله به ری ئه و که سانه ی که سویندی به درۆ ده خۆن بیانگرن و له داریان
دهن؟

خاتوو مه کداف: ئه ری، ئه ری سه رله به ریان.

کورپه: کی ده شی بیانگریت و له داریان دات؟

خاتوو مه کداف: پیاومه زنان.

کورپه: که واته ده بی زۆر شیت بن ئه و که سانه ی که سویندی به درۆ ده خۆن، چونکی ئه وان
ژماره بیان هینده زۆره که ده توانن ئه وه ی پیاو مه زنه ده سه سه ری که ن و له داری
دهن.

LADY MACDUFF

Now, God help thee, poor monkey!
But how wilt thou do for a father?

Son

If he were dead, you'd weep for
him: if you would not, it were a good sign
that I should quickly have a new father.

LADY MACDUFF

Poor prattler, how thou talk'st!
Enter a Messenger

Messenger

Bless you, fair dame! I am not to you known,
Though in your state of honour I am perfect.
I doubt some danger does approach you nearly:
If you will take a homely man's advice,
Be not found here; hence, with your little ones.
To fright you thus, methinks, I am too savage;
To do worse to you were fell cruelty,
Which is too nigh your person. Heaven preserve you!
I dare abide no longer.

Exit

LADY MACDUFF

Whither should I fly?
I have done no harm. But I remember now
I am in this earthly world; where to do harm
Is often laudable, to do good sometime
Accounted dangerous folly: why then, alas,
Do I put up that womanly defence,
To say I have done no harm?

Enter Murderers

What are these faces?

First Murderer

Where is your husband?

LADY MACDUFF

I hope, in no place so unsanctified

خاتوو مه کداف: خودا فربات کهوئ عهنته رى بهسته زمان! به لام چى دهکەى له دهردى بئ پدهرى؟

کورە: گەر مردبا، تۆ ئیستا شینت دهگتیرا و بۆی دهگریای. ئیستا که تۆ شین ناگتیری و بۆی ناگری ئەوه خۆی نیشانه یه کی چاکه له وهی بهم زووانه دیسان ده به وه خودان باوکیکی تازه.

خاتوو مه کداف: چه نه بازی چه قه سرۆ، ئەوه قسه یه تۆ ده بکه ی!

(قاسیدیک دیته ژووری.)

قاسید: ئەم کاتهت باش خاتوونی جوان! بئ شک ئیوه من ناسن، به لام ئەمن خانه دانى نه جیمزاده ی ئیوه به باشی ده ناسم. وای بۆ ده چم بهم زووانه مه ترسییه ک به رد بخاته سه ر پتگه تان. گەر گو تیبیستی په ندی نوکه رى خۆتانن چیتیر لێره مه میننه وه و ده ستی منداله کانتان بگرن و برۆن. ده زانم ترس خستنه دلئ ئیوه کاریکه شایانی پیاوانی درنده، به لام خراپتر له م کاره ئەو کاره یه که دلره قی و زۆر و زولم دهره ق به ئیوه ی به ره وا ده بینیت و ئەوه ش زۆر لیتان نیزیکه. خوای بانى سه ر بتپاریزی! من چیتیر ناویرم لێره بمینمه وه.

(دهرواته ده رئ.)

خاتوو مه کداف: بۆ کوئ راکه م؟ من خراپه م دهره ق به که س نه کردووه. به لام ده شی له بیرم بئ من له م جیهانه خۆله مرده دا ده ژیم، شویتنی که زۆر جار وا هه یه زولم و نازار پتگه یانندن شایانی په سنکردنه و چاکه کردن جاری وایه گه مرثیتیه کی مه ترسییه نه تیبیدا. که واته ئەم به رگریه ژنانه یه که لکی چیه که هه ر بپترم من خراپه م دهره ق به که س نه کردووه.

(پیاوکوژه کان دینه ژووری.)

ئا ئەم روخسارانە چینه؟

پیاوکوژ: کوا مێرده کهت؟

خاتوو مه کداف: ئاواتی ئەوه ده خوازم له جییه کی هینده پیس و بوگه ن نه بئ که بابایه کی

Where such as thou mayst find him.

First Murderer

He's a traitor.

Son

Thou liest, thou shag-hair'd villain!

First Murderer

What, you egg!

Stabbing him

Young fry of treachery!

Son

He has kill'd me, mother: Run away, I pray you!

Dies

Exit LADY MACDUFF, crying 'Murder!

' Exeunt Murderers, following her

**SCENE III. England.
Before the King's palace.**

Enter MALCOLM and MACDUFF

MALCOLM

Let us seek out some desolate shade, and there

Weep our sad bosoms empty.

MACDUFF

Let us rather Hold fast the mortal sword, and like good men
Bestride our down-fall'n birthdom: each new morn
New widows howl, new orphans cry, new sorrows
Strike heaven on the face, that it resounds
As if it felt with Scotland and yell'd out Like syllable of dolour.

MALCOLM

What I believe I'll wail,
What know believe, and what I can redress,
As I shall find the time to friend, I will.
What you have spoke, it may be so perchance.
This tyrant, whose sole name blisters our tongues,
Was once thought honest: you have loved him well.
He hath not touch'd you yet. I am young;
but something

وهکو تو رۆژتیک دهستی پیتی رابگات.

کورپه: درۆ دهکەى تو ئەى نامەردى بەکۆلکە.

پیاوکۆژ: تو دەلێبى چى زەرنەقووتە! (بەخەنجەر هێرش دەکاتە سەرى.) ئەى توخمى پىسى
خەيانەت!

کورپه: کوشتيانم، دايه، دايه. تکا دهکەم خو دەرياز که. (دەمرى.)

(خاتوو مەكداف هەروا که هاوار دەکا «جینایەت!» دەچیتە دەرى و پیاوکۆژانیش دوای
دەکەون.)

دیمه نی سییه م

(ئینگلیستان. ژووریکى نیوکۆشكى پاشا.)

(مەلکۆلم و مەكداف دینه ژوورى.)

مەلکۆلم: وەرە با سووچیتكى خەلۆت وەدۆزین و تیر تیر بگرین تا هیندیک خەمى نیو
دلمان هەلبرێژین.

مەكداف: بەلام هاورى، باشتروايه شیرى مەرگهینى خو مان توند له نیو دەستاندا
بگوشین، وەك جوامپیران له رتی زیدی داماماندا دەنگ هەلبرین که چى
به یانییه تیدا تازه بیوهژنى ولات شین دهگیرن، تازه هەتیوان فرمیسک دەریژن
و خەم و دەردى نوێ خو بەسینگ و بەرۆكى گومبەزى ئاسماندا دەدا و
ئاسمانیش وەها جوابی زایه له (*یان دەداتەو دەلێبى برابەشى خەمى
ئیسکاتلەندە و هەر وەکو ئەو شیوهن دەکا و قور دەپتوی.

مەلکۆلم: من گەرپیم وای ئاوايه شین دهگیرم، باوهریشم بهو شتهیه که دهیزانم، ئەو
شتهى که له دەستم بى چارى بکەم، گەربیت و چەرخى گەردوون لیم لالوت
نەبى چارى دهکەم. ئەوهى باستان کرد دوور نییه راستى راست بیت. ئەم زالمه،
که بهناوهیتانی رووتى زمانت توقله ی پى دەکا، رۆژانیک بوو به پیاویکی پاک
و نهجیمیان دەزانى، تەنانەت ئیوه هەرگه لى خوشتان دەویست. هیشتا زەفەرى به

(* زایه له: شیوهن و گریان، دەنگدانهوه)

You may deserve of him through me, and wisdom
To offer up a weak poor innocent lamb
To appease an angry god.

MACDUFF

I am not treacherous.

MALCOLM

But Macbeth is.
A good and virtuous nature may recoil
In an imperial charge. But I shall crave your pardon;
That which you are my thoughts cannot transpose:
Angels are bright still, though the brightest fell;
Though all things foul would wear the brows of grace,
Yet grace must still look so.

MACDUFF

I have lost my hopes.

MALCOLM

Perchance even there where I did find my doubts.
Why in that rawness left you wife and child,
Those precious motives, those strong knots of love,
Without leave-taking? I pray you,
Let not my jealousies be your dishonours,
But mine own safeties. You may be rightly just,
Whatever I shall think.

MACDUFF

Bleed, bleed, poor country!
Great tyranny! lay thou thy basis sure,
For goodness dare not cheque thee: wear thou
thy wrongs;
The title is affeer'd! Fare thee well, lord:
I would not be the villain that thou think'st
For the whole space that's in the tyrant's grasp,
And the rich East to boot.

MALCOLM

Be not offended: I speak not as in absolute fear of you.
I think our country sinks beneath the yoke;
It weeps, it bleeds; and each new day a gash
Is added to her wounds:

ئېوه نه بردووه. بهلام من گه نجم و بونا، له وانه يه له سه رده ستي به قوربان كړدني من
هه قيقه تيك تان بكه وپته وه بالي تهو زالمه. بو دامر كاندني، كه فوكولي،
خودايه كي تووره، قوربان كړدني بهر خيكي بي هيز و بهسته زمان و بيتاوان كاري
ئاو ه زمه ندانه يه.

مه كداف: نه من پياوي خه يانه ت نيم.

مه لكولم: بهلام مه كبتيس، بهلي پياوي خه يانه ته. خو دوور نيبه هر سرشستيني خاوين و
باشيش له هه مبهه نه مري شا سهري حورمه ت دانه وپني. بهلام نه من داوا ده كم ليم
بسورن. بوچووني من ذاتي ئيوه ي پي ناگوري. فرشته كان هپشتا هر وا روشن
و خاوه ن پرشنگن، گه رچي روشن تريني تهو فرشته تانه تهو ئيستاكه له سه رده
كه وتووه. با پيسي روخساري پاكي به خو بگري، پاكي هر تهو شته يه كه جاران بووه.

مه كداف: هيوام هه موو له كيس چوونه. (*)

مه لكولم: تمه ز له وي له كيس چوونه كه من شك و درد و ننگي خو م دوزينه وه. بوچي هپنده
زالمانه زن و منالت جيته پستان، تهو سه رده ته پر به هايه و تهو سه رده داوه به هپته ي
خوشه ويستيت بي پشتيوان، بي ته نانه ت مالا وايي به جيته پستان؟ ئاوانه خوازم
گوماني خرايي من كه هه وپني هپتمين، نه بنه مايه ي نازار و مه پنه تي ئيوه. من
هه رچو نيك ي بو بچم، له وانه يه ئيوه هر پاكي و راستگو بن.

مه كداف: خوئين بده لپنه نه و ولا تي بهسته زمان! نه ري تو نه ي زولمي گه وره، بنچينه ي خو
پته و بكه كه وا چاكي هپنده ي پرشت تيدا نيبه ريت پي بگري. باخوت به زير و
زه مبهري درويينت جوان جوان پرازينيته وه كه وا روژ روژي نيو و نيويانگي تويه.
گه وره م هر له خوشيدا بي، بهلام نه من هه رگيز ناچه تهو ناپياوه ي تو مه زنده ي له
بو ده كه ي، ته نانه ت گه ر بيتو ته وه ي زه وي و زاري نيو چنگي تهو زالمه يه و
ته وه ي له روژ هه لاتي پر سامان هه يه هه مووي بخه نه به رده ستم.

مه لكولم: تكايه دلستان نه يه شي. ته وه ي ده لپتم هه مووي ته نيا هر له سونگه ي ترس له
ئيوه وه نيبه. وا بيري له وه ده كه مه وه كه نه م ولا ته پي له زنجير و كوته به ره به ره تيا
ده چي، فرميسك هه لده وه رپني و خوئين و زوخوا ده ده لپني، و هه ر روژ نيك ي
به سه رداد ي برينيك ي نو ي به برينه كاني ديكه ي زياد نه ي.

(*) مه كداف چاوه ري بو مه لكولم به باوه رپكي ته واوه وه پيشوازي لي بكات كه پيچه وانه ي نه م دوخه
ده بيني، هيواي توله ستان دنه وه ي له مه كبتيس ناميني.

I think withal There would be hands uplifted in my right;
And here from gracious England have I offer
Of goodly thousands: but, for all this,
When I shall tread upon the tyrant's head,
Or wear it on my sword, yet my poor country
Shall have more vices than it had before,
More suffer and more sundry ways than ever,
By him that shall succeed.

MACDUFF

What should he be?

MALCOLM

It is myself I mean: in whom I know
All the particulars of vice so grafted
That, when they shall be open'd, black Macbeth
Will seem as pure as snow, and the poor state
Esteem him as a lamb, being compared
With my confineless harms.

MACDUFF

Not in the legions Of horrid hell can come a devil more damn'd
In evils to top Macbeth.

MALCOLM

I grant him bloody, Luxurious, avaricious, false, deceitful,
Sudden, malicious, smacking of every sin
That has a name: but there's no bottom, none,
In my voluptuousness: your wives, your daughters,
Your matrons and your maids, could not fill up
The cistern of my lust, and my desire
All continent impediments would o'erbear
That did oppose my will: better Macbeth
Than such an one to reign.

MACDUFF

Boundless intemperance
In nature is a tyranny; it hath been
The untimely emptying of the happy throne
And fall of many kings. But fear not yet
To take upon you what is yours: you may
Convey your pleasures in a spacious plenty,
And yet seem cold, the time you may so hoodwink.

که چی دیسان پیتم وانییه دهستیکی زور بۆ سهندنه و دی هه قی خۆم پشتم بگرن.
لییه پاشای هه ره به پرتیزی ئینگلیس چهندان هه زار سه ریا ز ده خاته بهردهستم. به لام
جودا له م قسانه، که سه ری ئه و زالمه م خسته نیو له پی دهسته کانی و به شیر
کوشتم، ئه و دیسان ولاتی بهسته زمانی من له دهس ئه و بابایه ی جیتی ونی
دهگریته و ه زیتتر له جاری جارانیس خراپه ئه وکی دهگریته و تووشی سه دان جوړی
دهرد و مهینه تی دیت.

مه کداف: نا ئه و که سه ی جیتی وی دهگریته وه کییه؟

مه لکۆلم: مه بهستم له و که سه خۆمه که ده زانم له هه ناوما پیس و پلۆخی و ناپاکی
به جوړتیک که له که بوونه که گهر بیتو خۆ بنویتن روو ره شتیکی وه کو مه کبیس له
هه مبه ر من ده لیتی به فری سپی و پاکه، ئه م ولاته بهسته زمانه که مهینه ت و
نازاری بی سنووری من روژی دی و ه زاله ی دین، مه کبیس به بهرخیکی
بهسته زمان ده زان.

مه کداف: له نیو خیتلی دیو و درنجانی دۆزه خی پر له سام دیوی روو ره شتر له مه کبیس
پهیدا نابی.

مه لکۆلم: وامان دانا که و مه کبیس خۆینخۆر و زه مبه ر په رست و به ته ماح و درۆزن و
فریواز و تالانکه ر و ده روون پیس و تیکه له به هه ر تاوانیکه که له م دنیا په دا
هه یه، به لام خۆ مه یلی مینینه خوازی من دوایی نیات، به ژن و کچ و دایک و
نافره تانه وه ناتوان دیوی شه هه تم تیر بکه ن و هه وه سبازیم هه چی په رده ی داوین
پاکیی سه ر ریبه تی دهیدرینن. که واته ئه ی کاکي برا پاشایه تی زیتتر شایانی
مه کبیسه تا مافی که سبکی ئاوا.

مه کداف: بی سه ره و به ره یی سه ربه ستی ئینسانی خۆی جوړتیکه له زۆم و زۆر، گه لئ
جاریس هه لکه و تووه شای له شاهیتی خسته ووه و گه لئ ته ختی له پر له شاهانی
سه رخۆش چۆل کردووه. به لام دیسان باکتان نه بی له وه رگرتنی ئه و شته ی ئی
خۆتانه. بو تان هه یه به دزیبه وه رای بوین و به روا له ت وا بنویتن گوئ ناده نی هه یچ
ژنیک، ئا به م جوړه چاوی خه لکی پی ده به ستن. که م نین ئه و ژنانه ی خۆبان
به خواستی خۆبان بیبه

We have willing dames enough: there cannot be
That vulture in you, to devour so many
As will to greatness dedicate themselves,
Finding it so inclined.

MALCOLM

With this there grows In my most ill-composed affection such
A stanchless avarice that, were I king,
I should cut off the nobles for their lands,
Desire his jewels and this other's house:
And my more-having would be as a sauce
To make me hunger more; that I should forge
Quarrels unjust against the good and loyal,
Destroying them for wealth.

MACDUFF

This avarice Sticks deeper, grows with more pernicious root
Than summer-seeming lust, and it hath been
The sword of our slain kings: yet do not fear;
Scotland hath foisons to fill up your will.
Of your mere own: all these are portable,
With other graces weigh'd.

MALCOLM

But I have none: the king-becoming graces,
As justice, verity, temperance, stableness,
Bounty, perseverance, mercy, lowliness,
Devotion, patience, courage, fortitude,
I have no relish of them, but abound
In the division of each several crime,
Acting it many ways. Nay, had I power, I should
Pour the sweet milk of concord into hell,
Uproar the universal peace, confound All unity on earth.

MACDUFF

O Scotland, Scotland!

MALCOLM

If such a one be fit to govern, speak: I am as I have spoken.

MACDUFF

Fit to govern! No, not to live. O nation miserable,

لات که هه رییت و مه یلیک به رو خساری پاشاوه بیین زوو خو به دهسته وه ده دن،
هه تا وای لیدی ئه و سیسارکه ی هه ناوتان دهره قه تی خواردنی هه موویان نایات.

مه لکۆلم: جیا له مانه، له سریشتی هه ره پیسی هه ناومدا ته ماحیتی هینده برسی بالا
ده کاک گه رییت و بیمه پاشا ئه وه ی خاک بی له دهستی گه وره پیساوان و
شازاده کانی دهر دینم، چاو دهرمه زبیری ئه م و سامانی ئه و، تا زبیرم هه بی ناگری
ته ماحم گه شتر و خو شتر ده سووتی، تا وای لیدی شه ری ناهه ق و نابه جی دزی
ئه مه گداران و پیساو چاکانی خو م ده خه مه ری بو ئه وه ی سه ریان تیا چی تا سه روه ت
و سامانی من پتر بیی.

مه کداف: ره گو پشیه ی ئه م ته ماحه زبیر به خاکدا رو چوووه و له چاو مه یلی هاوین ئاسا
به رو بوومی زیانه ی نه تر پیسه، ئه مه هه ر ئه و به لایه یه سه ری پاشایانی
به فه ته رات داوه. به لام به ئه م حاله شه وه خه مان له سه ر دل بارمه که. ئیسکاتله ندی
ولاتی مه وا خاوه نی سه روه ت و سامانی زوره که داخو ازتان له سه ر دهستی ئه و
شتانه ی ملکی تو نه دا بین ده کات. گه ر چاکه ی تر تان بخه ی نه تای ته رازوو ده کری
له هه مبه ر ئه مانه تا قه ت بیین.

مه لکۆلم: به لام چاکه کوا له هه ناوی مندا یه؟ ئه گه ر چاکه ی پاشایه تی بریتی له هه ق
ستینی و ریکوراستی و پارێزکاری و میه ره بانی و پایه داری و دان به جه رگی خو
دانان و نازایه تی و کو لنه دان و خاوه ن دلێکی ناسک و سنگی کی فراوان بوونه،
ئه وه له هه ناوی مندا شتی و نادوزبته وه. به لام گوناح له ناخمدا هه ر به هه زار
جو ری هه یه و به هه زار شیوه دینه گو. نا، گه ر ده سه لاتم به ده سه ته وه بوایه شیری
به تامی هاودلیم ده کرده نیو گه رووی ناگری دۆزه خ و به رد م ده گرت ه کانی او ی
نارامیی ئه م جیهانه و هه ر ریسکی به کیتی ئه م گو ی زه وینه م زوو ده کرده وه
به خوری.

مه کداف: وه ی ئیسکاتله ند! وه ی ئیسکاتله ند!

مه لکۆلم: ئه گه ر که سیکی له م جو ره شایانی هوکمرانییه دا پیم بلتی، که من هه ر ئه وه م که
گوتم.

مه کداف: شایانی هوکمرانی بی؟ که سیکی و شایانی ژبانیش نییه. ئه ی میلله تی

With an untitled tyrant bloody-scepter'd,
 When shalt thou see thy wholesome days again,
 Since that the truest issue of thy throne
 By his own interdiction stands accursed,
 And does blaspheme his breed? Thy royal father
 Was a most sainted king: the queen that bore thee,
 Oftener upon her knees than on her feet,
 Died every day she lived. Fare thee well!
 These evils thou repeat'st upon thyself
 Have banish'd me from Scotland. O my breast,
 Thy hope ends here!

MALCOLM

Macduff, this noble passion,
 Child of integrity, hath from my soul
 Wiped the black scruples, reconciled my thoughts
 To thy good truth and honour. Devilish Macbeth
 By many of these trains hath sought to win me
 Into his power, and modest wisdom plucks me
 From over-credulous haste: but God above
 Deal between thee and me! for even now
 I put myself to thy direction, and
 Unspeak mine own detraction, here abjure
 The taints and blames I laid upon myself,
 For strangers to my nature. I am yet
 Unknown to woman, never was forsworn,
 Scarcely have coveted what was mine own,
 At no time broke my faith, would not betray
 The devil to his fellow and delight
 No less in truth than life: my first false speaking
 Was this upon myself: what I am truly,
 Is thine and my poor country's to command:
 Whither indeed, before thy here-approach,
 Old Siward, with ten thousand warlike men,
 Already at a point, was setting forth.
 Now we'll together; and the chance of goodness
 Be like our warranted quarrel! Why are you silent?

چاره‌رشی یه‌خسیری ده‌ستی زالمیکی خوینریژ و بیداد گهریکی داگیرکه‌را! که‌ی
 سه‌ره‌رزی ده‌گهرینه‌وه نامبیزت که‌ و اشایانترین رۆله‌ی تاج و ته‌ختت به‌حومکی
 خۆی گوناحکاره و له‌ ئه‌رکی خۆی به‌رکه‌ناره و جوین به‌ریشه و ره‌گه‌زی خۆیان
 ده‌دا. باوکی خودان تاج و ته‌ختت پاشایه‌ک بوو هه‌تا بلایی پارێزگار و له‌خۆ
 بوردوو، ئه‌و شاژنه‌ی که‌ تووشی بوو زیتەر له‌سه‌ر چۆکی دوعا و پارانه‌وه
 هه‌لده‌ترووشکا هه‌تا له‌سه‌ر پێ راوه‌ستی، هه‌یچ رۆژتیکیش نه‌بوو خودا له‌ بیه‌ر
 بکات. مالت ئاوا! ئه‌و خراپانه‌ی له‌ هه‌ناوتدا هه‌ن و باسیان ده‌که‌ی وایان کردوو
 که‌ چیتەر دل به‌ئیسکاتله‌ند خۆش نه‌که‌م. له‌گه‌ل تۆمه‌ دل‌ه‌که‌ی خۆم، ئا لیره‌ دایه
 هومبیتت دوایی پیتدی.

مه‌لکۆلم: ئه‌رئ مه‌کداف، ئه‌م هه‌سته‌ پاک و پیرۆزه‌ت که‌ له‌ سه‌رچاوه‌ی راستیه‌وه
 هه‌لده‌قولتی ته‌می گومانیکی ره‌شی له‌ هه‌ناومدا رامالی و رۆحی منی له‌گه‌ل
 چاکه‌باوه‌ری و به‌شه‌ره‌ف بوونت ئاشت کرده‌وه. ئه‌و مه‌کبیسه‌ی که‌ سه‌ریشتی
 تیکه‌ل به‌سه‌ریشتی دیو و جندۆکانه‌ له‌سه‌ر ده‌ستی گه‌لیک فرتوفیلی ئاوا هه‌ولی
 داوه‌ بمخاته‌ ژیر رکیتی خۆی. گه‌لی جارن تیکۆشاهه‌ که‌ عه‌قلی چاونه‌ترسی من
 له‌ خیرایی نازایانه‌ بترسینتی. به‌لام بلا خودای ئاسمان ببیته‌ نیوژیکه‌ری من و تو
 که‌ له‌ ئه‌م ساته‌ به‌دواوه‌ ئه‌مری تو به‌جی دینم و ئه‌و خراپانه‌ی که‌ له‌ کۆلی خۆم
 نابوون تیکرا حاشایان لیده‌که‌م. هه‌ر ئالیره‌ هه‌ر په‌له‌یه‌ک له‌ خراپه‌ و عه‌یب و
 ئیراد به‌روخسارمه‌وه نووسابتی، سه‌ر له‌به‌ر ده‌یاننشۆمه‌وه له‌سه‌ر ده‌ستی سویندی
 ده‌یان ته‌ستینه‌وه و ده‌بیزم له‌گه‌ل سه‌ریشتی من نامۆنه. هه‌شتا له‌گه‌ل هه‌یچ ژنیک
 نیزیکیه‌ تیم نه‌کردوو، هه‌یچ سویندیکی به‌درۆشم نه‌خواردوو. گویم نه‌داوه‌ته
 مالی خۆم، هه‌یچ به‌لینیکیشم پیشیل نه‌کردوو: نه‌تینی شه‌یتانیشم لای
 هاوهره‌گه‌زه‌کانی ئه‌و نه‌درکاندوو و چیتیری راستی که‌متر له‌ چیتیری ژیانم نه‌بووه بو
 من. یه‌که‌م درۆم هه‌ر ئه‌مه‌ بوو که‌ سه‌باره‌ت به‌خۆم گوتم. سه‌رتابه‌یا هه‌ر به‌راستی
 ناماده‌م بو خزمه‌ت به‌تۆ و ئه‌م ولاته‌ به‌سته‌زمانه‌م. ئه‌وه‌ بزانه‌ به‌ر له‌ هاتنی تۆ بو
 ئیره‌ سیواردی پیر به‌ ده‌ هزار جه‌نگاوه‌ر و به‌ئه‌سپاب و که‌لویه‌لی پتوبستی شه‌ر
 رووه‌و ئه‌و لا رۆیشتوو. ئیسه‌ه‌ش هه‌ر پیکه‌وه‌ ده‌رۆین. بلا له‌م شه‌ره‌ به‌ره‌قه
 به‌خت یاری پیاوچاکان بێ! بو بیده‌نگی؟

MACDUFF

Such welcome and unwelcome things at once
'Tis hard to reconcile.

Enter a Doctor

MALCOLM

Well; more anon.--Comes the king forth, I pray you?

Doctor

Ay, sir; there are a crew of wretched souls
That stay his cure: their malady convinces
The great assay of art; but at his touch--
Such sanctity hath heaven given his hand-- They presently amend.

MALCOLM

I thank you, doctor.

Exit Doctor

MACDUFF

What's the disease he means?

MALCOLM

'Tis call'd the evil: A most miraculous work in this good king;
Which often, since my here-remain in England,
I have seen him do. How he solicits heaven,
Himself best knows: but strangely-visited people,
All swoln and ulcerous, pitiful to the eye,
The mere despair of surgery, he cures,
Hanging a golden stamp about their necks,
Put on with holy prayers: and 'tis spoken,
To the succeeding royalty he leaves
The healing benediction. With this strange virtue,
He hath a heavenly gift of prophecy,
And sundry blessings hang about his throne,
That speak him full of grace.

Enter ROSS

MACDUFF

See, who comes here?

MALCOLM

My countryman; but yet I know him not.

مەكداف: گەلۆ ویناچی ئەم هەموو شتە خوۆشه و ناخۆشانە بەیەك جار و لە كۆتۆپر ناست
ببەنەوه.

(پزیشكێك دێتە ژووری.)

مەلكۆلم: باشتەر وایه پاشماوهی قسه هەلگەرین بۆ دەرە تانیکی دیکه. فەرموو بیژە ئایا
پاشا دێن بۆ ئێره؟

پزیشك: بەلێ، گەرەم. لەوێ تا قەمێکی چاره‌پەش چاوه‌نۆری چابوونەوه بە دەستی پیرۆزی
پاشان. ئەو دەرەدیان هیندە پیسە ئەوە تانی عەقڵی زانستی پزیشکی لە
کاریاندا دۆش داماو. بەلام خواوەند کەرامتییکی وای بە پاشا بە خشیوه کە
هەریبێت و دەستییک بە لەشیاندا ببینی یەکا و یەکە و هەر لە ناکاو چادەبنەوه.

مەلكۆلم: سپاس بۆ تۆ کاکێ پزیشك.

(پزیشكەكە دەچیتە دەر.)

مەكداف: مەبەستی کام نەخۆشییە؟

مەلكۆلم: ئافاتی پاشا^(*) ی پێ دەلێن. ئەمە یەكێك لە مۆجراتی ئەم پاشا هیژایە یە کە
من لەو هەتی لە ئینگلیستانا ئەژیم گەلێ جارێ هەر بە چاوی خۆم ببینیومە. هەر
خۆی دەزانی بۆ کردنی ئەم کارە چۆن دەستە و داوینی خودای مەزن دەبی. بەلام
خەلکانیکی نەخۆش و گرفتار کە سەرتاپایی گیانیان برین و وەرەمە و
دیتنیان دل دینیتە ئیش، خەلکانیک کە هیچ پزیشكێک سەرەندەری
نەخۆشینه کە یان ناکات لە پێی لە مل کردنی تۆقیکی زێترین کە نوشتە و
دوعایان لەسەر نەخشیانراوە دەسبەجێ چا دەکاتەوه. دەلێن گۆیا بەرەکەتی ئەم
شەفادەر بوونە بەئەو کەسانەش دەبەخشی کە دەبنە جینشینی ئەو. جیا لەم
هونەرە هەرمان و عاجباتە، خەلاتی ئاسمانیی پێشبینیشی پێ بەخشاوه و تاج
و تەختی ئەوەندە بەپیت و پێزە کە ویدەچی هەلێژاردە دەستی بەزەیی خودا بی.

(راس دێتە ژووری.)

مەكداف: بروانە کێ دێ بۆ لامان.

مەلكۆلم: هاوولاتییمە، بەلام هیشتا نایناسم.

(*) (evil کورتیله کراوی king's evil). بۆیە پێی دەلێن «ئافاتی پاشا»، چونکی باوەریان وا
بوو کە ئەگەر پاشا دەست بەسەر نەخۆشدا ببینی نەخۆشەكە چا دەبیتەوه.

MACDUFF

My ever-gentle cousin, welcome hither.

MALCOLM

I know him now. Good God, betimes remove
The means that makes us strangers!

ROSS

Sir, amen.

MACDUFF

Stands Scotland where it did?

ROSS

Alas, poor country! Almost afraid to know itself. It cannot
Be call'd our mother, but our grave; where nothing,
But who knows nothing, is once seen to smile;
Where sighs and groans and shrieks that rend the air
Are made, not mark'd; where violent sorrow seems
A modern ecstasy; the dead man's knell
Is there scarce ask'd for who; and good men's lives
Expire before the flowers in their caps, Dying or ere they sicken.

MACDUFF

O, relation Too nice, and yet too true!

MALCOLM

What's the newest grief?

ROSS

That of an hour's age doth hiss the speaker:
Each minute teems a new one.

MACDUFF: How does my wife?

ROSS: Why, well.

MACDUFF

And all my children?

ROSS: Well too.

MACDUFF

The tyrant has not batter'd at their peace?

ROSS: No; they were well at peace when I did leave 'em.

MACDUFF: But not a niggard of your speech: how goes't?

مهکداف: نامۆزای زۆر خۆشه‌و‌یستم، به‌خیر هاتی.

مه‌لکۆلم: ناسیمه‌وه، ناسیمه‌وه. خوای میهره‌بان، ئەو شتانە‌ی ئیمه له‌یه‌ک نامۆ ده‌که‌ن

شوینە‌واریان مه‌هیلە‌وه!

راس: نامین، گه‌وره‌م.

مه‌کداف: ئیسکاتله‌ند له‌ شوینی جارانی خۆی ماوه؟

راس: مه‌خابن بۆ نیشتمانی چاره‌ره‌شم، که‌ گه‌ر بیته‌ و خۆی وه‌ بیتر خۆی بینیته‌وه‌ ترس ره‌

دلێ ده‌نیشی. ناتوانین به‌و نیشتمانه‌ بیژین دایک که‌ هه‌نوکه‌ بوته‌ گۆرستانی

ئیمه‌، ولاتییک که‌ ته‌نیا تیییدا ئەوه‌ی نه‌زانه‌ بزه‌ دیته‌ سه‌رلیوی، ئەو ولاته‌ی

له‌وینده‌ری کە‌س گوی ناداته‌ ئەو نرکه‌ و ناله‌ و شین و شه‌پۆرانه‌ی که‌ ناسمان

ده‌هه‌ژین. ئەو ولاته‌ی که‌ خه‌می تاقه‌ت پرۆوکیین له‌ وینده‌ری کالایه‌که‌ و له‌

هه‌موو بازاری هه‌رزانه‌وه‌ ده‌کری. هه‌ر که‌ بانگه‌وازی پرسه‌ ده‌گاته‌ گوی، که‌م

هه‌لده‌که‌وی بیرسن کێ مردووه‌، ته‌مه‌نی پیاوچاکانی ئەم نیشتمانه‌ له‌ ته‌مه‌نی

ئەو گولانه‌ی له‌ به‌رۆکی ده‌ده‌ن گه‌لی کورتنه‌ره‌ و به‌ر له‌وه‌ی نه‌خۆشینییک ئەوکیان

بگری خۆیان ده‌مرن.

مه‌کداف: زۆر به‌باشی باست کرد و زۆر به‌راستیش.

مه‌لکۆلم: تازه‌ترین کۆستی ئەم ولاته‌ چیه‌؟

راس: هینده‌ زوو زوو ئەم ولاته‌ وێرانه‌ کۆستی ده‌که‌وی که‌ ناکری باسی کۆستی

سه‌عاتیکی پیشتری بکه‌ی.

مه‌کداف: بلایی خیرانم چلۆن بیته‌؟

راس: چاک و باشه‌.

مه‌کداف: ئە‌ی منداڵه‌کانم چۆن؟

راس: ئە‌وانیش هه‌موویان باشن.

مه‌کداف: ئە‌و زۆرداره‌ ئارامی لێ هه‌لنه‌گرتون؟

راس: نا، هه‌ تاکوو ئە‌و ساته‌ی به‌جیم ده‌هیشتن زۆر ئارام و ئاسوده‌ بوون. (*)

مه‌کداف: ویدیچه‌ی له‌ قسه‌کانتا شتییک به‌شاراوه‌یی ده‌هیلایته‌وه‌ ده‌ پیم بیژه‌ چی قه‌وماوه‌؟

(*) ئە‌م رسته‌یه‌ ته‌موژاوییه‌ و دوو مانای ته‌واو جیاواز به‌ده‌سته‌وه‌ ده‌دات. راس مه‌به‌ستی له‌ ئارامی و

ئاسوده‌یی، مه‌رگه‌، به‌لام مه‌کداف بۆ هه‌یه‌ پیتی وابیت ژبانی بنه‌ماله‌که‌ی له‌ ئارامی و

ئاسوده‌یییدا تیده‌په‌ری.

ROSS

When I came hither to transport the tidings,
Which I have heavily borne, there ran a rumour
Of many worthy fellows that were out;
Which was to my belief witness'd the rather,
For that I saw the tyrant's power a-foot:
Now is the time of help; your eye in Scotland
Would create soldiers, make our women fight,
To doff their dire distresses.

MALCOLM

Be't their comfort
We are coming thither: gracious England hath
Lent us good Siward and ten thousand men;
An older and a better soldier none That Christendom gives out.

ROSS

Would I could answer
This comfort with the like! But I have words
That would be howl'd out in the desert air,
Where hearing should not latch them.

MACDUFF

What concern they? The general cause? or is it a fee-grief
Due to some single breast?

ROSS

No mind that's honest
But in it shares some woe; though the main part
Pertains to you alone.

MACDUFF

If it be mine, Keep it not from me, quickly let me have it.

ROSS

Let not your ears despise my tongue for ever,
Which shall possess them with the heaviest sound
That ever yet they heard.

MACDUFF

Hum! I guess at it.

ROSS

Your castle is surprised; your wife and babes
Savagely slaughter'd: to relate the manner,
Were, on the quarry of these murder'd deer,
To add the death of you.

MALCOLM

Merciful heaven! What, man! ne'er pull your hat upon your brows;

راس: که پروم کرده نم دهفهره تا نهو ههوالانه بېنم که پشتم له ژير باری قورسايياند
چه مابزوه باس باسی نهو دهنگويه بوو که زور له پياوانی بهرز و خاوهن پایه
ناگری شورشیان ههلاييساندووه که وای مهزنده بو دهکم ههر واش بووی،
چونکی سپای نهو زالمه ناماده و گرد و کو ببون. ههنوکه کات کاتی بهانا
هاتنه. ودمی روانینی ئیوه پیشمه رگه دهخولتینیت و ژنانیش په لکیشی مهبدانی
شه دهکات تا کوتایی بهنم کارهساته جه رگپه بېن.

مه لکولم: مژدهیان پی بده که وای پروو دهکهینه ولاتی وان. پاشای خاوهن شکوی ولاتی
ئینگلیس بری ده ههزار سه ریازی به سه رکردهیی میرخاستیکی وهک سیوارد
خستوته به ردهستی ئیمه که ویناچت جهنگاوه ریکی به نه زمونتر و باشتر له
سیوارد له سه رتاسه ری جیهانی دینی مه سیح به دی بکه ی.

راس: نهی خورگه له دهستم دههات به مژده بهک وهلامی مژده که تم پیشکه ش کردبا. به لام
هیندی قسم پیبه که ههر ده پی له بیابانیککی کاکي به کاکیدا به هاوار و شین و
رورژ بیدرکینم تا به گوپی کهس نه گاته وه.

مه کداف: پیوه ندییان به چیه وه ههیه؟ باسی کاروباریکی گشتی خه لکانه، یان دهر دیکه و
ته نیا سینه ی تاکه که سیک دینیتته ئیش؟

راس: دهر دیکه و هه موو گیانیککی هیترا به شی خوی تیدایه، به لام به شه زورینه که یه ههر
ئی تویه.

مه کداف: نه گهر دهر دیکه و ئی منه، چیتر لیمی مه شاره وه و زوو بیلت هه تا بیزانم.

راس: نهکا گوپتان تا هه تایه زمانم به له حنهت بکا، چونکی ده شی نهو ههواله به دهنگیککی
ههره ناخوش که تا ئیستا که بیستوته وه ری بگری.

مه کداف: نه ری! مه زنده ی بو دهکم ده پی چی بی.

راس: هیرشیککی له کتوپریان کرده سه ر کوشکی ئیوه و درندانه ژن و مندالیان لی
کوشتی.

نه گهر بیژم چیه ایان کرد نهو جهسته بی روهی ئیوهش ده که ویتته سه ر خه رمانی
کوژراوانی نهو ناسکه یه خسیرانه.

مه لکولم: هانا بو تو خودای خاوهنی به زه بی! هوی پیاوه که! چاوت له ژیر سه یوانی نهو

Give sorrow words: the grief that does not speak
Whispers the o'er-fraught heart and bids it break.

MACDUFF

My children too?

ROSS

Wife, children, servants, all
That could be found.

MACDUFF

And I must be from thence! My wife kill'd too?

ROSS

I have said.

MALCOLM

Be comforted: Let's make us medicines of our great revenge,
To cure this deadly grief.

MACDUFF

He has no children. All my pretty ones?
Did you say all? O hell-kite! All?
What, all my pretty chickens and their dam At one fell swoop?

MALCOLM

Dispute it like a man.

MACDUFF

I shall do so; But I must also feel it as a man:
I cannot but remember such things were,
That were most precious to me. Did heaven look on,
And would not take their part? Sinful Macduff,
They were all struck for thee! naught that I am,
Not for their own demerits, but for mine,
Fell slaughter on their souls. Heaven rest them now!

MALCOLM

Be this the whetstone of your sword: let grief
Convert to anger; blunt not the heart, enrage it.

MACDUFF

O, I could play the woman with mine eyes
And braggart with my tongue! But, gentle heavens,
Cut short all intermission; front to front
Bring thou this fiend of Scotland and myself;
Within my sword's length set him; if he 'scape,
Heaven forgive him too!

MALCOLM

This tune goes manly. Come, go we to the king; our power is ready;

کلاوه‌دا مه‌شاره‌وه. قسه‌ی لیوریتز له خه‌م بکه. خه‌میک بیت و نه‌یدرکینیی له‌نیو
دلّی پر زووخواودا ئەوه‌نده سرت‌سرت ده‌کا هه‌تا سیلی پی هه‌لدینیی و بو ئەبه‌د
تیکی ده‌شکینیی.

مه‌کداف: منالیشیان هه‌ر لی کوشتم؟

راس: هاوسه‌ر و مناله‌کانت و خزمه‌تکار و هه‌رکه‌سه‌ی که‌وته به‌رده‌ستیان.

مه‌کداف: منیش ئەوه دوور له‌وینده‌ر! هاوسه‌ریشم؟

راس: عه‌رزم کردی.

مه‌لکۆلم: ئارام و له‌سه‌ره‌خۆ به. وه‌ره هه‌تا له هه‌ستی مه‌زنی تۆله‌ستینیمان ده‌رمانیک
به‌ره‌م به‌ینین بو ساپ‌پێکردنی ئەم ده‌رده گیان‌کشه.

مه‌کداف: خۆی وه‌جاغی کویره که‌چی مناله‌ جوانه‌کانی من...؟ ئەری تۆ گوتت هه‌موویان؟
ئە کونده‌بووی نامباره‌ک! هه‌ر هه‌موویان؟ یانی هه‌موو جووجه‌له‌ جوانه‌کانی خۆم
له ته‌ک دایکیان به‌هێرش‌پێکی له ناکاو؟

مه‌لکۆلم: وه‌کو مه‌ردان ده‌سته‌ویه‌خه‌ی ئەو ده‌رده به.

مه‌کداف: به‌لام ده‌شی مه‌ردانه‌ش هه‌ستی پی بکه‌م. چۆن ده‌کرێ له‌ بیربان بکه‌م که ئەوان
خۆشه‌ویستترین که‌سانم بوون. نایاکو ئاسمان چاوی تیب‌پین ولایه‌کی لی
نه‌کردنه‌وه؟ ئەری ئەی مه‌کدافی رووره‌ش له‌ سۆنگه‌ی تۆ بوو بوونه‌ نیچیری
مه‌رگ! له‌به‌ر منی سووک و چرووک! ده‌نا ئەوان بی تاوان و بی گوناح بوون.
ئەوه له‌ بو من بوو مه‌رگ گیانی هێژایانی ئەستاند. خۆی میه‌ره‌بان ئارامی
به‌خسه‌ پێیان.

مه‌لکۆلم: با ئەوه بیینه‌ به‌رد و چه‌قۆکه‌تی پی تیژ بکه‌ی. خه‌م بکه‌ به‌رق و کینه. ئاگری دل
مه‌کوژینه‌وه و خۆشتری که.

مه‌کداف: ئەی خۆزگه‌ ده‌متوانی به‌چاو وه‌ک ژن فرمیتسک بریژم، به‌زمانیش لافی پیاوه‌تی
لی بده‌م. به‌لام ئەی خۆی میه‌ره‌بانم رێگه‌مان بو کورت بکه‌وه و من و ئەم دیوه‌ی
سکاتله‌ند له هه‌مبه‌ر به‌کتر دابنێ و بیخه‌ به‌رده‌می شمشیرم. ئەگه‌ر هات و
رژگاری بیت تکامه ئەتۆش بیبووری.

مه‌لکۆلم: ئەم قسه‌یه قسه‌ی مه‌ردیکی ئازایه. وه‌ره با بچینه‌ خزمه‌تی پادشا. سپا هه‌موو
ئاماده‌نه.

Our lack is nothing but our leave; Macbeth
Is ripe for shaking, and the powers above
Put on their instruments. Receive what cheer you may:
The night is long that never finds the day.

Exeunt

هەر تاقه ئەوەندەن ماوە مالتاواویی بخوازین و ڕۆی بکەوین. مەکیس ئیستا میوهیه که
گەیشتوو و بابەتی لیکردنەوهیه. سپای ئاسمانیی ئیمه هه موو چه کیان هه لگرتوو.
ئەوهی هەوینی ئارامی گیانی تۆبه وەری بگره که شهو ئەوەندە درێژه هەرگیز ڕیگای ڕژدی
ڕۆژ نادۆزیتەوه.

(دەچنە دەری.)

ACT V

پہر دہی پینجہم

SCENE I.
Dunsinane. Ante-room in the castle.

Enter a Doctor of Physic and a Waiting-Gentlewoman

Doctor

I have two nights watched with you, but can perceive no truth in your report. When was it she last walked?

Gentlewoman

Since his majesty went into the field, I have seen her rise from her bed, throw her night-gown upon her, unlock her closet, take forth paper, fold it, write upon't, read it, afterwards seal it, and again return to bed; yet all this while in a most fast sleep.

Doctor

A great perturbation in nature, to receive at once the benefit of sleep, and do the effects of watching! In this slumbry agitation, besides her walking and other actual performances, what, at any time, have you heard her say?

Gentlewoman

That, sir, which I will not report after her.

Doctor

You may to me: and 'tis most meet you should.

Gentlewoman

Neither to you nor any one; having no witness to confirm my speech.

دیمه نی یه که م

(دانسینین، ژووریک نیو کۆشک.)

(پزیشک لیه گه ل یه کتیک له ژنانی هاودهنگی خاتوو مه کبیس دیته ژووری.)

پزیشک: من دوو شهوه ههر وه کو تو نه خه وتووم و له ژنیر چاوه دپیریم دایه. به لام له و راپۆرتی تۆدا چاوم به چکۆله ترین هه قیقه ت ناکه وی. ئەو دوایین جارهی که وته ری داخۆکه ی بوو؟

هاودهنگ: له وکاته وهی خاوه ن شکۆ رووی کردۆته مهیدانی شه ر، ناگام لیبه له جیگا که ی دیته ده ری، چارۆکه به شاندا ددها، مجریبه کی هه یه درگای ده کاته وه، لاپه ره یه ک دینیته ده ر، دهینووشتینیته وه و هه روا شتیکی له سه ر ده نووسی و له پاشان ده یخوینیته وه و ئینجا مۆری پیوه ده نی و هه میسان ده گه ریته وه نیو جیگا که ی. ئەم کارانه ش هه مووی به ده م خه ویکی قووله وه ده کات.

پزیشک: ئازاوه یه کی زۆر سه یه له سه ریشتی ئەو ژنه دا، هه م له نامیزی خه ودا بی، هه میش ناگات له دنیا بی. له م بینه و به ره یه ی به ده م خه وه دا، جگه له هه ستان و به ری دا رۆیشتن گویت لی بووه شتیکی وا به زمانی بیدرکینیی؟

هاودهنگ: قوربان هه ندی قسان ده کات که ناخوازم پاشه مله له بو تانی بگپرمه وه.

پزیشک: له بو منی بگپره وه که زۆریش جیگه ی خۆیه تی.

هاودهنگ: تا شاهیدیک نه بی راستیی قسه کانم سه لمین، نه ک هه ر به ته نیا بو ئیوه بو هیچ که سیکی دیکه شی ناگپرمه وه.

Enter LADY MACBETH, with a taper

Lo you, here she comes! This is her very guise;
and, upon my life, fast asleep. Observe her; stand close.

Doctor

How came she by that light?

Gentlewoman

Why, it stood by her: she has light by her
continually; 'tis her command.

Doctor

You see, her eyes are open.

Gentlewoman

Ay, but their sense is shut.

Doctor

What is it she does now? Look, how she rubs her hands.

Gentlewoman

It is an accustomed action with her, to seem thus
washing her hands: I have known her continue in
this a quarter of an hour.

LADY MACBETH

Yet here's a spot.

Doctor

Hark! she speaks: I will set down what comes from
her, to satisfy my remembrance the more strongly.

LADY MACBETH

Out, damned spot! out, I say!--One: two: why,
then, 'tis time to do't.--Hell is murky!--Fie, my
lord, fie! a soldier, and afeard? What need we
fear who knows it, when none can call our power to
account?--Yet who would have thought the old man
to have had so much blood in him.

Doctor

Do you mark that?

LADY MACBETH

The thane of Fife had a wife: where is she now?--
What, will these hands ne'er be clean?--No more o'
that, my lord, no more o' that: you mar all with this starting.

Doctor

Go to, go to; you have known what you should not.

(خاتوو مه کبیتس دیتنه ژووروی، مؤمیتکی به دهسته وهیه.)

کورپه: ئهوه خه ریکه دئی. هه ر به شپوازی جارانی. سویند دهخۆم له خه وپکی قورسدايه.

خۆتانی لئی وهشارن و لیبی بنوارن.

پزیشک: مؤمی له کوپوه هیناوه؟

هاودهنگ: له پهنا جیگه که ی بووه. دهستووری داوه هه میسه مؤمیک له پهنا جیگه که ییدا

بگیرسی.

پزیشک: ناگات لیبیه هه رتک چاوی هه لیبناوه.

هاودهنگ: به للام ده رگای ههستی دینیان داخراوه.

پزیشک: ئهوه خه ریکه چی دهکا؟ چا! چۆن دهستی لیک هه لده سوئی.

هاودهنگ: هه میسه هه ر ئاوا دهکات، ده لیبی دهسته کانی ده شوات. چاوم لئی بووه هه ندی

جار چاره گه سه عاتییک ئه م کاره ی کردووه.

خاتوو مه کبیتس: ئه وه تا په له یه کی تر.

پزیشک: گوئی رابگره، خۆ خه ریکه قسان دهکات! ده شی هه موو ئه و قسانه ی بنووسمه وه

هه تا له بیرم نه چنه وه.

خاتوو مه کبیتس: له خۆت هه لده، ئه ی په له ی پیسی نابه کار! وا پیت ده لیم له خۆت

هه لده! ئه وه یه ک و ئا ئه وه ش دوو، کاتی کاره. دۆزه خ چه نده ژان هینه ره. تف له

رووی تو! خاوه ن شکۆ سه ربازی چه کدار و ترس؟ بو بترسین له وه ی داخۆ پیت بزانه

یان نه زانه، کاتی هیه کس ده سه لاتی ئه وه ی نه بی له شتان بکو لیتته وه و دوایی

لین پیرسیته وه؟ به للام ئاخۆ کئی پیتی وابوو ئه و هه موو خویته له ده ماری

پیره پیاو دا بگه ری (*).

پزیشک: ناگات لیبیه چی ده بیژی؟

خاتوو مه کبیتس: فایفی سپاسالار خاتوونیتی هه بوو. داخۆ هه نووکه له کوئی بی؟ یانی

ئه م ده ستانه قهت قهت پا نابنه وه؟ ده بیسپه وه، خاوه ن شکۆ، ده بیسپه وه. به م

ترس و دل هراوکه یه رپسه که مان لئی ده که یته وه به خوری.

پزیشک: برۆ لاچۆ، برۆ لاچۆ. تو ناگات له شتییک بووه که نابیی قهت ناگات لئی بی.

(*) ئاماژه یه بو دانکه ن.

Gentlewoman

She has spoke what she should not, I am sure of that: heaven knows what she has known.

LADY MACBETH

Here's the smell of the blood still: all the perfumes of Arabia will not sweeten this little hand. Oh, oh, oh!

Doctor

What a sigh is there! The heart is sorely charged.

Gentlewoman

I would not have such a heart in my bosom for the dignity of the whole body.

Doctor

Well, well, well,--

Gentlewoman

Pray God it be, sir.

Doctor

This disease is beyond my practise: yet I have known those which have walked in their sleep who have died hollyly in their beds.

LADY MACBETH

Wash your hands, put on your nightgown; look not so pale.--I tell you yet again, Banquo's buried; he cannot come out on's grave.

Doctor

Even so?

LADY MACBETH

To bed, to bed! there's knocking at the gate: come, come, come, come, give me your hand. What's done cannot be undone.--To bed, to bed, to bed!

Exit

Doctor

Will she go now to bed?

Gentlewoman

Directly.

Doctor

Foul whisperings are abroad: unnatural deeds
Do breed unnatural troubles: infected minds
To their deaf pillows will discharge their secrets:
More needs she the divine than the physician.

هاودهنگ: من دلنيام نهو شتانهی گوت که نهدهبوايه ليره بگوترايان. خوا ههرخوی
دهيزانی چيها شت دهزانی.

خاتوو مهکبيس: نهوه ديسان بونی خويته. ههرچی عهتری عهدهبستانه بيهيتن بونی نه
دهسته بچوکه تهواو نابج. وهپرؤ له خؤم! وهپرؤ له خؤم!

پزیشک: چا! چ ئاخیک ههلدهکيشی! چ دلتيکی پر زوخواه دلتيکی وا.
هاودهنگ: شان و شکوی لهشيتکی وام بهقيمهتی بوونی دلتيکی پر زوخواوی وا له نيو
بهندی سينه ههرگيز ناوی.

پزیشک: ههلبهت وایه، ههلبهت وایه.
هاودهنگ: ههر ئاهمهتان له خوا گهرهک بی، جهناب.

پزیشک: نهمه دهرديکه و بهمن دهرمان ناکرئ. بهلام هيشتا ههن کهسانتيک دهياناسم که
بهدهم خهوهوه دهرؤن، کهچی له نيو جيیدا بهپاکي کهوتوون و دواچار ههر بهپاکي
مردوون.

خاتوو مهکبيس: دهستت بشؤ. چاکهتهکهت له بهر بکه. وا رهنگ ههلبرکاو مه به. نهوه
ديسان دهيليمهوه بهنکو له گؤرډا نووستوه. رتي دهبازبوونی بؤ نيبه.

پزیشک: کهواته ناوا رابرا؟

خاتوو مهکبيس: بابچينهوه نيو جيگا، بچينهوه. وا دياره له درگا دهدهن. وهره، وهره،
وهره، وهره، دهستت بيته. نهوهی کراوه ناشی بيژين نهکراوه. بابچينهوه نيو
جيگا. بابچينهوه نيو جيگا.

(دهچيته دهري.)

پزیشک: يانی دهگهريتهوه بؤ نيو جيگا کهی؟

هاودهنگ: رتيک و راستهوخؤ وا دهکا.

پزیشک: سرته سرتيکی ناشايست بوته بنيشته خوشهی سهر زاری خه لکان. له کار و
باری نابهجي دهرد و زهحمهتی نابهجي دپته گؤرئ. سهری گلاو نهيتنی خوی
بهگوتی کهری بالنجه کهیدا دهخوينی. نهو خاتوونه له پزیشک پتر پيوستی
بهقهشههی کلّيسايه. خوايه،

God, God forgive us all! Look after her;
Remove from her the means of all annoyance,
And still keep eyes upon her. So, good night:
My mind she has mated, and amazed my sight.
I think, but dare not speak.

Gentlewoman

Good night, good doctor.

Exeunt

SCENE II.
The country near Dunsinane.

Drum and colours. Enter MENTEITH, CAITHNESS, ANGUS, LENNOX, and Soldiers

MENTEITH

The English power is near, led on by Malcolm,
His uncle Siward and the good Macduff:
Revenge burn in them; for their dear causes
Would to the bleeding and the grim alarm
Excite the mortified man.

ANGUS

Near Birnam wood
Shall we well meet them; that way are they coming.

CAITHNESS

Who knows if Donalbain be with his brother?

LENNOX

For certain, sir, he is not: I have a file
Of all the gentry: there is Siward's son,
And many unrough youths that even now
Protest their first of manhood.

MENTEITH

What does the tyrant?

CAITHNESS

Great Dunsinane he strongly fortifies:
Some say he's mad; others that lesser hate him

خوايه، له هه موو لايهك بپوره. تاگات لیبی بې و چاوانی لی خافل مه که. شتی وای له بهر دهس نه بې که بتوانی دواچار خوئی کولته وار بکات. به لام دیسان چاوت ههر به سه ریوه بې. دهیجا شه و خوش. نه م دیه نه می شکی منی تاساندووه و چاویشمی ده ری پراندووه. شتی و له سهرم دایه که ناتوانم به زمان بیاندرکینم.

هاودهنگ: شه و خوش پزیشکی میهره بان.

(ده ریونه ده ری.)

دیمه نی دووهم

(ناوچه یه کی نیزیک دانسینین.)

(مینتیس و که سنیس و تانگوس و لیناکس و تاقمیتک سهریاز به ده هؤل و تالاه دینه ژورری.)

مینتیس: سپای ئینگلیس نیزیکه، و ده لاین سهر کرده یان مه لکولم و مامی مه لکولم، سیوارد و مه کدافی مه زن پیاره. توله تاگریکه و له دلینا داگیرساوه. نامانجی هره هیتایان مردووانیش دنه ددها چهک هه لگرن و بینه مهیدانی خوین رشتن و پیاو کوشتن.

تانگوس: پیده چی له نیزیک جهنگه لی بییرناما چاومان به یه کدی بکه وی. له و لاهه دین.

که سنیس: که سی واهیه بزانی داخو دانلین-یش ره گهل براکه ی که وتووه یان نا؟

لیناکس: گهوره م، بې شک له ته کیانا نه هاتووه. نه وتانی ناوی گشت گهوره پیوانم له بهر دهسته. کوری سیواردی تیدایه و هه نی گه نجی تازه پیگه یشتووی دیکه که هه نووکه ده یانه وی یه که م هیمای مهردایه تی خو یان بو خه لکی بنویتن.

مینتیس: نه ی نه و زالمه چی ده کا؟

که سنیس: په رزینیک پته وی له دوری قه لای دانسینینا هه لبه ستووه. هه ندی پتی ده لاین شیت بووه، نه وانه ی که متر رقیان لی هه لگرتووه به م کاره ئیژن تووره یی جوام ————— رانه. به لام

Do call it valiant fury: but, for certain,
He cannot buckle his distemper'd cause
Within the belt of rule.

ANGUS

Now does he feel
His secret murders sticking on his hands;
Now minutely revolts upbraid his faith-breach;
Those he commands move only in command,
Nothing in love: now does he feel his title
Hang loose about him, like a giant's robe
Upon a dwarfish thief.

MENTEITH

Who then shall blame
His pester'd senses to recoil and start,
When all that is within him does condemn Itself for being there?

CAITHNESS

Well, march we on,
To give obedience where 'tis truly owed:
Meet we the medicine of the sickly weal,
And with him pour we in our country's purge Each drop of us.

LENNOX

Or so much as it needs,
To dew the sovereign flower and drown the weeds.
Make we our march towards Birnam.
Exeunt, marching

SCENE III.

Dunsinane. A room in the castle.

Enter MACBETH, Doctor, and Attendants

MACBETH

Bring me no more reports; let them fly all:
Till Birnam wood remove to Dunsinane,
I cannot taint with fear. What's the boy Malcolm?
Was he not born of woman? The spirits that know
All mortal consequences have pronounced me thus:
'Fear not, Macbeth; no man that's born of woman

شکی تیدا نییه چیترا ناتوانی نه خوشینی سهرکیشی به پینه و پهرو چار بکات.
ئانگوس: ئیستا پیتی وایه ههر جینایه تیکی شاراوهی کردبیتی به ههر تک دستیییه وه
نووساوه. ناگری نهو شورشانهی که ئیستا که ناوه هه لده گیرسی پهیمان
شکینیی وی به چاوی داده نه وه. نهوانه ی گوی له مستی وین ته نیا له بهر
دهستووری نهو خو دهبزوتین نه له سونگه ی خوشه ویستی. هه نوو که پیتی وایه
چیترا بالا پۆشی پاشایه تی شایانی شانی وی نییه، وه کو دزیکه ناچیزه که جلی
دیوه زمه یه که له بهر ده کا.

مهنتیس: نه گهر نازای نه ندای نهو بیزیان له بوونی دیته وه، چهنده سهیر و سهرسوور هیتنه
که گیانی وی له گهل نازاریکی تاقت پروو کیتندا بژی!

که سنیتس: که واته با بو پیشه وه، تا چاو له دهستی فه رمانی نهو که سه بین که شایانه بو
رابه رایه تیکردن. بابچین چاومان به پیشکی نهو ولاته نه خوشه که وی و نه وهنده
خوین پیشکه ش بکه بین هه تا نه خوشه که مان چا ده بیته وه.

لیناکس: یان هیتنه بی که گولی پاشایه تی لیتی پاراو بی و بزار له خویدا نو قم کات. بو
پیشه وه بهر وه بیتر نام.

(به مەشقی سەربازی دەچنە دەری.)

دیمه نی سییه م

(دانسینین. ژووریکه نیو کۆشک.)

(مه کبیس له گهل پیشک و دهستوپیه ونده که ی دیته ژووری.)

مه کبیس: چیترا هه وال مه نیرنه وه. لیتیانگه رین با ههر هه موویان رابکه ن. هه تا دارستانی
بیر نام بهر وه دانسینین هه لته یات ترس ره دل م نانشی. نهو هه تیه، مه لکۆلم
کیتیه؟ مه گین ژن نه بختوته وه؟ نهو ره حانه ی که له دوا ره ژوی مرۆفان ناگادارن
ئاوایان به من گوتوه «مه ترسه مه کبیس، هیچ پیاویک که له زگی دایکی خوی
که هه وتبیته یه دهسه دهسه لاتی

Shall e'er have power upon thee.' Then fly,
false thanes,
And mingle with the English epicures:
The mind I sway by and the heart I bear
Shall never sag with doubt nor shake with fear.

Enter a Servant

The devil damn thee black, thou cream-faced loon!
Where got'st thou that goose look?

Servant

There is ten thousand--

MACBETH

Geese, villain!

Servant

Soldiers, sir.

MACBETH

Go prick thy face, and over-red thy fear,
Thou lily-liver'd boy. What soldiers, patch?
Death of thy soul! those linen cheeks of thine
Are counsellors to fear. What soldiers, whey-face?

Servant

The English force, so please you.

MACBETH

Take thy face hence.

Exit Servant

Seyton!--I am sick at heart,
When I behold--Seyton, I say!--This push
Will cheer me ever, or disseat me now.
I have lived long enough: my way of life
Is fall'n into the sear, the yellow leaf;
And that which should accompany old age,
As honour, love, obedience, troops of friends,
I must not look to have; but, in their stead,
Curses, not loud but deep, mouth-honour, breath,
Which the poor heart would fain deny,

به چۆك دادانى تۆي نابى.» كهواته با هەر رابكهن، سپاسالارانى ساخته له گهڻ
چلئيس و زگزلانى ئينگليسى با هەر دهست و تيكهڻ كهن. ئەو سهرهه ي من
خاوه نيم و ئەو دلەي من هه لگري هه م نه ملكه چي گومان ده بى، نه له سۆنگهه
ترس ده له رزى به ئاسته م.

(خزمه تكارىك دپته ژوورئ.)

ده با شه يتان روورپه شت كا كه له كه رى رهنگ به روخساره وه نه ماو! له قهه و
گيپالى گوتلكانه ي پروانه! بوچى خۆت وا لى كردوو؟

خزمه تكار: ده هه زاران...

مه كبتيس: گوتلكى نه فام (*).

خزمه تكار: گه وره م، گه وره م، سه ربازه كان.

مه كبتيس: دهم و چاوت خوتناوى كه تا به سوورايى خوينى خۆت سپيتيى سام و ترست
بشاريته وه، ئەي كورپه تيهوى بى وره! كامه سه ربازا! سوو كوچرووك! گيان
ده رچى! گونات كه رهنگى كفى وه خو گرتوو ترس له دلى خه لكانى تر ده چيئى.

كامه سه ربازا! رهنگ به روخساره وه نه ماو!

خزمه تكار: سپاي ئينگليستان، گه وره م.

مه كبتيس: شه قىك له خۆت هه لده برۆ.

(خزمه تكاره كه ده چيئته ده رى.)

هوى سبيئى! دليكى زامارم هه يه. هوى سبيئى! گوئى رابگره! ئەم زۆره ي بو منى دين يان
خوشبويه كى هه رمانم پى ده به خشى، يان هه ر ئيستا ره گوريشه م ده رده كيشى. من
عومرتيكي دريتم رابواردوو. زيانم رووى له پاييزه و گه لا پيزانى ته مه مه. ناشى
چاو له ده ستي ده سكه وتى پيرى بم، هه ر له شان و شكۆ و عيشق گوئى له
مستيبه وه بيگره هه تا ده گاته كۆمه لى هاو رتيان و هاو ده نگانم، له برى ئەمانه
هه ر تووك و نزيه كه ئەگه ر چى نه ك به سه دايه كى به رز، به لام له ته هى دلياندا
ده يلينه وه، يان بژى و باره كه لا يه، به لام ته نيا سه رزاره كى و راگوزارى.
هه ناسه يه كه و له سينه دپته ده رى و دلى بيچاره ناخو ازى بيته ده رى و

(*) (Goose - قاز) له زمانى ئينگليزىدا «قاز» هيماي تينه گه يشتويى و گه مژتييه، و بو پياوى
گه مژهش به كار ده برى. له كورديدا «گوتلك» تا راده يه ك ئەم مه به سته ده گه يه نى.

and dare not. Seyton!

Enter SEYTON

SEYTON

What is your gracious pleasure?

MACBETH

What news more?

SEYTON

All is confirm'd, my lord, which was reported.

MACBETH

I'll fight till from my bones my flesh be hack'd.
Give me my armour.

SEYTON

"Tis not needed yet.

MACBETH

I'll put it on. Send out more horses; skirr the country round;
Hang those that talk of fear. Give me mine armour.
How does your patient, doctor?

Doctor

Not so sick, my lord, As she is troubled with thick coming fancies,
That keep her from her rest.

MACBETH

Cure her of that. Canst thou not minister to a mind diseased,
Pluck from the memory a rooted sorrow,
Raze out the written troubles of the brain
And with some sweet oblivious antidote
Cleanse the stuff'd bosom of that perilous stuff
Which weighs upon the heart?

Doctor

Therein the patient Must minister to himself.

MACBETH

Throw physic to the dogs; I'll none of it.
Come, put mine armour on; give me my staff.
Seyton, send out. Doctor, the thanes fly from me.
Come, sir, dispatch. If thou couldst, doctor, cast
The water of my land, find her disease,
And purge it to a sound and pristine health,
I would applaud thee to the very echo,
That should applaud again

دهسه لاتى چتيكى نهوتوشى نيبه. هوى سيبتن!

(سيبتن ديتنه ژوورئ.)

سيبتن: به لئ گه وره، چى دهفه رمون؟

مه كبتس: دهنگوباسى تازه چيبه؟

سيبتن: هر هه واليكي هه ناردوويانه قوربان، ريكوراست و به جئ بوونه.

مه كبتس: هه تا خوين له ده ماري مندا بگه رئ شه ران ده كم. زريم له بو ناماده كهن.

سيبتن: هيشتا كارمان نه كهوتوته زري پوئين.

مه كبتس: ده موهئ هه ر ئيستاكه بيكه مه به رم. ديسانه كه سوار بنيرن. كون و قوئين نه ما

بي نه گه رابيتن. نه وهى ده ترسي به په تي سيداره وه هه لئ واسن. زريم له بو

ناماده كهن.

(سيبتن ده چيته ده رئ.)

پزيشك، پيم بلئ نه خوشه كهت چونه؟

پزيشك: هينده نه خوئ نيبه. گه وره. نه وه نديه خه يال و خوليا له كوئى نابنه وه، و

نارامبي لئ ده تارئين.

مه كبتس: ده رماني نه وه ده رده ي بكه. ناتواني ده رووني نه خوشه كهت نه هوهن بكه بته وه؟

ناتواني خه ميكي پنج داکوتاو له نيتو روچ و گيانيدا هه لكه ني؟ ناتواني نه خش و

نيگاري شيرزه يي و شله ژاوي له ميشكيدا بسريته وه؟ ناتواني به ده وا و

ده رمانيكي فه راموش هينهر باري قورسي سه ر نه وه دلئى له نيتو سينه ي پر بريني

به ناسته م سووك بكه بته وه.

پزيشك: ده رماني نه وه نه خوئينه هر له دهسه لاتى نه خوشه كه دايه.

مه كبتس: كه واته نه م زانسته گوو تي رباوت بخه ره به رده م ديلاه سه گ كه كه لكي بو نه م

نيبه. و ره، زريكه م له به ركه. گوچانه كه شم بده رئ. هوي سيبتن، سوار بنيره.

پزيشك، سپاسالاران وا له دهستي من راده كهن - و ره، كاكه، ده بده ي زووكه -

گه ر بتتوانيبايه ناوي نه م ولاته بخه يته نيتو بوته ي تاقيكاريبه وه و هوي

نه خوئينه كه يت دوزيبايه وه و ده روونيت پاكردبايه وه و وه كو جارن له ش ساغيت

پئ دابايه وه، چه پله يه كي هينده توندم بو ليده داي كه له هه موو ولاتدا دهنگ

بداته وه - هوي بيكي شكه. نه رئ داخه

--Pull't off, I say.--
What rhubarb, cyme, or what purgative drug,
Would scour these English hence? Hear'st thou of them?

Doctor

Ay, my good lord; your royal preparation Makes us hear something.

MACBETH

Bring it after me. I will not be afraid of death and bane,
Till Birnam forest come to Dunsinane.

Doctor

[Aside] Were I from Dunsinane away and clear,
Profit again should hardly draw me here.

Exeunt

SCENE IV. Country near Birnam wood.

*Drum and colours. Enter MALCOLM, SIWARD and YOUNG SIWARD,
MACDUFF, MENTEITH, CAITHNESS, ANGUS, LENNOX, ROSS, and Sol-
diers, marching*

MALCOLM

Cousins, I hope the days are near at hand
That chambers will be safe.

MENTEITH

We doubt it nothing.

SIWARD

What wood is this before us?

MENTEITH

The wood of Birnam.

MALCOLM

Let every soldier hew him down a bough
And bear't before him: thereby shall we shadow
The numbers of our host and make discovery Err in report of us.

Soldiers

It shall be done.

SIWARD

We learn no other but the confident tyrant

رېټواسيک يان شتيک هه يه که زگی پي ره وان دهبی هه تا ئەم ئینگلیسیانە
را بمانی لیرەکانە؟

هه واليکت لی نه بیستون؟

پزیشک: گه وردهم، سپای شاهانه تان ئاگادارمان ده که نه وه.

مه کبیس: دا به دوای مندا بیهینه. هه تا دارستانی بیرنام به رهو دانسینینی ئیمه نه هاتیبیت
نه له مهرگ ترس ره دلّم دهنیشی نه له ئاشته بای مهرگه پین.

پزیشک (له بهر خۆبه وه): گهر بمتوانیبایه گیانم پرگار کهم و له دانسینین دوور کهومه وه،
په تی که لکه له ی هیچ که لکیک ئیتر نه یده توانی په لکیشی ئیره م کات.

(ده چنه ده ری.)

دیمه نی چواره م

(گوندیکی نیزیک دانسینین. دارستانیک ده بیندری.)

(مه لکۆلم، سیوارد و کوره که ی، مه کداف، مینتیس، که سنیس، ئانگوس، لیناکس،
پاس و سه ریا زه کانیان به دهم مه شقی سه ریا زی و به ده هۆل و ئالا وه دینه ژووری.)

مه لکۆلم: ئاموزاکان، هیوادارم ئەم رۆژه نیزیک بیته وه که مال و حالمان له مه ترسیدا
نه بی.

مه نتیس: هیچ گومانی تیدا نییه.

سیوارد: ئەو دارستانه ی پرو به پرومانه کامه دارستانه؟

مه نتیس: دارستانی بیرنام، گه وردهم.

مه لکۆلم: با ههر سه ریا زی لقی له دره خته کان لی کاته وه و بهم شپوهیه خۆی داشاری. له م
رپیه وه ناهیلین ژماره ی سه ریا زانی خۆمان هاسان به ده سه ته وه بدری و بهم جوړه

دوژمن به پتی هه له دا ده به یین.

سه ریا ز: به لی، به لی باشه قوربان.

سیوارد: ئیمه ئەوه نده ده زانین ئەو زالمه پشت ئەستوور به متمانه ی خۆی له دانسینین

Keeps still in Dunsinane, and will endure
Our setting down before 't.

MALCOLM

'Tis his main hope:
For where there is advantage to be given,
Both more and less have given him the revolt,
And none serve with him but constrained things
Whose hearts are absent too.

MACDUFF

Let our just censures
Attend the true event, and put we on
Industrious soldiership.

SIWARD

The time approaches
That will with due decision make us know
What we shall say we have and what we owe.
Thoughts speculative their unsure hopes relate,
But certain issue strokes must arbitrate:
Towards which advance the war.

Exeunt, marching

SCENE V.

Dunsinane. Within the castle.

Enter MACBETH, SEYTON, and Soldiers, with drum and colours

MACBETH

Hang out our banners on the outward walls;
The cry is still 'They come!' our castle's strength
Will laugh a siege to scorn: here let them lie
Till famine and the ague eat them up:
Were they not forced with those that should be ours,
We might have met them dareful, beard to beard,
And beat them backward home.

A cry of women within

دانیشتوو و ریمان ددها ئابلۆقهی دهین.

مه‌لکۆلم: تاکه هومیدیشی هه‌ر ئهم ریگایه‌یه، چونکی له‌هه‌ر کاتیکیدا هه‌لی هه‌لاتنی بووه‌گه‌وره و بچووک شۆرشیان به‌ریا کردوو. کهس گوی له‌مستی وی نییه، مه‌گین ئه‌وانه‌ی ناچارن، ئه‌وانه‌ی وا توژیکی دل‌یان پیوه‌ی نییه له‌ پیناویدا شه‌ریکه‌ن.

مه‌کداف: سه‌لمانندی راسته‌قینه‌ی ئهم قسانه له‌ مه‌یدانی شه‌ر و پیکداداندا ده‌کری. جاری با سه‌رقالی کاری سه‌بازی بین.

سیوارد: ئه‌و کاته‌مان لی نیزیکه که بی سی و دوو لیکردن پیمان ده‌لی چیمان له‌ هه‌مبانه‌ دایه و چه‌نده‌مان قه‌رز دیته‌ ری. بیر و بروای مه‌زه‌نده‌که‌ر هیوا و هومیدی نادیار به‌ره‌م دینتی. ئه‌و جه‌نگ و ئاوقابوونه دوا ئاکامی قسه‌به‌ر هه‌لده‌سه‌نگینتی. بو‌ گه‌یشتن به‌دوایین ئاکامی ژیان، بو‌پیشه‌وه به‌ره‌و مه‌یدانی پیکدادان.
(به‌ده‌م مه‌شقی سه‌ربازییه‌وه ده‌چنه‌ ده‌ری.)

دییه‌نی پینجه‌م

(دانسنین. نیو کۆشکه‌که.)

(مه‌کبیس، سییتن و سه‌ربازه‌کان به‌ده‌هۆل و ئالاه ده‌ینه ژووری.)

مه‌کبیس: ئالاکان له‌سه‌ر دیواره‌کانی ده‌روه هه‌لواسن. هیشتا‌کانه‌ش هه‌ر هاواری "هاتن، هاتن" ده‌گاته‌ گویم. به‌لام پته‌وی و پۆلایی بوونی ئه‌و قه‌لایه‌ی ئیمه‌ گالته‌ی به‌بۆسه‌ی دوژمن دی. ده‌ لیگه‌رین هینده‌ لیبه‌ بمیننه‌وه هه‌تا برسیتی و نه‌خۆشی هه‌لیان لووشی. خۆگه‌ر ئه‌وانه‌ی ده‌بوايه له‌ ریزی ئیمه‌دا مابان تیکه‌ل به‌وان نه‌بوونایه و هیزیان بی نه‌به‌خشیبایه‌ن، بو‌یان ده‌چومه‌ گۆره‌پانی جه‌نگی ده‌سته‌و به‌یه‌خه و هه‌تا ولاته‌که‌ی خۆیان راوم ده‌نان.

(زرقوه‌هۆری ژنان له‌ ئه‌نده‌روونه‌وه.)

What is that noise?

SEYTON

It is the cry of women, my good lord.

Exit

MACBETH

I have almost forgot the taste of fears;
The time has been, my senses would have cool'd
To hear a night-shriek; and my fell of hair
Would at a dismal treatise rouse and stir
As life were in't: I have supp'd full with horrors;
Direness, familiar to my slaughterous thoughts
Cannot once start me.

Re-enter SEYTON

Wherefore was that cry?

SEYTON

The queen, my lord, is dead.

MACBETH

She should have died hereafter;
There would have been a time for such a word.
To-morrow, and to-morrow, and to-morrow,
Creeps in this petty pace from day to day
To the last syllable of recorded time,
And all our yesterdays have lighted fools
The way to dusty death. Out, out, brief candle!
Life's but a walking shadow, a poor player
That struts and frets his hour upon the stage
And then is heard no more: it is a tale
Told by an idiot, full of sound and fury,
Signifying nothing.

Enter a Messenger

Thou comest to use thy tongue; thy story quickly.

Messenger

Gracious my lord,
I should report that which I say I saw,
But know not how to do it.

ئەم دەنگە دەنگە ئى چىيە ؟

سەيتان: گەرەم، ئەو زىقەزىقى ژنانە دى.

(دەچنە دەرى.)

مەكبەيس: ھەر دەلىتى تامى ترسم لە بىر چۆتەو. سەردەمانىك كە لەنيو دلى شەوى ئەنگوستە چاوا زرىكە و ھاوارىكەم دەگەيشتە گوئى سى دەبووم و دەبوومە يەك پارچە سەھۆل، لە حىكايەتى ترسەيتن مووى ئەندامى لەشم وا راست دەبوونەو دەتگوت ھەمووى گيانلەبەرن. من ھىندەم شەرابى وەحشەت خواردۆتەو كە چىتر دىوەزمەى سام، ئەم ھاومالەى ھزرى خوئىنرپۆز و خوئىنخۆرم، تواناى نىسيە بمتاسىنى.

(سەيتان دەگەرتتەو.)

ئەو زىقوھۆرە ئى چى بوو؟

سەيتان: وا ساژن مردووه، گەرەم.

مەكبەيس: پۆژىك ھەر دەشيا مردبا. سەر و بەندىك ھەر دەبوا ھەوالىكى و ايان ھىنابا. ئەو دەخوشى سەھى پۆژ و سەھى پۆژ و سەھى پۆژ، بەھەنگاوى بچووكى تەى دەكا رپى پۆژ تا پۆژ، ھەتا دوايىن ھەناسەى پۆجى سەردەم. لە دوئىنى ئىمە شىتان گەر بنۆرى، دەبىنى رىگەيەكى پر لە تۆز و خۆلى مەرگە. بكوژتوھ ئەى مۆمى بچووك دە بكوژتوھ، كە نسيەكە ژيان ھەر دپت و دەروا، ھەر وەكو ئەكتەرىكى گىل و بى پروا لە بان سەكو بۆ ماوہەك دەيكاتە رىمازىن و شاتوشوتى خۆرابى، كەچى بىدەنگى لىدئىنى لە دوايىن ساتى تەنبايى: بەلئى ژىن داستانى داستانبىرئىكى سەرشىتە، ھەمووى ھەر توورپەى و ھاوار و واوہىلا، بەلام بى ناوہرۆك و پوچ و بى واتا.

(قاسىدىك دەگاتە جى.)

ھاتووى زمانت بگەرپى كورپەتوھ، زووكە بىترە چت بىنيوھ.

قاسىد: خاوەن شكۆ، ئەوھى دىومە دەشى بۆتان بگىرپەوھ. بەلام نازانم چۆن چۆنى بىگىرپەوھ.

MACBETH

Well, say, sir.

Messenger

As I did stand my watch upon the hill,
I look'd toward Birnam, and anon, methought,
The wood began to move.

MACBETH

Liar and slave!

Messenger

Let me endure your wrath, if't be not so:
Within this three mile may you see it coming;
I say, a moving grove.

MACBETH

If thou speak'st false,
Upon the next tree shalt thou hang alive,
Till famine cling thee: if thy speech be sooth,
I care not if thou dost for me as much.
I pull in resolution, and begin
To doubt the equivocation of the fiend
That lies like truth: 'Fear not, till Birnam wood
Do come to Dunsinane:' and now a wood
Comes toward Dunsinane. Arm, arm, and out!
If this which he avouches does appear,
There is nor flying hence nor tarrying here. I gin to be awary of
the sun, And wish the estate o' the world were now undone.
Ring the alarum-bell! Blow, wind! come, wrack!
At least we'll die with harness on our back.

Exeunt

**SCENE VI.
Dunsinane. Before the castle.**

*Drum and colours. Enter MALCOLM, SIWARD, MACDUFF, and their
Army, with boughs*

MALCOLM

Now near enough: your leafy screens throw down.
And show like those

مه‌کبیتس: دهی باشه ، بیفه‌رمون جه‌ناب.

قاسید: له‌سه‌ر گرده‌که سه‌رقالی چاوه‌دیری ده‌وریه‌ر بووم و چاوم له‌ جه‌نگه‌لی بی‌رنام
بریبوو که له‌ناکاو وه‌مزانی نه‌و دارستانه‌ که‌وتوته‌ ری.

مه‌کبیتس: سووکوچرووکی درۆزن!

قاسید: گه‌ر وانه‌بوو به‌کام سزا که‌فوکولی رقی ئیوه‌ داده‌مرکتی من ناماده‌م به‌گیان بی‌کرم.
له‌ مه‌ودای سی فرسه‌خه‌وه‌ جووله‌ی نه‌و جه‌نگه‌له‌ دیاره‌.

مه‌کبیتس: گه‌ر بی‌تو درۆت کردی‌ت زینده‌ به‌م دره‌خته‌ هه‌لتده‌واسم. به‌لام گه‌ر راستت
گویتی‌ت حاشا له‌ ترس ، نه‌گه‌ر تو نه‌م به‌لایه‌م به‌سه‌ری‌ینی له‌ ده‌روونه‌وه‌ داده‌هیتزیم
و شک له‌ دل‌مدا چه‌که‌ره‌ ده‌کا سه‌باره‌ت به‌قسه‌ی دوو جه‌مسه‌ری نه‌و جادوو‌بازه
شه‌یتانه‌ که‌ له‌ زمان راستییه‌وه‌ درۆی هه‌لبه‌ست: «تا نه‌و کاته‌ی که‌وا دارستانی
بی‌رنام به‌ره‌و کوشکی دانسنین نه‌که‌وتوته‌ ری قه‌ت مه‌ترسه‌.» نه‌وه‌ ئیستاش
دارستان به‌ره‌و دانسنین وه‌ری که‌وت. ده‌س بده‌نه‌ چه‌ک و هه‌موو بچنه‌ ده‌ری!
ده‌س بده‌نه‌ چه‌ک و هه‌موو بچنه‌ ده‌ری! نه‌گه‌ر نه‌و شتانه‌ی گوتی وه‌راست گه‌ری،
لی‌ره‌ نه‌ بواری مانه‌وه‌یان هه‌یه‌ نه‌ ده‌رفه‌تی بو‌ ده‌ریازبوون. ئیتر له‌ هه‌تاویش بی‌زار
و وه‌ره‌زم. خۆزگه‌ کووره‌خانه‌ی جیهان هه‌ر ئیستا له‌ کار که‌وتبا. با که‌له‌ زه‌نگی
مه‌ترسی زربنگه‌ی بی! بخوشی نه‌ی با ، بکه‌ونه‌ گه‌ر به‌دی و به‌لا! با لانی که‌م
به‌به‌رگی زربوه‌ بکه‌ومه‌ باوه‌شی گه‌رمی مه‌رگ.
(ده‌چنه‌ ده‌ری.)

دی‌یه‌نی شه‌شه‌م

(شوینی پیشوو. مه‌یدانیکی به‌رده‌م قه‌لا.)

(مه‌لکۆلم و سیوارد و مه‌کداف و سپاکه‌یان به‌لقوی‌ویی دره‌خت دا‌پۆشراو به‌ته‌پل و ئالاوه
دینه‌ ژووری.)

مه‌لکۆلم: ئیستا نی‌زبک بووبه‌ته‌وه‌. ده‌مامکی لقی‌ویی دره‌خته‌کان توور هه‌ل‌ده‌ن و هه‌ر نه‌وه

you are. You, worthy uncle,
Shall, with my cousin, your right-noble son,
Lead our first battle: worthy Macduff and we
Shall take upon 's what else remains to do,
According to our order.

SIWARD

Fare you well.
Do we but find the tyrant's power to-night,
Let us be beaten, if we cannot fight.

MACDUFF

Make all our trumpets speak; give them all breath,
Those clamorous harbingers of blood and death.

Exeunt

**SCENE VII.
Another part of the field.**

Alarums. Enter MACBETH

MACBETH

They have tied me to a stake; I cannot fly,
But, bear-like, I must fight the course. What's he
That was not born of woman? Such a one Am I to fear, or none.

Enter YOUNG SIWARD

YOUNG SIWARD

What is thy name?

MACBETH

Thou'lt be afraid to hear it.

YOUNG SIWARD

No; though thou call'st thyself a hotter name
Than any is in hell.

MACBETH

My name's Macbeth.

YOUNG SIWARD

The devil himself could not pronounce a title
More hateful to mine ear.

بنویتن که هن. ئیوه ئه‌ی مامی به‌ریزم، له‌گه‌ل نامۆزاکه‌م، کوری هه‌ره شایان و
هه‌یژاتان، یه‌که‌م شه‌ری ئه‌م مه‌یدانه وه‌ستۆ بگرن. ئیسه و مه‌کدافی به‌ریزیش
ئه‌رکه‌کانی تر ده‌خه‌ینه سه‌رشانی خو، به‌پیتی گه‌لاله‌ی پیکدادان.

سیوارد: مالتان ناوا. ئه‌رکی ئیسه ئه‌وه‌نده‌یه ئیسه‌شۆکانه هه‌یز و سپای ئه‌و زالمه وه‌دۆزین،
و گه‌ر توانای ئه‌وه‌مان نه‌بێ شکستیان پێ به‌ئین دهبای بۆ خۆمان تیکبشکین.

مه‌کداف: با که‌رنا بینه زمان. نه‌فه‌س به‌رۆحی پێشه‌نگانی پر له‌هاتوهاواری خولبای
مه‌رگ و خوتین دابکه‌ن.

(ده‌چنه‌ ده‌ری. ده‌نگی که‌رنا ولات داده‌گری.)

دیسه‌نی حه‌وته‌م

(شوتینی پێشوو. سووچیکێ تری مه‌یدانه‌که.)

(مه‌کبیس دیته‌ ژووری.)

مه‌کبیس: وه‌کو ورچیک که‌ به‌داروه بیسه‌ستن چاری ده‌ردم هه‌ر ئه‌مه‌یه که‌ له‌ ته‌ک ئه‌و
سه‌گانه تیبیان به‌رداوم شه‌ر بکه‌م و تاقت بێنم (*). کیه‌ ئه‌و که‌سه‌ی له‌ زگی
دایکی نه‌که‌وتبیته‌وه؟ هه‌ر ده‌بێ له‌و به‌ترسم و له‌ که‌سیکی تر نه‌ترسم.

(سیواردی لاو دیته‌ ژووری.)

سیواردی لاو: ناوت چییه؟

مه‌کبیس: ئه‌و ناوه‌یه به‌بیستنی سام گیانت ده‌خاته له‌رزه.

سیواردی لاو: نا، نا، هه‌رگیز با ناویش به‌تینتر بێ له‌ گری ناگری دۆزه‌خ.

مه‌کبیس: من مه‌کبیسیم.

سیواردی لاو: نا، شه‌یتانیش نه‌یده‌توانی ناویکی هه‌نده‌وتتر له‌ ناوت به‌گویتی مندا
بچریبیت.

(*) ئاماژه‌یه بۆ کایه‌یه‌کی باوی سه‌رده‌می ئیلیزابیت به‌ناوی Bear baiting، واته‌ ئازاردانی ورج، که‌
له‌و کایه‌یه‌دا ورچیکیان به‌دارتکه‌وه ده‌به‌ست و سه‌گه‌لیان تیه‌ر ددا، و به‌هه‌ر هه‌رشیکێ سه‌گه‌لیان
ده‌گوت a course، که‌ شیکسپیر له‌م رسته‌یه‌دا ئه‌م ده‌سته‌واژه‌یه‌ی به‌کاره‌یناوه.

MACBETH

No, nor more fearful.

YOUNG SIWARD

Thou liest, abhorred tyrant; with my sword
I'll prove the lie thou speak'st.

They fight and YOUNG SIWARD is slain

MACBETH

Thou wast born of woman
But swords I smile at, weapons laugh to scorn,
Brandish'd by man that's of a woman born.

Exit

Alarums. Enter MACDUFF

MACDUFF

That way the noise is. Tyrant, show thy face!
If thou be'st slain and with no stroke of mine,
My wife and children's ghosts will haunt me still.
I cannot strike at wretched kerns, whose arms
Are hired to bear their staves: either thou, Macbeth,
Or else my sword with an unbatter'd edge
I sheathe again undeeded. There thou shouldst be;
By this great clatter, one of greatest note
Seems bruited. Let me find him, fortune!
And more I beg not.

Exit. Alarums

Enter MALCOLM and SIWARD

SIWARD

This way, my lord; the castle's gently render'd:
The tyrant's people on both sides do fight;
The noble thanes do bravely in the war;
The day almost itself professes yours,
And little is to do.

MALCOLM

We have met with foes That strike beside us.

SIWARD

Enter, sir, the castle.

Exeunt. Alarums

مه کبیس: نا، نهک سامهینه رتر له مه.

سیواردی لاو: درۆ دهکهی زالمی زۆرداری ناپاک. بهو شیرهم پیتت دهسهلمینم نامهردیکی
درۆزنی.

(پینکهوه شهردهکهن. سیواردی لاو دهکوژری.)

مه کبیس: تو له زگی دایکی خو کهوتوو یه ته وه. گالته دهکهم بهو شیرانه و راده بویرم بهو
چه کانهی که بابایهک به دهسته وه بیانگری که له زگی دایکی خو کهوتیته وه.

مه کداف: زه نازنا و هاتوهاوار لیره وهیه. له کویتی زالم، خو نیشان ده. گهر به خه نجهری
دهبانی که سیکی تری جیا له من پال بکهوی، روچی ژن و زاروکانم لی خوش
نابن. من ناتوانم به کری گیراوانی (*) بهسته زمان بکوژم که له سونگهی پاره
خه نجهر دهو هشین. من شیره کهم یا له رووی تو ده سووم مه کبیس، یا ههر شهری
پی ناکه م و نهو تیغه ی که زهرم پی نهو هساندوو دیسانه که دهیخه مه وه کالانی
خو. تو ده بی له وی بی مه کبیس. ئەم هه موو زه نازنا یه ویده چی ناوی پیاویکی
ههره مه زن ددرکیتی. ئەی بهخت و هات! ریگه م بده بیدۆزمه وه، له مه زیتیر
هیچی ترت لی ناخوام.

(دهچیته ده ری. دهنگی شه بیپوور.)

(مه لکوالم و سیواردی پیر دینه ژووری.)

سیوارد: له م لایه وه، خاوه ن شکۆ. قه لا ههر وا به سانایی و زوو خو ی به دهسته وه داوه.
پیاوی نهو زالمه ئیستا له دوو به رده دا شهرده کهن. سپاسا لارانی هیترا مهردانه
خه ریکی جهنگن. روژ بو خو ی شاهیدی نهو هتان بو ددها که ئیستا روژی ئیبه وه.
ئه رکیتی نهو تۆن نه ماوه به جیتی بئین.

مه لکوالم: هندی له کهسانی دوزمن هه نوو که له گه ل ئیمه ن و شان به شان ی مه شهرده کهن.

سیوارد: فهرموون بو نیو قه لا، گه وره م.

(دهچنه ده ری. دهنگی شه بیپوور.)

(*) (kernes): سه ریا زانی به کری گیراوی پیاده ی چه کی سووک به دهست.

SCENE VIII.
Another part of the field.

Enter MACBETH

MACBETH

Why should I play the Roman fool, and die
On mine own sword? whiles I see lives, the gashes
Do better upon them.

Enter MACDUFF

MACDUFF

Turn, hell-hound, turn!

MACBETH

Of all men else I have avoided thee:
But get thee back; my soul is too much charged
With blood of thine already.

MACDUFF

I have no words:
My voice is in my sword: thou bloodier villain
Than terms can give thee out!

They fight

MACBETH

Thou lovest labour:
As easy mayst thou the intrenchant air
With thy keen sword impress as make me bleed:
Let fall thy blade on vulnerable crests;
I bear a charmed life, which must not yield,
To one of woman born.

MACDUFF

Despair thy charm;
And let the angel whom thou still hast served
Tell thee, Macduff was from his mother's womb
Untimely ripp'd.

MACBETH

Accursed be that tongue that tells me so,
For it hath cow'd my better part of man!
And be these juggling fiends no more believed,

دیمه نی هه شته م

(سووچیتکی تری مهیدانی شه ر.)

(مه کبیس دیته ژووری.)

مه کبیس: بوچی دهوری جهنگاوهرانی سهرشیتی رۆم بگپرم ک خو بان به شیرى خو بان تیدا
ده برد، له کاتیکدا گیانی که سانیک لیتره هه ن که برینی شیر و خه نجه ر شایانی
شانى ئەوانه.

(مه کداف دهگه ریته وه.)

مه کداف: بگه رپوه، سه گی پاسه وانی دۆزه خ (*)، بگه رپوه!

مه کبیس: له نیو ئەو هه موو خه لکه دا، له بو کوشتن ته نیا حاشا له تو ده که م. ئەری، ئە تو
بگه رپوه که رۆحی من له ژیر باری خوینی که سوکارانتدا پشتی پی راست
نابیته وه.

مه کداف: چیم پی نیبه له بو گوتن. قسه ی من له دلێ شمشیری من دایه، ئە ی ئەو درنده
خوینخۆره ی زمان له وه سفی خراپه ت دۆش داماره.

(پیکه وه شه ر ده که ن. دهنگی شه پیوور.)

مه کبیس: زه حمه تیککی له خو رایی به تووشی خو ته وه ده که ی. گه ر به خه نجه ری ده بان ت
بتوانی هه وا دوو له ت که ی، ئە وه ده شتوانی له شی من لیکه ه لیدری. برۆ شیرت
له سه ر سه ری برین هه لگر تاقی که وه. گیانی من گیانیکی ته لیسمکراوه که
ناشێ بدریته دهستی ئەو که سانه ی له زگی دایکی خو بان که وتبیتنه وه.

مه کداف: دهستی هومید بشۆروه له و ته لیسمه. هه ر له و ئیبلیسه به رسه که تا هه نووکه
خزمه ت پی کردوه، تا پیت بیترێ که وا مه کداف ناوه خت له زگی دایکیان
ده رکیشاوه.

مه کبیس: ئەو زمانه به برین چی قسه ی وام له گه لدا ده کا، که وا مه ردایه تیم لی
ده ستیتیته وه. چیتر باوه ر به م شه ی تانه فریوبازانه ناکری که له سو نگی دوو زمانى ئیمه

(*) hell-hound، له ئۆستوروه کانی یونانیدا نامازه به بو سه گی پاسه وانی دۆزه خ.

That palter with us in a double sense;
That keep the word of promise to our ear,
And break it to our hope. I'll not fight with thee.

MACDUFF

Then yield thee, coward,
And live to be the show and gaze o' the time:
We'll have thee, as our rarer monsters are,
Painted on a pole, and underwrit,
'Here may you see the tyrant.'

MACBETH

I will not yield,
To kiss the ground before young Malcolm's feet,
And to be baited with the rabble's curse.
Though Birnam wood be come to Dunsinane,
And thou opposed, being of no woman born,
Yet I will try the last. Before my body
I throw my warlike shield. Lay on, Macduff,
And damn'd be him that first cries, 'Hold, enough!'

Exeunt, fighting. Alarums

*Retreat. Flourish. Enter, with drum and colours, MALCOLM, SIWARD,
ROSS, the other Thanes, and Soldiers*

MALCOLM

I would the friends we miss were safe arrived.

SIWARD

Some must go off: and yet, by these I see,
So great a day as this is cheaply bought.

MALCOLM

Macduff is missing, and your noble son.

ROSS

Your son, my lord, has paid a soldier's debt:
He only lived but till he was a man;
The which no sooner had his prowess confirm'd
In the unshrinking station where he fought,
But like a man he died.

هه لده خه له تینن، له م لایه وه به گویماندا و تهی خوش و مزدهی گه وره ده چرپینن،
له و لایه وه له بهر چاومان هیوا پراومان ده کهن و نه فسهی هومیدمان ده چنن. من
له گه ل تودا شه ر ده کهم.

مه کداف: که واته خوت به دهسته وه بده ناپیاو. بلا نه مری تا بو هه تا بیته په ندی روتژگار.
وینه ت وه کو دپوه زمه یه کی به ده گمهن هه لکه و توه له سه ر ته خته داریکی پان
ده نه خشینن، له ژیر شیدا ده نووسین: "ئه وه تا زالمی زه مان"

مه کبیس: من خوم به دهسته وه ناده م تا وام لیکن له به رده م ئه وه هه تیه ودا، مه لکولم،
بنووش تیه وه و خاک و خولی به ریپی ماچ که م، له و لاشه وه خه لکانی ره شو پروت
دژوینم پی بده ن. گهرچی دارستانی بیتر نام که و توتته ری و له گه ل توه دهسته و
به یه خه م که له یزدانی ژن نه که و تویه ته وه، به لام من تا دوایین پشو له تیکوشانم
سل ناکه م. سپهر ده که مه به لا گه رانی بالام. خه نجر بوه شینه مه کداف، پرووی
ره ش بی ئه وه ی پیته بلتی: "بهسته ئیتر. ده سه بر دار به!"

(ده چنه ده ری، به دهم شه ر کردنه وه. دهنگی شه یپوره کان. هه ر به دهم شه ر کردنه وه
ده گه رینه وه. مه کبیس به عه ر زدا ده که وئی.)

دیمه نی نویه م

(نیو قه لا.)

(مه لکولم، سیواردی پیر، راس، سپاسالاران و سه ر یازه کان به ده هؤل و ئالا وه دینه
ژووری.)

مه لکولم: ئه ی خوژگه ئه وه هاوړتیانه ی لیمان ونن به سلامه ت هاتبانه وه.

سیوارد: هه ندی که س به ناچار ده بی له کیس بچن. جیا له مانه روتژیکی هینده مه زمان
چه نده به هاسانی کری.

مه لکولم: مه کداف ونه و کوری هیژاتان هه ر وه تر.

راس: کوری ئیه وه، خاوه ن شکو، قه رزی دلیری و بویری خوی دایه وه. ئه و تا به رده م
ده روازه ی پیواه تی ژیا. که نازایه تی ئه و کوره مه ردا یه تیبی ئه و ی سه لماند، هه ر
له وینده ر، که تا دوایین پشو شه ری به رده وام بوو، مه ردا نه گیانی ده رجوو بوو.

SIWARD

Then he is dead?

ROSS

Ay, and brought off the field: your cause of sorrow
Must not be measured by his worth, for then It hath no end.

SIWARD

Had he his hurts before?

ROSS

Ay, on the front.

SIWARD

Why then, God's soldier be he!
Had I as many sons as I have hairs,
I would not wish them to a fairer death: And so, his knell is knoll'd.

MALCOLM

He's worth more sorrow, And that I'll spend for him.

SIWARD

He's worth no more
They say he parted well, and paid his score:
And so, God be with him! Here comes newer comfort.

Re-enter MACDUFF, with MACBETH's head

MACDUFF

Hail, king! for so thou art: behold, where stands
The usurper's cursed head: the time is free:
I see thee compass'd with thy kingdom's pearl,
That speak my salutation in their minds;
Whose voices I desire aloud with mine:
Hail, King of Scotland!

ALL

Hail, King of Scotland!

Flourish

MALCOLM

We shall not spend a large expense of time
Before we reckon with your several loves,
And make us even with you. My thanes and kinsmen,
Henceforth be earls, the first that ever Scotland
In such an honour named. What's more to do,

سیوارد: که واته مرد؟

راس: به لئی مرد و مه بیتیان له مهیدانی شهر هه لگرته وه. خه می ئیوه ناشی بگاته پای
گه وره بی ئه و کوره، نه گینا ئه و خه مه هه رگیز نابریته وه.

سیوارد: برینی له پیشه وه بوون؟

راس: به لئی، به لئی، له پیشه وه.

سیوارد: که واته با له ریزه ی سه ربازه کانی خودا وه ند بی! گه ر هه ژماری رۆله کانم
به نه ندازه ی هه ژماری مووی سه رم بوایه ن، دیسان مه رگی له مه با شترم بو ئه وان
هه رگیز به ئاوات نه ده خواست که له زهنگی کوستی ئه ویش هه روا زرينگه ی
هاته گوئی.

مه لکۆلم: خه مبارییه کی پتر شایانی ئه وه و ئه من ده به خه مباری ئه و.

سیوارد: نا، زیتیر له ئه وه نه ده نا، چونکی ده لێن هه ژایانه گیانی داوه و ئه رکی خوئی
به جیه ئیناه وه. که واته با خوی له گه ل بی! ئه وه دلخووشیی تازه تر هاته ریمان.

(مه کداف که لله سه ری مه کبئسی به ده سه ته وه یه و دیته ژووری.)

مه کداف: سلاوت لئی بی پادشا، که هه نووکه پاشایه تی مالی تو به . پروانه له که لله سه ری
ئه و زالمه چ په ندیکم به سه ر هینا. با دنیا پشوویه ک به ئارامی بدا. ئاگام لیبیه
که وا هه موو له ده وری گه وه هری پاشایه تی جه نابت ئالان، ئه و نزایه ی من به زمان
ده یدرکینم، ئه وان له دلی خو باندا ده یلینه وه و پیم خووشه به دهنگی به رز تیکرا
دوو پاتی که یه وه: هه ر بژی پاشای ئیسکاتله ند!

هه موویان پیکه وه: هه ر بژی پاشای ئیسکاتله ند!

(دهنگی شه پیوره کان.)

مه لکۆلم: ناهیلین درهنگ بکه وئی و ئه م هه موو خووشه ویستییه بی چاکه بمینیتته وه، تا پاک
له پاک ده بینه وه، سپاسالاران و خزم و که سوکارم، له مه به دوا ئاوه لئاوی
ئیرل (*) تان پیوه ده لکینم هه تا یه که م که س بن که له م ولانه دا شانازی به م ناوه
ده کهن. شتیکه تر که هه وا

(*) Earl، نازناویکی هاوسهنگی کۆنت (conte) بووه.

Which would be planted newly with the time,
As calling home our exiled friends abroad
That fled the snares of watchful tyranny;
Producing forth the cruel ministers
Of this dead butcher and his fiend-like queen,
Who, as 'tis thought, by self and violent hands
Took off her life; this, and what needful else
That calls upon us, by the grace of Grace,
We will perform in measure, time and place:
So, thanks to all at once and to each one,
Whom we invite to see us crown'd at Scone.

Flourish. Exeunt

دهبی هیور هیور جینگه و ریگه ی بو دیاری کهین هینانه وهی هاوه لانی راوناوی
نیشتمانه که له ترسی تهله و داوی زالمی سیخور پهروه رایان کردووه، هه
وه تریش وه لانی گوئی له مستانی بی ره حمی نه و قه سابه گور به گور و خیزانه
دیوه زمه کهی، که وهک دهلین هه به دهستی خراپه کاری خوئی گیانی نه ستاندووه.
نه م کارانه و هندی کاری پیوستی تر که هه موویان نه رکی نیمه ن، به یارمه تی
خودای مه زن، ریکوپیک و له کات و ساتی به جیدا، به باشی به رتوهی ده بهین،
به لی، سپاس بو هه مووتان، بو تاک به تاکی هاو ریبیان! نه وا لیتان ده گپرمه وه تا
له جیژنی تاج دانانی پاشایه تیم له سکون کوبینه وه.
(دهنگی شه پیوور. ده رونه ده ری.)

(زستانی ۲۰۰۳ تا پاییزی ۲۰۰۴)

پیرست

8 کورته پیناسه یه کی ئه م وه رگ پیرانه
10 کهسانی شانۆ
11 دهقی شانۆیی مه کبیس
12 پهرددی یه که م
54 پهرددی دووهم
86 پهرددی سییه م
128 پهرددی چواره م
172 پهرددی پینجه م